

రెండు మాటలు

నేడు తెనుగుసాడులో జౌత్సాహికసాటక సదస్సులు తామర తంపర. వానితో సాటక సాటికలు పెచ్చుపెరిగాయి. సాటకకళోద్యమం తెలుగు నేలలో పరివ్యాప్తమై మహాత్తర చరిత్రను సృష్టింపబోతున్నట్లు స్ఫురిస్తున్నది. కుభం.

మంచి సాటకాన్ని తిలకించే కుతూహలాన్ని రేకెత్తించి, మంచి అభిరుచులకు ప్రజాహృదయాన్ని దోహదంచేయాలి సాటక పరివర్తలు. అప్పుడు తెనుగుదనం తీయమువారే సాటకాలు కావలసిన సవి. నిత్యజీవితంలో నిరంతరాయంగా నెలకొనే సమస్యల్ని యధాతథంగా చిత్రించి ప్రతిపాత్రలో తాను అవశేషమైనా ప్రతిధ్వనిస్తున్నాడనే, ప్రతి బింబినున్నాడనే భావాన్ని సదస్సుల హృదయాల్లో హత్తించి, ప్రజ్వలంపచేసి జీవితరంగములో ఆధ్యుదయమార్గాల పురోగమించడానికి దారులుతీయాలి సాటక కవి. అప్పుడు సాటక ధర్మానికి లోకధర్మానికి కించిద్విభేదం ఉన్నా పరిగణింప నవసరంలేదు.

ఈసాళ్లలో సాటికలమీద మనుతహచ్చు. అందుకే సాటికకు బహుళ ప్రచారం. సాటిక కథానికవలె విలక్షణం గలది. భిన్నతత్వం గలది. అది ప్రత్యేక కళాఖండిక. సాటక రచనకన్నా సాటిక రచన జటిలం. ఒకానొక సన్నివేశాన్ని ఒకానొక భావాన్ని - తీసికొని సాటికను నడిపిస్తూ వెవిధ్యమయిన సంఘర్షణలచే పాత్రోన్మీలనంచేస్తూ ఆద్యంతాలు ప్రేక్షకుణ్ణి ఆకట్టాలి. అప్పుడే సాటిక పరాకాష్ఠచెందుతుంది. అప్పుడే సాటిక ప్రయోజనం సిద్ధిస్తుంది.

ఈభావాలన్నీ మనసులో ఉంచుకొని ఈసాటికల్ని వ్రాయయత్నించాను. ఇందలి తొలినాటిక ఒక నటక మిత్రుడు నూచించిన కథాలే మూలధారంగా వ్రాసింది. కార్యవ్యగ్రతలోనున్నా, కలకబారిన మనస్సుతో నున్నా సామాట త్రోసివేయక భూమిక వ్రాసియిచ్చిన డాక్టరు శ్రీపాద గోపాల కృష్ణమూర్తి గారికి నమోవాకములు. ముఖలేఖ్యాన్నిరూపించి యిచ్చిన శిష్యుడు చిత్రకారుడు చి॥ ఆ. ధర్మారావునకు శుభాశీస్సులు.

స. సూర్యప్రకాశరావు

గమనిక: ఈసాటికలను ప్రదర్శింపదలచినవారు రచయిత అనుమతిపొందవలె.

భూ మి క

సహజేన సూర్యప్రకాశరావు గారిని “మునిమాపు” “వకుళమాల” రచయితగా ఆంధ్రలోకము ఎరుగును. ఈ “నాటికా సంపుటి”తో వారిని నాటికా రచయితగా ఎరుగనున్నది. “ఆరాధన” అనే పేరుతో కథానికలనుకూడా కొన్నిటిని వారు రచించారు. వారి కవిహృదయమే సున్నితమైన దన్నట్లు నాటిలోని మాటల పోషాళింపూ భావాల మార్దవమూ వెల్లడిచేస్తాయి, నాటికలలోకూడా కవిత్వపు పరిమళమే గుబాళించవచ్చును. కాని దృశ్యనాటికలలో, వివాదమూ, కథావైచిత్రీ సందేశమూ లేకుంటే అవి రాణించడమూ కష్టమూ, ఈ నాటికల కథా వైచిత్రీ వివాద సౌందర్యమూ, హితైషి సందేశమూ వీటిని చిరకాలము మెరపించగలవు.

ఆధునిక నాగరిక జీవనములో ఆదర్శపు శాలువాలు కప్పుకొని ప్రవేశిస్తున్న ఛద్మప్రేమా, పారదారిక ప్రేమా, మద్యపానమూ, ఇతివృత్తాలు ఈ నాటికలకు. తాదాగ్రహణతయైన స్త్రీ “నిన్ను మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను,” అన్న యువకునిచేత కీలుబొమ్మలా అడుతుంది. మనస్సుకు కలిగిన గాయాన్ని మాన్పుకోడానికై నా సరే అలవాటు చేసుకున్న మద్యము మానవుణ్ణి నరకానికి దింపి నెత్తిమీద తాండవముచేస్తుంది. అన్న సత్యాలు ‘కాన్తి’, ‘అపక్రూతి’, ‘వాగ్దానం’ అన్న నాటికలలో సూత్ర ప్రాయంగా కనపడతాయి. ‘ఆద్యంతాలు’ భవిష్యత్తులోనికి పోగిన చూపు. స్వాతంత్ర్యమువల్ల సాంఘిక నియమాల్నికూడా అతిక్రమించిపోతారు యువకులు. జీవులకు సామాన్యమైన స్వార్థము స్వాతంత్ర్యము తెచ్చిన నిర్భీతితో చేరితే వచ్చే పరిణామాలు మనకు విచిత్రముగానే వుంటాయని చూపిస్తుంది ‘ఆద్యంతాలు’.

నాటిక అన్నది కేవలము లోక వృత్తానుకరణముగా ఉండజాలదు. దాని ఆవరణ చాలా చిన్నది. ప్రయోగనియమము — ఒకే రంగమును నిర్మించడముతో ప్రదర్శనము పూర్తి అయిపోవాలి అన్నది. — కవి ఊహా తేత్రాన్ని పరిమితము చేస్తుంది. కనుక జరగడానికి వీలున్న ఘటనలను గూర్చి నాటికను అలడమే కవికి మిగిలివుండేది. కనుక రంగనిర్దేశమూ

వర నాకూడా రచయిత పనులే అయిపోతాయి. నాటికా రచయితలో నాటికా ప్రదర్శకుడుకూడా ఇమిడి వుంటాడు. ఈ నాటికలలోని రంగాలు ప్రదర్శనమును మనస్సులో పెట్టుకొని నిర్మించినట్టివే. ఈచలులేని కిటికీకి 'వాగ్దానము'లో చక్కని ఉపయోగము వచ్చింది.

నాటకములో గాని నాటికలో గాని పాత్రలునిండు వ్యక్తులు కావాలి. కేవలము ఒక అవసరముమాత్రము తీర్చే కారుణ్యము, కారణము లేని కాపట్యము నాటకముకోసము అవతరించిన వాఁతము వంటివి, సహజములు కావు. అలాటివి నాటకములో ఉండరాదు. ఈ జాగ్రత్త పడాలంటే నాటకీయవ్యక్తులు కొద్దిమందినీ, వ్యక్తులసంభాషణ మధీర్ఘమున్నూ, కావలసివస్తుంది. సంభాషణ దీర్ఘమైనకొద్ది వ్యక్తులు స్ఫుటమాతారు. కాని కథ పల్పబడుతుంది. కథను పాగొట్టని దీర్ఘ సంభాషణలు, నడుమ నడుమ సాయపడే ఘటనలతో సాగిపోవాలి నాటికలు. ఈ నాటికలలో ఆ ముసుగం చక్కగా కనబడుతుంది.

నాటిక ప్రేక్షకుల ఉత్కంఠను పోషించాలంటే విచిత్ర సన్నివేశాలన్నీ సృష్టించాలి రచయిత. సన్నివేశము ప్రేక్షకులు గ్రహించగలిగేటంత సరళముగా వుండాలి, వారి ఆపేక్షని పోషించేటంత జోరుగా, సహజముగా నడవాలి. ఈ నాటికలలోని సన్నివేశాల విచిత్ర సంభవము వాటి పరిష్కారము చక్కని నేర్పుని సూచిస్తున్నాయి.

ఈ నాటికల నన్నిటినీ ప్రదర్శించడానికి వీలు ఉన్నది. 'అపక్రమి'లో ఒక్కచోటు—రాఘవరావు ఉషానాహ్వనించడము—లోకవృత్తాను కరణమే కాని నాట్యధర్మియగునా అని నా సందేహము. ఈనాటికలు ప్రదర్శన ధర్మాన్ని అనుసరించిరచించినవి. అన్నీ ప్రదర్శించవచ్చును. ప్రదర్శనాలుకూడా బిగువుగా పొగుతవి. నాటకరంగం క్రమంగా అదృశ్యమౌతుండేమా అని కళాభిమానులు జడుస్తున్న ఈ కాలంలో ప్రదర్శనానుకూలములైన నాటికలు రావడం ముదావహము. కవిత్వంలో చేయితిరిగిన ప్రకాశరావుగారు నాటికలనుకూడా ఇంపుగా రచించడం సంతోషించదగినదీ, వారింకా చక్కని నాటికల్ని వ్రాయడము కోరదగినదీను.

నెల్లూరు

క్-3-60

డాక్టరు శ్రీపాద గోపాల కృష్ణమూర్తి

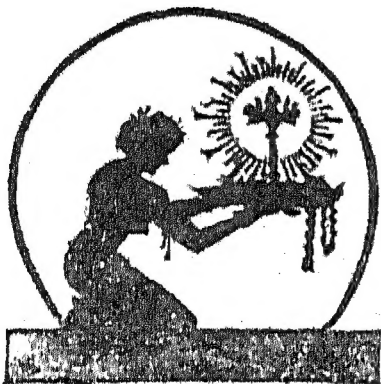
M. A. Ph. D.

అంకితము

నటరాజ
కె. వేంకటేశ్వరరావు

హితుడు - సన్నిహితుడు
నటుడు - మహానటుడు

చిరంజీవి

కె. వేంకటేశ్వరరావు
అచిరకాలమ్ములో
ఆంధ్రరంగమ్మున
అమితానుభూతితో
అగ్రతాంబూలము
అందుకోవోయి!
అమరకీర్తుల
అలరుదండలు
అందుకోవోయి!
లలిత కళాంగనా
చలిత కరాంగుళి
లులితసుమాక్షతలు
అందుకోవోయి!

అని

ఆ ప్యా యం గా
ఆ శీర్వ ది స్తూ
ఈ

నాటికా సంపుటి
అంకితం

ప్రణేత

ఆ ద్యం తా లు

రచన 10—6—55

పాత్ర సూచి :-

శాస్త్రి ...

శేషగిరి ... శాస్త్రి కొడుకు

సోమయాజులు ... శాస్త్రి బావమఱది

రామాంబు ... సోమయాజులు కొడుకు

అవధాని ... శాస్త్రి కాపురమున్న ఇంటి యజమాని

రంగము :- చిన్న యింటివరండా. వరండాలోనికి సగము మూసిఉన్నాతలుపు కనిపిస్తుంది. ఆ వరండాకు రాక పోకలకు ఇంకొకతలుపుకూడాఉంది. అదే వారికి వీధిగుమ్మం. ప్రక్కవాటావారికి, వీరికి సంబంధంలేదు- కాని ఆ యింటిలో మాటలు వీరికి, వీరింటిలోమాటలు వారికి వినిపిస్తుంటవి. ఆ వరండాలో ఒక పొడుగుపాటిబల్ల, గోడవార ఒకస్టూలు, ఆ స్టూలుమీద మంచినీళ్ళచెంబు, గ్లాసు, గోడమూల రెండు కట్టలు, గుమ్మానికెదురుగా ఒక చాప, హరికెను లాంఛను వ్రేలాడదీసి ఉంటుంది. వెలిగించి తగ్గించిఉంటుంది. తెర లేచేటప్పటికి శాస్త్రి వరండాలో అటుఇటు పచారుచేస్తుంటాడు. లోపలనుంచి వస్తున్న మూలుగు ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ ఆతడు తచ్చాడటం ఎక్కువవుతుంది.

సమయం :- అపుడే చీకటిపడింది.

శాస్త్రి :- (గుమ్మందగ్గిరాగి) ఎలాఉందమ్మా?

(లోనుంచి బాధగా) మధ్యాహ్నం మల్లేనే-ఇంకాకొంచెం...

శాస్త్రి :- మంత్రసాన్ని రమ్మన్నాను- వస్తానంది-... దొడ్డి తలుపు తీసిఉందా?

(లోనుంచి) తీసేఉంది-అన్నయ్యకు తరం వ్రాశావా?

శా :- తెలిగ్రామే ఇచ్చాను మధ్యాహ్నం. (గుమ్మానికి చేతులు పెట్టి నిలబడి) ఏం బాధగా ఉందా? మన ఇల్లు ఆన వాలుకూడా చెప్పివచ్చాను. మంత్రసాని ఈపాటికి వస్తూ ఉంటుంది. (తలుపు చప్పుడు) అదిగో మంత్రసాని మాటల్లోనే (తలుపు దగ్గరకు వెళ్లి తీసి తెల్లబోయి) మీరా! రండి.

అవధాని (ప్రవేశం) :- నమస్తే

(లోనుంచి) అబ్బా! వచ్చిందా నాన్నా!

శా :- లేదమ్మా- ఇంకో గడియలో వచ్చేస్తుంది.

(లోనుంచి బాధగా) ఎవరు మరివస్తా?

శా :- ఇంటి ఆయన (అవధానితో) కూర్చోండి. మరచిపోయా మీ పేరేమన్నారు - ఇలా కూర్చోండి (బల్ల చూపిస్తాడు. అతనితో "ఎందుకు వచ్చాడురా" అన్నట్లు సంభాషణ సాగిస్తాడు. వీరి సంభాషణ సాగుతుండగా లోనుండి మూల్గులు వినిపిస్తవి. మధ్యమధ్య గుమ్మందగ్గరకు వెళ్ళి వస్తుంటాడు.)

అ :- పరవాలేదులెండి- నాకు మాతాతయ్య వేంకట శివ రామ శేషావధాని అని నామకరణం చేశాడు. మా అమ్మ

బ్రతికున్నపుడు వాళ్ళ నాన్నగారిపేరని “రామశేషు” అని పిలిచేది, మర్యాదగా. చూచారూ మా నాన్న “శేషావధానీ” అని పిలిచేవాడు. కాని మా నాన్నకి కోపంవస్తే మాత్రం మనిషి కాడులెండి. అప్పుడు “ఏరా అవధానిగా” అని పిలిచేవాడు. చూచారూ, నేను పుట్టిన జన్మనక్షత్రంలోని అన్ని అక్షరాలు వచ్చేటట్లుచూచి తూచి నాపేరు పెట్టడంపే నమ్మండి మా తాత-చూచారు మా తాత ఆంధ్రదేశంలో పేరుమోసిన సిద్ధాంతిలెండి.

శా:- అలాగా!

అ:- శేషయ్యసిద్ధాంతిగారిని మీ రెరుగరూ?

శా:- విన్నట్టే జ్ఞాపకం.

అ:- విన్నట్టజ్ఞాపకం! ఆయనపేరు దేశదేశాల దద్దరిల్లి పోతేనూ, చూచారు- ఎర్రగా- పొడుగ్గా...

శా:- ఆఁ! ఆఁ! జ్ఞాపకంవచ్చింది. జాతకభాగంలో అంత వారు లేరనిప్రతీతి- అయితే వారిప్పుడెక్కడున్నట్టు?

అ:- (పైకిచూపిస్తూ) అక్కడ. చూచారు శ్రీనాథుడు చస్తూ చస్తూ ఓపద్యంవ్రాశాడు,

దివిజకవివరు గుండియల్ దిగ్గురనగ

అరుగుచున్నాడు శ్రీనాథు డమరపురికి

అల్లాగే, దివిజజ్యోతిషు-గుండియల్ దిగ్గురనగ

అరిగినాడు మా తాతయ్య అమరపురికి.

శా:- సరి! మీకు కవిత్యంకూడా వచ్చినట్లుండే-

అ :- “ వచ్చినట్లుం లే ” అంటారేమిటి- అసలుకవినేనేను-
చూచారు- ఈ రోజుల్లో కవికావడానికి ఏమిందండి-నాలుగు
పాదాల గీతమో, అయిదుపాదాల అభ్యుదయగేయమో
గిలికినవాడల్లా ఒక మహాకవి. ప్రతిక చేబట్టి అర్థంలేని
విమర్శనలు చేసేవాడల్లా ఒక మహాసంపాదకుడు- గాంధీతోపే
పెట్టినవాడల్లా ఒక కాంగ్రెసుభక్తుడిలా...

శా :- మీరేమయినా గ్రంథరచన ---

అ :- సాగించానా ? అంటారా ? --- ఆ --- సాగించకుండా
ఏంచెయ్యమంటారు చెప్పండి. చూచారూ- ఆశుకవిత్వం,
భావకవిత్వం, ప్రజాకవిత్వం, ఇంకా అభ్యుదయ కవిత్వం
చివరకు అతి వాస్తవ కవిత్వం కొద్దోగొప్పోవ్రాసి ఆంధ్ర
దేశంలో అవధానివంటి ఆంధ్రకవి అరుదని అనిపించుకొన్నా.

శా :- ప్రస్తుతం...

అ :- ఏమివ్రాస్తున్నాననేనా మీఉద్దేశం, చూచారు “నాట
కాంతం కవిత్వమ్” అన్నరుగదా- అందుకని నాటకరచనకు
పూనుకొన్నా, పూనుకొని ఊరుకున్నాననుకున్నారా---

శా :- తెగవ్రాసి పారేశారన్నమాట---

అ :- అబ్బే, అదికాదండీ ! ఒక నాటక సమాజాన్ని లేవ
దీశాను--- దానికి “రసికజనరంజని” అని నేనే నామ
కరణంచేసి పారేశాను-

శా :- మీతాతగారు లేరుగామరి---

అ :- ఆ- ఆ- చూచారు- చూచారు-

శా :- చూచా- మంచిపనిచేశారు.

అ :- లేకపోతే మన నాటకాల్ని ఎవరు వేస్తారు షిప్పండి- చూచారు. ఆ సమాజానికి అధ్యక్షుణ్ణి నేనే, కార్యదర్శిని కూడా నేనేనండోయి.

శా :- అయితే ఏగొప్పనాటకం.

అ :- అనుభవంగల పాట దెప్పారు- చూచారు- ఆ సమాజానికి నేను కవిని. సరేసరిగదా- దర్శకుణ్ణి నేనే- ప్లోరస్సు వ్రాసిచ్చేవాడిని నేనే. ప్రాప్టింగు చేసేవాడిని నేనే- చివరికి బంట్లోతునికూడా నేనే.

శా :- ఉద్దండుడిలా ఉన్నారే- అయితే, నటకులుకూడా మీరేనా కొంపదీసి-

అ :- అదిమాత్రం కాదండోయి మీ ధర్మమాలంటూ- చూచారు.

శా :- అవునులెండి ఏకాంకిక నాటకాల్లా ఏకపాత్ర నాటకాలింకా రాలేదుగా అమల్లోకి.

అ :- మీకు కొంచెం సాహిత్యంలో పరిచయం ఉన్నట్లుండే.

శా :- ఆఁ- నాసంగతే చెప్పొచ్చారు.

అ :- ఆఁ- సంగతంటే జ్ఞాపకంవచ్చింది- ఇంతాచేసి చెప్పవచ్చిన సంగతే మరిచిపోయా- చూచారు-

శా :- ఆఁ, ఏసంగతి- ఏసంగతి- (ఆదుర్దాసూచిస్తాడు)

అ :- చూచారు- ఏమీలేదు- మా నాటక సమాజానికి కార్యాలయం ఉండే మీకదైక్వీయగా మిగిలిపోగది (ప్రక్కగది

చూపి) అదే నా నివాసంకూడా. అందులోనే మా నాటకం
రిహార్సల్ను చేస్తుంటాము రాత్రిళ్ళు-

శా :- (నిట్టూర్చి) ఇట్లు అద్దెకిదొరకనిరోజుల్లో-మంచిపనే-

అ :- ఈమధ్య ఓనాటిక వ్రాశానులెండి- చూచారు-దానికి
రిహార్సల్ను ఈవేళ రాత్రి ఎనిమిదిగంటలకు ప్రారంభం.

శా :- నన్నుకూడా అక్కడకు-...

అ :- అబ్బే! రానక్కరలేదులెండి- చూచారు- మారిహార్స
ల్ను వల్ల మీకిబ్బందికల్గినా- తమించమని-చూచారు.

శా :- దానికేముందండి- ఎవరిబ్రతుకు వారుచూచుకోవద్దూ.

అ :- మహాబాగాచెప్పారు - చూచారు- ఇదంతా, నాటక
కళోద్ధరణకు కంకణం కట్టుకొనకపోతే- నాకెందుకుచెప్పండి
మహారాజులు, మహాజమిందారులు, మహాధనవంతులు,
పూనుకోవలసిందికాని మనలాంటి మహాజనులుపూనుకొంటే
ఏమయినట్టు- మీరేచెప్పండి.

శా :- ఉడతాభక్తి-

అ :- అలాఅనుకొనే ఈభారం- చూచారు

(లోనుంచి) అబ్బా! అమ్మా!

శా :- అమ్మా! (గదిగుమ్మందగ్గరకు వెళ్ళబోతాడు)

అ :- అమ్మాయిఒంట్లో

శా :- కొంచెం నలతగాఉంది

అ :- అందుకనేనా- మంత్రసానిఅని అంటున్నారు నేవచ్చే
ముందు- చూచారు మంచినమయంలోనే వచ్చాను- సరి-

మెంబర్లు వచ్చే వేళ అయింది- వచ్చేఉన్నారేమోకూడా వెళ్ళి
వస్తానండి శాస్త్రిగారు-

శా :- ఆఁ-....

అ :- (గుమ్మందగ్గరకు వెళ్ళి నిష్క్రమించబోతూ) చూచారు-
మా తాతయ్యగారే మీ మనుమడికి మంచిజాతకం వ్రాశే
వాడు. వస్తానండి- సమస్తే-...(నిష్క్రమణ)

(లోనుంచి) అబ్బా! అమ్మా!- ఆఁ-

శా :- మంత్రసాని రాలేదా అమ్మా!

(లోనుంచి) వచ్చానండి అయ్యగారు.

శా :- సరే, సరే- జాగ్రత్తగాచూడు- నేనిక్కడేఉంటా-
వేడినీళ్ళు అవి. అన్నీ పెట్టేఉన్నాయి. ఏదికావలసినా సన్న
పిలు. (వీధితలుపు వేసివచ్చి దీపం హెచ్చించి అటుఇటుపచారు
చేస్తుంటాడు. లోపల మూలుగు ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ శాస్త్రి
పచార్లలోవడి ఎక్కువవుతుంది. ఇంతలో ప్రక్కగదిలోనుండి
మాటలు మనుష్యులసడి వినిపిస్తుంది)

శా :- (గోడకు చెవి నానించి) మెంబర్లు వచ్చారు కాబోలు!
(ప్రక్కగదిలోంచి రిహార్సల్సు వినిపిస్తవి. ఆ సంభాషణలోని
భావాలననుసరించి శాస్త్రి కూర్చోవడం, లేవడం, తచ్చా
డడం, కన్నులు పెద్దవిచేయడం, ముఖముద్రకలుమార్చడం,
భంగిమలు పెట్టడం ఇత్యాదిపనులు చేస్తుంటాడు. మగకంఠం
శాస్త్రి కంఠంలా స్త్రీ కంఠం శాస్త్రి కూతురుకంఠంలా
ఉంటాయి.)

మ॥కం :- ఏంపనిచేశావే పాడుపని- అయ్యో- నా కొంప
తీశావు. నన్ను నట్టేటిలో ముంచావు. మణిపూసలాంటి
వంశానికి మసిపూశావు. రేపు ఎలావీధిలో తలెత్తుకుతిరగడం-
ఇంక ఉద్యోగం ఎలాచెయ్యడం.

(నిశ్శబ్దం)

మ॥కం :- నంగనాచిలాఉండి నాకొంపతీశావే- ఆగది మాయకు
వెళ్ళవద్దే, అంటేవిన్నావా!- ఎందుకువింటావు నామాట,
వాడినిచూచి నీవునవ్వుతున్నప్పుడే అనుమానించాను కాని-
కాని- ఏమో అనుకున్నా-ఇలాచేస్తావనుకున్నాను. (నన్నగా
ఏడుపు వినిపిస్తుంది!)

మ॥కం :- పైగాఏడవడం- ఎందుకువచ్చిన ఏడవడం- నా
బ్రతుకు బగ్గంపాడుచేసి- నా జీవితంలో చిచ్చుపెట్టి-
ఇంకాఏడుస్తావు. ఇలా తలెత్తుకుని తిరగసీయకుండా ఏడ్చిస్తున్నదికాకుండా- నీవేడుస్తావుపైపైగా- ఏడిస్తేపోతుందటే.

(స్త్రీ॥కం :- నాకర్మ

మ॥కం :- నాకర్మ- నీకర్మ నాకర్మకలసి ఏకమై నా నెత్తి
నెక్కి తాండవిస్తున్నది. అవును. అవును కర్మేనురి-కర్మ
కాక- నిజేపంలాంటివాడు- ముక్కా ముసలా. ఈడు
జోడుచూచి- కట్నం మన తాహత్తుకుమించినా లెక్కసేయక
చేశావెళ్ళి. “తాలూకాగుమస్తావమిటి ఇంతదర్జాగా కూతురి
పెళ్లిచేయడమేమిటి” అని చూడవచ్చిన వారంతా విస్తుపో
యారు. నీవు పెద్దమనిషివికాకుండానే ఆ అబ్బాయి...ఏం

చేయగలం. విధివ్రాత. (నిట్టూర్పు)

పచ్చివెలక్కాయ గొంతులో పడ్డట్టుగాఉంది. అలా
చదువుకొంటున్నదానవు చదువుకోక - ఇదేమిట నానెత్తికి
తెచ్చావు. వాడేడే - ఆ గదికి తాళంవేసి ఎక్కడికి చక్కా
పోయాడే - చెప్పవే - చెప్పకపోతే ఎలా...

స్త్రీ||కం :- ఉద్యోగంకోసం.

మ||కం :- ఉద్యోగం! ఎవడిస్తాడే ఈరోజుల్లో -
స్కూల్ పై నలు ప్యాసవ్వనిశుంఠకి- అచ్చికబుచ్చికలాడి ఏదో
నమ్మించి నిన్ను పల్లోవేసికొని మోసగించి నీదారిని నీవు
చూచుకోవేలని వాడిదారంట వాడు చక్కాపోయాడు-
ఉద్యోగం అయ్యాక పెళ్ళాడి నిన్ను రేగిస్తానన్నాడా- ఏం-
ముంచుకువచ్చేసిందే- మరిప్పుడో -

(నిశ్శబ్దం)

మ||కం :- ఎందుకుమాటాడుతావు? మాటాడవు, ఇదంతా
నానెత్తికివచ్చింది. ఈ సంగతి విన్నదగ్గరినుంచి ఆఫీసుకు
వెళ్ళడానికి నాకు కాళ్ళరావడంలేదు- బయటికి కదలడానికి
మనసురావడంలేదు- అప్పుడే ఆరోనెల- మొన్నదాసీది నిన్ను
పరకాయించిచూస్తూ లోలోన ముసిముసినవ్వులు - పాల
గొల్లదీ అంతే- పాలుపోస్తూనేఉంది, ఓరకంటితో నీకేసి,
చూస్తూనేఉంది- ఈసంగతి ఇక్కడితో ఊరుకుంటుందా! ఆ
నోటా, ఆనోటా కార్చిచ్చులా ఊరిలో ఒక్కసారి భగ్గు
మంటుంది- ఎలా- ఎలా!...

స్త్రీ||కం:- ఏనుయ్యో, గొయ్యో!...

మ||కం :- ఏనుయ్యో, గొయ్యో- అవునుమరి ఇంతపనిజరిగాక
ఏనుయ్యో గొయ్యోగాక- నీవోనుయ్యి, నేనోనుయ్యి, మీ
అన్నయ్యోనుయ్యి- బాగు- బాగు.

స్త్రీ||కం :- మీకెందుకుమధ్య.

మ||కం :- మీకెందుకూ ?- నిన్ను కన్నందుకు- నిన్ను పెంచి
పెద్దదాన్ని చేసినందుకు- మంచిదానివని నిన్ను నమ్మినందుకు-
సరే వాడెప్పుడు వస్తానన్నాడే- అదయినాచెప్పు.

స్త్రీ||కం :- ఉద్యోగం దొరికాక.

మ||కం :- ఉద్యోగం దొరికాక పూలపల్లకీ ఎక్కించి నిన్ను
తీసుకువెళ్తానన్నాడా- ఏడ్చినట్లేఉంది. పెళ్లాడే ఉద్యోగప్రయ
త్నం చేయలేకపోయాడా అంతనిజాయితీవాడైతే.

(నిశ్శబ్దం)

మ||కం :- రాడు- రాడు. ఎందుకువస్తాడు, వాడికింకేనువసర
మని వస్తాడే నీపిచ్చిగాని- నిన్ను మసిపూసి మారేడుకాయ
చేశాడు. అదీకాక- వాడికిదివరకే పెళ్లిపెడాకులు జరిగా
యేమో- అయింది. నీపని అయింది- నాపని అయింది- కాని-
కాని- నాపనే.

స్త్రీ||కం :- మీకేంనాన్నా- నేనే సతమతమవుతున్నా.

మ||కం :- అవుతావే అమ్మాయి- బుద్ధిగడ్డితిని చేసినపనికి
అవక- రెండు మూడు నెలలకుముందే చెప్పలేకపోయావా-
పోనీవాడుండగానే చెప్పలేకపోయావా- ఏమిదారి. అబ్బాయికి

టెలిగ్రాం ఇచ్చాను. వాడింకా ఏబండికి-...

వధానిగొంత:- Cut- ఆర్టిస్టు- ఇలారండి- ఒక్కమాట-

శాస్త్రి :- (తచ్చాడుతూ ఆగి నిట్టూర్చి) ఇది- ఇదినాటకమా?

రాజీవిత ప్రతిబింబమా?

(లోనుండి) అమ్మా? అబ్బా! ఆ- ఆ-...

శా : ఏం- ఏం-...

(లోనుండి) ఏమీ లేదండి. కష్టకడుతుంది. అమ్మాయి.

నొప్పులు ప్రారంభమయ్యాయి- ఇంకో గడియకు-...

శా :- (పచారుచేస్తూ ప్రక్కవాటాకేసి చెవిబిగ్గుతాడు. ఏ

సంభాషణ వినిపించదు.) అబ్బాయికి టెలిగ్రాం ఇచ్చాను.

వాడింకా ఏబండికివస్తాడో (ఆత్రంగా ప్రక్కయింటి గోడకు

చేవి ఆనిస్తాడు. తలుపు చప్పుడు.)

శా :- అబ్బాయి వస్తున్నాడుకాబోలు. అమ్మా అన్నయ్య

వచ్చినట్లున్నాడే (తలుపు దగ్గరకివెళ్లి తీస్తాడు. అబ్బాయికి

బదులు శాస్త్రి బావ సోమయాజులు ప్రవేశం. శాస్త్రికన్నా

రెండుమూడేళ్లుచిన్న. గిడసబారి వుంటాడు.)

శా :- (దిగాలుగాచూస్తూ వెనక్కితగ్గి) నీవా?

సో :- ఆ, నేనే- ఆలాదిగాలు పడుతున్నావే-

శా :- ఆ, ఆ, తలవనితలంపుగా-

సో :- వచ్చాననా- శుభరేఖ అందలే.

శా :- అందకే-

సో :- మరి- ఉత్తశుభరేఖలుపంపి ఊరుకొంటే- 'అయిన

వాళ్ళని స్వయంగావచ్చి పిలువవద్దా'' అని మీరే అంటారు-
అందుచేత బంధుకోటిని స్వయంగా పిలిచివద్దామని బయలు
దేరాను. ఇల్లువిడిచిపెట్టి అప్పుడే నాలుగయిదురోజులు కావ
చ్చింది. అన్నీ అయినట్టే- మీయిల్లే ఆఖరు-
శా :- అలాగా.

సో :- అన్నట్టు మరచా- నా కేమయినా ఉత్తరాలువచ్చాయా
శా :- లేదే-

సో :- '' బంధుజనాన్ని అందర్నీ పిలిచి ఇక్కడకు చేరుకుంటాను
ఏమైనా అత్యవసరకార్యముంటే మామయ్యపేర ఉత్తరం
వ్రాయరా అబ్బాయి అని చెప్పివచ్చాలే- సరే, మీరెప్పుడు
బయలుదేరడం.

శా :- మేమా-

సో :- అలా చాచేస్తున్నావే- ఇది ఎవరింటిలో పెళ్లి అనుకు
న్నావు. పెళ్లిచూడొస్తే సరిగ్గా పదిరోజులు లేదాయె-

శా :- పదిరోజులుందిగా-

సో :- పదిరోజులెంతోయి పదినిమిషాలు- పరాయివాడిలా
మాట్లాడుతున్నావు- మాచెల్లి పోయినంతమాత్రాన నీవు
మాకు దూరమవుతావాబావా- బాగు. బాగు. పెళ్లింటిలో
నిలబడి అన్నీ నీవే చూచుకోవాలి- ఎన్నింటికని చచ్చేది, నేను-
చూడు మావియ్యాలవారున్నారే బావా! చాలా ఘనాపాటి
వారు- ఆస్తి కాస్తి హుందాకిహుందా- మనకి రావలసిన సం
బంధంకాదు. బావా మావాడి జాతకఫలం- సుందరయ్యగాడు

లేడూ-

శా :- మా అమ్మాయికి సంబంధం తెచ్చినవాడేనా-

సో - వాడే, వాడే- ఎంతమాటకారి అనుకున్నావు- అమ్మాయియేదీ ?

శా :- (మాటతప్పించి) కట్నమెంత ?

సో : కట్నానికేమిలే- అయిదువేలు- లాంఛనాలనీ, ఆడబిడ్డ కట్నాలనీ- కానుకలనీ- దానాదీనా మనకు పదివేలుముట్టు తాయిబావా.

శా :- మంచిదే-

సో :- అది వాళ్ళకోలేక్కా- జమా- పెళ్లి అయిదురోజులు.
(లోనుండి) అబ్బా! అమ్మా!

సో :- ఎవరు ?

శా :- అమ్మాయిఒంట్లో నలతగాడందిలే-

సో :- అలాగా! చెప్పావుకావు. చూచివస్తా (వెళ్ళపోతాడు)

శా :- (అడ్డి). వెళ్లుదువుగానిలే- ఇలాకూర్చో- ఇంకా పెళ్లి ఏర్పాట్లు-

సో :- మనదేముంది. చూడుబావా- అంతావారిదే- మనం బొక్కిలీసుగావెళ్ళడం-పుస్తీ ముడివేయటం.

శా :- కట్నంతో కన్యను తెచ్చుకోవడము-

సో :- అంతే- అంతే- సంగీతవిద్వాన్ సోమశంకరంపిళ్లే నాగస్వరంలో మంచి ఘటికుడులే- అతగాడి నాగస్వరం మొదటి

రోజు- బాగానే ఉందని ఒప్పుకున్నా - రెండోరోజు Travancore Sisters లలితాపద్మినులు లేరూ - వాళ్ల నాట్యం పెట్టిస్తానన్నాడు - మలయాళపువాళ్లు. అరవవాళ్లేనా మనకుగతి. ఆంధ్రులడబ్బంతా ఏసుబ్బలక్షీకో - ఏతిరు వెంగడంమునినాథ ప్రిథ్వీకోపోసి ఆకళాకారుల్ని పెంచడం దేనికి - నిజేపంలా మన ఆంధ్రులుంటేను - ఆంధ్ర దేశం అమరసంగీతానికి ఏమయినా గొడ్డువోయిందా -

శా :- ఆంధ్రాభిమానం జాస్తిలే నీకు -

సో :- కాక - అప్పుడేమన్నాడనుకున్నావు మావియ్యంకుడు "అయితే ఏమంటారు?" అన్నాడు. నేనన్నానుగదా, Travancore Sisters మనకెందుకు - మన Andhra Sisters ని పెట్టించండి అని.

శా :- వారెవరోయి - కొత్తపేరు.

సో :- ఎరుగవోయి - బావా - Andhra Sisters అంటే గీతా, సీతాకుమార్లు లేరూ?

శా :- ఎక్కడో పేరువిన్నట్టే -

సో :- వారు పదహారణాల ఆంధ్రులు - మన ఊరేకూడా - "షావుకారు" లోనూ - ఇంకా - ఇంకా ఏవోసినిమాల్లో కూడా వేశారులే -

శా :- ఆడతారా? పాడతారా?

సో :- అన్నీ చేస్తారు - ఆలాంటివాళ్లని పిలిపిస్తే ఆంధ్రుల్ని పోషించినట్లుంటుంది - కళకుకళ అభివృద్ధిపొందుతుంది,

శా :- ఒప్పుకున్నాడా మీవియ్యంకుడు.

సో :- ఒప్పుకోక- మనమాటకు తిరుగుందీ- “ సరే ఆలాగే నండీ వాళ్ళనే రప్పిద్దాము అన్నాడు- చూడుబావా- పందిరి అలంకరించడానికి పదిమంది పనివాళ్ళను పట్నాన్నించి తెప్పించాడట- ఒక్కగాని ఒక్కకూతురుకదూ-

శా :- ఆ:- ఒక్కగాని ఒక్కకూతురు (నిట్టూరుస్తాడు)

సో :- (ఏదోఅనబోయి శాస్త్రి కేసి అలాచూస్తుంటాడు,)

(లోనుండి) “ అబ్బా! అమ్మా!” అని వేదనధ్వని

తరువాత పసిపిల్ల క్యారుక్యారుమని ఏడ్పు వినిపిస్తుంది.

మంత్రసాని (లోనుంచి) Time సరిగాచూడండి.

శా :- (సోమయాజులు కేసిచూస్తూ Time చూస్తాడు) 8-!4 ని.

మంత్రసాని (లోనుంచి) మగపిల్లవాడండి బాబూ!

సో :- (విస్తుపోతూ) మగపిల్లవాడు- ఎవరికి

శా :- (గంభీరంగా)ఎవరికి- ఎవరున్నారెట్లో.

సో :- అమ్మాయి

శా :- ఆ:-

సో :- ఏమిటీ- మనఅమ్మాయి సరోజ

శా :- (గంభీరంగా) మాలమ్మాయి సరోజ.

సో :- సరోజ- ఏమన్నావు- మగపిల్లవాడు- సరోజ-

శా :- ఆ- నాపుత్రికారత్నం సరోజ- నీస్వయాన చెల్లిలిగారి

కూతురు సరోజ- పెళ్లయిన మూన్నాళ్లకే ముండమోపై

కూర్చున్నదే- ఆసరోజ-

సో :- ఆఁ- ఆఁ- (దిగాలుపడుతాడు)

శా :- ఎందుకలా దిగాలుపడుతున్నావు?

సో :- దిగాలుగాక

శా :- ఆలాకూర్చో- (అని బల్లమీద కూర్చోబెడుతాడు)

సో :- ఎంతపని- ఎంతపని- ఆమధ్యమీరా ఊరిలోఉన్న
ప్పుడు వచ్చిచూచాను- ఏపుగాపెరిగింది- కాని చక్కగా
చదువుకొంటున్నదని సంతోషించాను-

శా :- చదువుకీ దీనికీ సంబంధమేమిటోయి.

సో :- ఎంతపనిజరిగింది- ఇంతపని జగుతుంటేచూస్తూ

శా :- కూర్చున్నా-

సో :- ఆలామాటాడుతావేం ?

శా :- ఏలామాటాడను నాతలకాయ.

సో :- (లేస్తూ) ఇందుకనా- తెలిసింది- తెలిసింది- ఆఊరిలో
ఉద్యోగానికి సెలవుపెట్టి ఈగ్రాత్తూరులో ఆరోగ్యానికని-

శా :- మకాంపెట్టాం- తెలిసిందా-

సో :- తెలియకేం- మంచిఎత్తే

శా :- కాదూమరి

సో :- అబ్బాయికి ?

శా :- తెలుసు

సో :- అందరికుమ్మక్కన్నమాట

శా :- ఆ-

సో :- ఆ- అంటావేమిటి

శా :- ఏమిచేయమంటావు

సో :- ఏమిచేయమంటావు- అదేమిప్రశ్నోయి నావా పరు
వైన వంశంలో పుట్టావు. నలుగురిలో నిష్ఠపరుడవనిపించుకొ
న్నావు. మనవంశానికి మచ్చతెచ్చినదాన్ని కసాయికత్తితో
కరక్కుమని తెగనరకక, ఈపాడుపనికి -

శా :- ఎలాఉరుకున్నానంటావా- నీకుచెప్పితే అర్థంకాదోయి

సో :- అర్థంకాకేం- చెప్పు.

శా :- ఏమనిచెప్పును. మీచెల్లి పోయినదగ్గరనుంచి ఎవరిని
చూచుకొని బ్రతుకుతున్నాను. ఎవరిని చూచుకొని ఈఉద్యో
గం సద్యోగం చేస్తున్నాను. ఈఎడారి జీవితంలో ఈచల్లని
వానచినుకుల్ని ఎవరుచిలికించారు- నీకు తెలియదు- (చదికిల
బడి బల్లమీద, తలపట్టుకొని) ఏమిచెయ్యమంటావోయి.
కడుపు చించుకొంటే కాళ్ళమీద పడుతుంది. ఒక్కగాని
ఒక్కకూతురు- (నిట్టూరుస్తాడు)

సో :- బాగు- బాగు- ఒక్కకూతురైతే, కుండపెంకులైతే-
కుక్కమూ చూచినతరువాత- మంచీమర్యాద పంచబంగాళ
మయ్యాక- ఆజన్మాంతం కళంకం అనుభవిస్తావా- ఎటువంటి
వంశం- ఎటువంటివంశం- అయిదుసోలలవారంటే ఎలాపేరు
మోసింది- ఇటు ఏడుతరాలు- అటు ఏడుతరాలు ఎలా గాలించి
చూచినా మచ్చఅన్నది లేదుగదా! అంతా పండితులు,
శిష్టులు, నిష్టులు- అందుకనే మన వంశగౌరవాన్ని చూచి
మాకేమీ లేకపోయినా అబ్బాయికి పిల్లనిస్తామన్నాడు.

శా :- (కళ్లుతుడుచుకుంటూ లేచి) ఇస్తే చేసుకోండి-

సో :- చేసికోనా- ఎలాఇస్తారెంక- ప్లెజర్ తే కాచ్చిచ్చులా ఊరంతా పాకిపోతుందే ఈవార్త- పత్రికల్లో పెద్దపెద్ద అక్షరాలతో పడిపోతుందే- గోడలమీద కెక్కిపోతుందే- మా వియ్యంకుని చెవినిపడుతుందే- నాకొడుకు పెళ్ళి...

శా :- పెళ్ళి- పెళ్ళిచేసుకో- మేము రాముగా-

సో :- మేము రామంటేసరా- దానితోపోతుందా- మా వియ్యంకుడికి తెలిస్తే అసలు పిల్ల నెలాగిస్తాడోయి బావా- (తచ్చాడి) పెళ్ళి ఆగిపోయినట్లే- ఇంకమావాడికి జన్మలో పెళ్ళి కానేకాదు- వాడిజాతకఫలం-

శా :- ఎందుకుకాదోయి- మగాడు.

సో :- మగాడు- అయితే- బాగాచెప్పున్నావులే మాటలు- నీకేం నీకొడుక్కి పెళ్ళయింది- ఇంక కార్యాలు చేసేవారు అట్లాఅట్లా ఎవరూలేదు- నీకేం చిలకపలుకులు పలుకుతావు (శాస్త్రి మాటాడక ఒకమూలకు వెళ్లుతాడు)

సో :- (వెళ్లుతున్నవాణ్ణి ఆపుతూ) మాటాడక అలాపోతావేం- నాకేదో దారిచూపించు, ఇటుచూడు- మంచీమర్యాద ఎరిగిన వాడవు ఇలాంటి పనికి ఎలాఅంగీకరించావు- తెలియగానే దాన్ని ఏపాపాణమోవేసి...

శా :- చంపెయ్యమంటావా- ఛీ నీవు ఏమన్నా-

సో :- మనిషినా పశువునా అంటావు. గౌరవంబద్ధంపాడు అయ్యాక పశువునైనాపరవాలేదు- అప్పుడు మంచి, మర్యాద

వంశగౌరవం, సంఘం, ధర్మం, ఏమీఉండవు- తులసివనంలో
గంజాయిమొక్క-లా-

శా :- చాల్లే!- ఊరుకో.

సో :- ఊరుకుందామనుకుంటే మాఅబ్బాయిపెళ్ళి-

శా :- చేసుకో- సోమశంకరప్పిల్లె నాగస్వరంతో- గీతా
Sisters గానకచేరీతో- చేసుకో

సో :- అలాగే చేసుకొందును- మధ్యని ఈ అపస్వరంవచ్చి
పడిందిగదా!

శా :- మాకూమీకూ-...

సో :- సంబంధం లేదననా- ఎలా- స్వయానా చెల్లెలికూతురు

శా :- మేంచచ్చామనుకో

సో :- అనుకోడమెలా? - ప్రత్యక్షంగా కనుపిస్తుంటే- ఈ
మాటలకేమిగాని- అసలుసంగతికిరా- తెల్లవారితే ఈసంగతి
పాము బుసకొట్టినట్లు కొడుతుంది-

శా :- (విసుగ్గా) అయితే చంపక- ఇప్పుడేమిసెయ్యమంటావు.

సో :- నేనాచెప్పేది- నాకుమతిలేక నేనుకొట్టుకుంటుంటే
చూడుబావా. ఇంతవరకువచ్చిన మాఅబ్బాయిపెళ్ళి ఆగిపో
తుంది. అది తథ్యం- ఇంకెప్పుడూ మరెప్పుడూ మావాడికి
పెళ్ళిజరగదు- అది తథ్యం-

శా :- (విసుగ్గా) ఏది తథ్యంకాదో చెప్పుదూ చంపక-

సో :- ఒకవేళ అధనా సంబంధం వచ్చినా ఇంతడబ్బుగల
సంబంధంరాదు అదీతథ్యమే- ఎలా- దొరక్కదొరక్క దొరి

కింది సంబంధం. పదిరోజులలో పెళ్లి-అమాంతంగా ఈపిడుగు పాటు (రెండడుగులు ఆలోచిస్తూముందుకు వేసి) చూడు బావా- (శాస్త్రి తలెత్తిచూస్తాడు)

సో :- చూడు- ఆపుట్టిపిల్లాణ్ణి ఏంచేస్తావు.

శా :- ఏమో

సో :- ముద్దులమనుషుణ్ణి పెంచుకుందామనిఉందా-

శా :- ఏమో-

సో :- ఏమో- ఏమో- ఈఏమోలతో నాకుపిచ్చైతిపోతున్నది- ఇలా సందిగ్ధంగా కూర్చుంటే న్యవహారం బెడిసికొట్టుతుంది- మాఅబ్బాయిపెళ్లి అమాంతంగా ఆగిపోతుంది. అంతమంది బంధుకోటిలో అవమానం- ఘోరావమానం-

శా :- ఇన్నాళ్లు అనమానాన్ని గరళకంతుడిలా భరించుకొని వస్తున్నా- అంతకంటేనా-

సో :- అందుకనే నేను చెప్పినట్లు చేస్తావా-

శా :- చేయక చేసేదేముంది ?

సో :- చూడు (అటుఇటుచూచి) ఈపసిగుడ్డుని- మంత్ర)సాని చేతికిచ్చి- ఈరాత్రీకిరాతి)-...

శా :- ఛీ- పాపండుడా- అది హృదయమా, సామాణమా- బిడ్డలేరా-

సో :- ఉన్నారకనుకనే- ఆ ఉన్నబిడ్డలకోసమే ఇలాచేయమంటున్నా- తెలిసిందా- తెల్లారితే అపవాదం- రేపు మా అబ్బాయిపెళ్లి- చెప్పవేం-

శా :- నేనేమిచెప్పేది.

సో :- నీకు చెప్పడానికేమీలేదు- ఉన్నా- ఏమీచెప్పవు.
నాకు తెలుసు. నీకేం అన్నీతీరి కూర్చున్నావు- నాఒక్కగా
నొక్కకొడుకుపెళ్లి ఇప్పుడు జరగకపోతే ఎప్పుడూ జరగదు.
- - - జరగదు- నీకు చేత కాకపోతే నేనన్నా చేస్తానాపని. ఈ
కుళ్లు ఇంటిలో ఉంచుకొని జీవితాంతం మృగ్వలసిందేనా- ఈ
కళంకం నీకొడుక్కేకాక నాకొడుక్కు- నీకొడుకు కొడుకు
లకు వాలుచుక్కయి కూర్చోదా? ఆలోచించు.

శా :- ఏముంది ఆలోచించడానికి.

సో :- అవును- నిజంచెప్పావు- ఉన్నఉరుని, ఉద్యోగాన్ని,
సంఘాన్ని- గౌరవాన్ని వదలివేసినవాడికి ఏముంటుంది, ఆలో
చించడానికి- కాని- కాని- నాకొడుక్కీ పెళ్లిఆగిపోతుంది
కాని, నీకొడుక్కీ కాదుకదా- నలుగురిలో తలవంపులు నాకు
గాని, నీకుగాదుగదా- అదిగాక సంఘంలో వెలి- వెలి- ఏ
మొగంపెట్టుకొని చుట్టాలను చూస్తావు- ఏమొగంపెట్టుకొని
సంఘంలో తలెత్తుకొని తిరుగుతావు- మర్యాద, గౌరవం, వం
శం, ప్రాణం- అన్నీ నాశనం- సర్వనాశనం- నేనుభరించలేను-
సహించలేను- ఈ మచ్చను పిందెలోనే- ఇప్పుడేమాపేస్తా-
(అని చరచరా లోపలికి పెళ్లుతుండగా శాస్త్రి అడ్డువచ్చి
ఆపుతుంటాడు- ఈసమయంలో శాస్త్రికొడుకు శేషగిరి ప్రవే
సిస్తాడు- సోమయాజులు శాస్త్రిని తప్పించుకొని లోపలికి ఒక
అడుగు లోపలికి పెట్టేలోపున)

శే :- ఆగు-

శా :- శేషగిరి-

శే :- ఆగ వేం- ఒక్క అడుగు ముందుకు వేళావంటే జాగ్రత్త-

సో :- మా అబ్బాయి పెళ్ళి-

శే :- పెళ్ళి లేదు. గిళ్ళి లేదు వెనక్కి తిరిగిరా- ఇదిగో చూచావా
(ప్రక్కనున్న కట్టతీస్తాడు)

సో :- (చట్టన వెనక్కి తిరిగి) ఈ పౌరుషం మీ డొల్లో- మీయిం
టిలో అద్దెకున్న కుట్టాడివిద చూపలేకపోయావేమిరా-

తండ్రీ! దమ్మునుకున్నా-

శే :- అంతకన్నా నేను-

సో :- కాక- ఇంతకుళ్లు ఇంటిలో పెట్టుకుని-

శే :- అదిమాయిష్టం.

సో :- మీ ఇష్టంతో సాగదురా- సంఘం

శే :- వెధవ సంఘం ఎవడిక్కావాలి-

శా :- మనల్ని వెలివేస్తుంటా-

శే :- మనమే సంఘాన్ని వెలివేద్దామన్నా-

సో :- వెలివేయడంతో ఆగదురా-

శే :- ఏమిచేస్తుందేం! కాగలించుకొంటే కత్తితో పాడుస్తుంది

కాళ్ళమీదపడితే కాలెత్తి తన్నుతుంది- అంతేనా-

సో :- అంతేకాదురా అబ్బాయి- సంఘానికి ఎదురీది-

శే :- బ్రతికేవాళ్లు లేరంటావు.

శా :- ఊరుకోరా అబ్బాయి-

సో :- పాలపొంగు- ఇంత అమానుషకృత్యం జరిగిందే అని
చిచారించక- ఈ కుళ్లులోనుంచి తప్పించుకొనే తరణోపాయం
కోసం అంగలార్చక-

శే :- ఇది అమానుషకృత్యమా?

సో :- వేరే చెప్పాలా-

శే :- దీనికి బాధ్యులు-

సో :- అడుగోమీనాన్న, కాటువయస్సులో కన్నామిన్నూ
కానకుండా ఉన్న నీవు-

శే :- కాదు- మానాన్నా కాదు- నేనూ కాదు-

సో :- మరి

శే :- నీవు.

సో :- నేనా- నేనా-

శే :- ఆ- ముమ్మాటికినీవే, చెల్లాయి పెద్దమనిషి కాకుండా
బావచనిపోతే కాళ్లాశేళ్లా బ్రతిమలాడాను మళ్ళీ పెళ్లి చేయ
మని- నామాటలు విన్నవా-

సో :- నేనెవరినిరా- మీనాన్న-

శే :- మానాన్న- నీనోరెలావచ్చింది అలా అనడానికి- అంత
పెద్దవాడై న అర్థంచేసుకొని పాతపద్ధతుల్ని త్రోసి దాజని సంఘా
న్నే దీనించడానికి సిద్ధపడ్డాడు- నీవు-నీ వేమీ సంఘాన్ని అండగా
పెట్టుకొని అడ్డం నిలిచావు- ఎంత బ్రతిమలాడినా ఆ సంఘం
తన ఇనుపపాదాన్ని కొంచెమైనా సడలించడం లేదు- అప్పుడే
మళ్ళీ పెళ్ళి చేసి వేసి ఉంటే ఈ అనర్థం ఎలా వచ్చి పడుతుంది-

నీవనుకున్నా - అమానుషకృత్యం ఎలాజరుగుతుంది - చెప్పవేం -
మాటాడవేం - అప్పుడు సంఘం ఇనుపగజలు, ఘల్లుఘల్లుముం
టూండగా భయంకరాకారంతో భీకరాట్టహాసంచేస్తూ ఎదురు
నిలిచింది. ఆభీషణావతారానికి గజగజలాడిపోయాడు తెలి
సిదా - చిన్నది - అన్నెము పున్నెము ఎరుగనిది - వయస్సు
వచ్చింది - సంఘములో మెలుగుతుంది. సాత్వికాహారమేమీ
తినడంలేదు - దానికి పెళ్ళి అక్కలేదూ, ఆనందం అక్కలేదూ,
యావజ్జీవం బ్రహ్మచర్యం సాగించాలి - నీవు - నీవు ఆసంఘం
లోనివాడవే - ఆసంఘంలోని వారెంతమందివద్దన్నా విన్నావా -
ఒకపెళ్లాన్ని రెండోపెళ్లాన్ని - ఈవయస్సులో మూడోపెళ్లాన్ని
కూడాకట్టుకున్నావే - ఏళ్లుమీరాయని ఏమయినా ఆలోచిం
చావా? నీకు పెళ్లిమీదపెళ్లి కావలసివచ్చిందా - కాని ఆ
పడుచుపిల్లకు -

సో :- ఆడదిరా -

శే :- అయితే.

సో :- దానికీమనకు సాపత్యమా

శే :- అదా - స్త్రీకి పురుషుడికి విభేదం కల్పిస్తున్నావా -
దేవుడి దృష్టిలో అందరూ ఒక్కటే - శేవుడు మన్నీ, వారికి
కించిదంగ విభేదంతో ఒక్కలాగే సృష్టించాడు. వారికీ ఆకలి
వేస్తుంది - మనకీ ఆకలివేస్తుంది - వాళ్లు గాలిపీలుస్తారు -
మనమూ గాలిపీలుస్తాము - మనల్నికోస్తే రక్తం - వాళ్లకి
కోస్తే నీరూరాదుకదా! పైగామనకెలాంటిమేధస్సు ఇచ్చాడో

వారికలాంటిమేధస్సు ఇచ్చాడు- నీవాలోచించినట్లే వారు ఆలోచిస్తారు- వారికీ కాంక్షలుఉంటాయి- వారికీ సుఖాలు కావాలి, నీలా- అయితే ఎందులోబేధం- ఎందుకీవిభేదం.

సో :- అయితే అప్పుడే పెళ్ళిచేసి పా రేయలేకపోయావోయి-

శా :- అలాగేచేసిఉందును. ఇప్పుడున్న ఇంగితజ్ఞానం అప్పు

డుంటే- నీతో ఇలా ఎందుకనిపించుకొంటాను.

సో :- అందుకని దాన్నింటిలో పెట్టుకొంటావా. ఆకురాణ్ణి-

శే :- ఆకురాణ్ణి- చెప్పవేం- చంపెయ్యమంటావా- మామా!

నీకింతవయస్సువచ్చింది. ముగ్గుర తల్ని చేపట్టేవు- పిల్లల్ని

కూడా కన్నావు- ఆమాత్రం జ్ఞానంలేదూ- హృదయంలేదూ-

ఆపసిగుడ్డు నిన్నేమిచేసిందని చంపడానికి పూనుకుంటావు. ఆ

శిశువు- ACCNO . 9510

సో :- ఏమిచేసిందా- కఠోరరూపందాల్ని మాలబ్యాపి పెండ్లి

ఆపేసింది. 844-8132

శే :- మీలబ్యాపిపెళ్లి ఆపిందని పెచ్చుపెరిగిన స్వార్థంతో

అన్నము పున్నెము ఏరుగని అమాయికశిశువు నిండారు

ప్రాణాలు తీయడానికి తలపెట్టావా- హుం (గర్జిస్తాడు).

సో :- (శాస్త్రి కేసి తిరిగి) బావా- మాటాడవేం- ఈసంగతి

వ్యాపిస్తే మాలబ్యాపిపెళ్లి...

(బయటనుండి ' శాస్త్రిగారూ! శాస్త్రిగారూ ఉత్తరం ' అని

వినిపిస్తుంది. శాస్త్రివెళ్లి ఉత్తరంతో వస్తాడు)

శా :- (చూచి) బావా! నీకు Express ఉత్తరం.

సో :- ఏదీ (తీసికొని చింపి- కాగితంతీసి చదివి "అయ్యో!" అని క్రింద కుప్పగా కూలిపోతాడు. నెత్తిన చేతులు పెట్టు కుంటాడు).

శా :- ఏం! బావా-

శే :- ఏం! మామా-

సో :- ఏముంది (వణకు చేతులతో ఉత్తరం శాస్త్రికీయబో తాడు. శేషగిరి తీసికొని చదువుతాడు)

శే :- "నాన్నా,

నీవు వెళ్లిన మరునాడే నా సవతితల్లి ఎక్కడికో బట్టా పాతా తీసికొని ఇంటిలో చెప్పకుండా వెళ్లిపోయింది. ఈ ఇం టిలో కాపురంచేయడాని కిష్టంలేదనీ నాకోసం వెతకవద్దని ఉద్దేశపూర్వకముగానే వెళ్లిపోతున్నాననీ- ఉత్తరం వ్రాసి పెట్టింది."

శా :- బాగానే ఉంది (నిట్టూరుస్తాడు)

సో :- గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటు (లేస్తాడు)

శే :- ఇప్పుడేమంటావు. ఇందాకటినుంచి మా చెల్లిమీద విరుచుకుపడ్డావు. ఎలాచేస్తావు మీలబ్బాయిపెళ్లి. మాచెల్లాయి విషయంకన్నా మాఅత్తయ్య విషయమే ముందుతెలుస్తుంది మీవియ్యాలవారికి- మీలబ్బాయికి పిల్లనెలాఇస్తారు.

శా :- ఊరుకోరా శేషగిరి-

శే :- అదికాదునాన్నా- అప్పుడు నీకు ముప్పైకూడా దాట లేదట, ఎంతోమంది మళ్లీ చేసుకోమని నచ్చజెప్పారట- నీవు

చినలేదట- “పిల్లలున్నార- వీరి భావిజీవితం చూడవద్దా?
నాసుఖాన్ని కాంక్షించి పెళ్లాడితే నాపిల్లల గతేమికాను”
అన్నావట- ఆమాత్రంబుద్ధి మామయ్యకేది? (సోమయాజు
లుతో) “ఏబయ్యో పడిలోనున్నావు- అప్పుడే ఇద్దరయ్యారు.
వంశం నశిస్తుండేమో అంటే కొడుక్కూడా ఉన్నాడాయె-
వాడిపెళ్లిమాట ఆలోచించు నీకెందుకుపెళ్లి” అని త్రికాల
సంధ్యల నీవు ఆరాధించే సంఘమే ఎంతవద్దన్నా విన్నవా?
నీశరీర సుఖంముందు దాని వేడికోలులు లెక్కా. నీకక్కర్లే
నప్పుడు ఆసంఘాన్ని పాతచెప్పలా విడుస్తావు. కావలసివచ్చి
నప్పుడుకొగలించుకొంటావు. అంతవయస్సులో మామయ్యా!
నీకాంక్షలే ఉండగలేదే-అన్నెము పున్నెముఎరుగని మాచెల్లి,
లోకంపోకడ తెలిసికోలేని మాచెల్లి, ఏదో తెలియక. ఫలితాన్ని
తెలిసికోలేక, ఏదోచేస్తే ఇంతరాద్ధాంత సిద్ధాంతమా. చూడు
మామయ్య-ఈపసిపాపవల్లమీఅబ్బాయిపెళ్లి కాదంటున్నావు
కదూ- ఇది పొరుగుూరు- ఇక్కడ నిన్నూ నన్నూ తెలిసిన
వాళ్లులేరు- ఇలాజరిగిందని అప్పుడే ఎవరికీ తెలియదు. నేను
ఈరాత్రికిరాత్రి ఈపాపాయిని మాయింటికి తీసుకుపోతాను-
సరా! మాబెడద మీకేమీఉండదు. మానాన్నకూడా పెళ్ళికి
వస్తాడు తెలిసిందా- కిమ్మనకుండా చేసుకో మీఅబ్బాయిపెళ్ళి-
(ప్ర)వేశం సోమయాజులు కొడుకు రామారావు.)

రా :- (ప్ర)వేశిస్తూ) ఇంకెక్కడిపెళ్లి.

గా :- ఏం- ఏరా- నీవువచ్చావేరా

రా :- వచ్చాను నీకాబోయే వియ్యంకుడు ఇస్తే తెలిగ్రాం
పట్టుకువచ్చా (అని ఇస్తాడు).

సో :- ఏమని వ్రాశాడు రా

శే :- (పుచ్చుకుని) ఏమనా (విప్పించువుతాడు)

“ మీ తృతీయం లేచిపోయినట్లు విన్నాను. మీ సం
బంధం మానుకున్నాము- మీమూలాన చాలాడబ్బు వృధా
అయింది ” అని

సో :- వ్రాయడుమరి- నారాత.

రా :- నేను వస్తా-

సో :- వెళ్లుదువుగాని- ఇక్కడి సంగతి విన్నావా.

రా :- ఆ- మీకు Postman ఉత్తరం ఇస్తున్నప్పుడు నేను
బయటే ఉన్నాను. అంతా విన్నాను- మీమాటలు బావమా
టలు- సరే వస్తాను మామయ్యా? నమస్కారం- వస్తావా-

శా :- వచ్చినట్లే వెళ్ళిపోతున్నావేరా?

రా :- (వినకుండా గుమ్మందాకా అడుగుల్లో అడుగు వేసుకొం
టూ వెళ్ళి మళ్ళీ అలాగే తిరిగివచ్చి) నాన్నా!

సో :- ఏరా

రా :- నేనోమాట చెప్పుతాను వింటావా?

సో :- ఎప్పుడు వినలేదు-

రా :- ఎప్పుడు విన్నావులే- చిన్నప్పుడు సరోజను పెళ్లాడు
తానంటే-

శే :- ఎందుకు వింటాడు- కట్నం- ఆశ,

శా :- మనంమాత్రం ఏంతక్కువిచ్చాం కట్నం.

సో :- ఇప్పుడెందుకురా- గత జలసేతుబంధం-

రా :- గతించిన జలాన్ని వెనక్కితోడి సేతువును బంధించడంలోనేడింది.

శే :- బాగాచెప్పావు

సో :- మీమాటలు నాకర్థంకావడంలేదు.

రా :- నీకర్థంకావులే (శాస్త్రి కేసిచూచి) చూడుమామయ్యా నీకభ్యంతరంలేకపోతే సరోజను నేను పెళ్ళాడుతాను.

శాస్త్రి } (దిగ్భ్రమతో) ఆఁ-
శేషు }

సో :- ఈపరిస్థితుల్లో- సంఘం- నీకేమయినా మతి భ్రమించిందా ?

రా :- ఊరుకో నాక్కాదు భ్రమిస్త.

సో :- ఆఁ-

శే :- “ ఆఁ- ” అంటావేమిటి మామయ్యా ! ఎన్నాళ్లు పాత భావాలను పట్టుకొని పాకులాడుతావు- సంఘానికి వెరచి దానికి దాసోహమన్నకొద్దీ అది తన ఇనుపపాదాలతో మెట్టి వేస్తూ భీషణ తాండవం చేస్తుంది. వెధవసంఘం- మొక్కుతున్నకొద్దీ కాలితోతొక్కివేస్తుంది- దాన్ని విడిచిపెట్టు- ఎంతమంది సుకుమార హృదయాలు ఏహ్యమైన దాని బలి పీఠానికి ఆహుతియయ్యారో గతచరిత్ర ఓసారి తిరుగవేయి, ఈనాటి నీపరిస్థితి ఆలోచించు- ఈనాటి యువకుల భావాలు

ఎలాపర వల్లత్తొక్క-తూ ముందుకు సాగిపోతున్న వో గమనించు-
 నీకు మీలబ్బాయి సుఖంకావాలా- సంఘంకావాలా- మీ
 ఆవిడ లేచిపోయిందన్న సంగతి విస్మరించావా- మీ అబ్బాయి
 పీటలమీద పెళ్ళి ఆగిపోయిందన్న సంగతి విస్మరించావా- ఈ
 విషయపరిస్థితుల్లో ఎవడయినా మీలబ్బాయికి పిల్లనిస్తాడేమో
 ఆలోచించావా- సంఘంనిన్ను పెంచిపోషించడం లేదుకదా-
 నీకాశ్చమీద నిలబడగల శక్తి సంపన్నత నీకున్నదిగదా-
 చూడుమామయ్యా! చిన్నవాడినో పెద్దవాడినో చెప్పుతు
 న్నాను- ఇప్పటికయినా సంఘాని కెదురీదు.

సో :- ఇంతకాలానికి సంఘానికెలా ఎదురీదనురా (చతికిలబడి
 నె త్తికొట్టుకుంటూ) మాఆవిడ లేచిపోయింది, మీలబ్బాయి
 పెళ్ళి ఆగిపోయింది.

రా :- మాటాడవేం మామయ్యా! చూడు చిన్నప్పటినుండి
 సరోజంతు నాకెంత ఇష్టమో నీకు తెలుసుగా- చిన్ననాటినుండి
 ఒక్కచోట ఆడుకున్నాము. పాడుకున్నాము. మీలత్తయ్య
 ఏమనేది- “మాసరోజని రామారావుకిచ్చి పెండ్లి చేస్తాము,
 చక్కగా ఈడుజోడు” అనేదికదా అమ్మలక్కలతో. కానీ
 తీరా సమయానికి కట్నంకట్నంఅని అంగలార్చాడుగానీ
 నామనోవేదనల్ని ఏమయినా గ్రహించాడా మానాన్న-
 అప్పుడుకూడావచ్చి ఏమన్నాను నీతో-జ్ఞాపకముందీ- కట్నం
 వద్దూ కానుకలువద్దూ నేనువచ్చేస్తా సరోజనిచ్చి పెండ్లిచేసి
 వేయిమామయ్యా!” అని ఇప్పు డడిగినట్లే అడిగాను-

జాపకముందీ-

శా :- జాపకంలేకేరా- బావతో విరోధం తెచ్చికోవడం

ఇష్టంలేక-

రా :- ఇంకోరికిచ్చి సరోజని-

శా :- పెళ్లిచేశా- చేసి ఏంబాముకున్నా- ఇదిగోపరిస్థితి-

రా :- పరిస్థితి ఏంతాదుమార్తెనాసరే- థైర్యంచాలక ఇప్పటికే జీవితాన్ని మధనపెట్టుకున్నాను- ఇప్పుడైనా సాహసించకపోతే జీవితాంతం మనోవేదనలతో మృగ్గిపోవలసి వస్తుంది- ఏపరిస్థితిలోఉన్నా సరోజన్నే పెళ్లాడతా- చెప్ప- మాటాడవేం మామయ్యా-

శా :- నేను మాటాడేఘట్టం గడిచిపోయిందిరాబాబూ- జీవచ్ఛవాన్ని నేను (శేషగిరి కేసిచూపి) అడుగో! వాడితో మాటాడు.

రా :- ఏంబావా?

శే :- నేనెప్పుడు కాదన్నాను- కానీ అన్నీ ఆలోచించుకున్నావా- దీనివల్ల కలిగే కష్టనష్టాలు గ్రహించుకొన్నావా-

రా :- నీవేనా సంస్కరివి.

శే :- కాదు- నీవే- పరిస్థితులవల్ల నేను సంస్కరిని కావచ్చు- కాని- ఆచరిస్తూన్న యదార్థసంస్కరివి నీవే-

సో :- అయితే ఈపిల్లాడు.

శే :- నేను తీసికొనిపోయి పెంచుకుంటానని చెప్పానుగదా మామయ్యా-

రా :- బాగు! సరోజకొడుకుని నీవు పెంచుకోవడమేమిటోయి
బావా- మేమేపెంచుకొంటాము- నీవాపసిగ్రుడ్డుని తీసికొని
వెళ్లితే ఆకన్నతల్లిహృదయం భరిస్తుందా- అన్నట్టు ఈ
గొడవలోపడి ఒకసంగతి చెప్పడం మరచిపోయాను.

సో :- ఇంకేమిటిరా ?

రా :- ఆటెలిగ్రాముతోపాటు నాకు ఉద్యోగం అయినట్లు
ఆర్డరుకూడా వచ్చింది.

శే :- ఏ ఉద్యోగం.

రా :- సెంట్రల్ ఎక్స్ ప్రెస్ ఇన్ స్పెక్టరు.

శా :- ఎక్కడరా బాబూ-

రా :- నాగపూర్ లో- నేనింక పదిహేను రోజుల్లో వెళ్లి
పోవాలి. ఇక్కడ తంతుఅంతా అయినతరువాత త్వరగా
ముహూర్తము చూడండి. నాతోపాటు నాగపూర్ తీసుకు
పోతా సరోజను.

సో :- నాగపూర్ తెలుగుదేశంకాదు- ఇదీ ఒకందుకు
మంచిదే.

రా :- నాగపూర్ గానీ, నాగులపల్లెకానీ, సరోజను నేను
పెళ్ళాడితీరతాను. ఏవ్యక్తి ఏసంఘం అడ్డువస్తుందో చూస్తూ
ఇదివరకులా అస్వతంత్రుణ్ణికాను. నాలో ఒదిగిఉన్న స్వతంత్ర
భావాలు రెక్కలుదాల్చేయి. ఒకరి ప్రమేయంలేకుండా నా
కాళ్ళమీద నిలబడేశక్తి కలిగింది. ఏదైనా ఒక సంస్కా-
రాన్ని ధైర్యంగాచేస్తే కాకుల్లాపొడుస్తుంది ఈ సంఘం. అదే

చాటుమాటుగాచేస్తే సంఘం చూచీచూడనట్లు ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతుంది. అనూచానంగా వస్తున్న ఈ నీచ ప్రవృత్తి మారాలి. అప్పుడుగాని ఈ సంఘం- ఈ సంఘంలోని మనుష్యులు— .....

(తటాలున తలుపుతోసికొని చిరునవ్వుతో అవధానిప్రవేశిస్తూ)

అ :- బాగుపడరు- మీకందరకు నమస్కారాలు (శాస్త్రితప్ప అందరూ విస్తుపోతారు.)

అ :- నాకు చాల సంతోషంగాఉంది ఈవేళ- చూచారు- మీకు మనుమడు పుట్టేడా

శా :- ఆ—

అ :- శుభం! ఇవాళ కలిగిన నా సంతోషాన్ని ఎలా అభివ్యక్తం చెయ్యాలో నే నాశుకవి నయినప్పటికి నా నోట మాటలు పెకలడంలేదు అంటేనమ్మండి నామాట.

శా :- ఆ సంతోషానికి — ...

అ :- కారణమంటారా- చూచారు- నేను నాటిక వ్రాశానని ఇంతకుముందే చెప్పేను- జ్ఞాపకముందీ?

శా :- ఆ- కొంత రిహార్సలుకూడా వేసినట్లున్నారు.

అ :- ఆ, ఆ!

శే :- ఎందుకువచ్చిన గొడవయ్యా! ఈసమయంలో—

అ :- ఈ సమయానికే- శుభసమయం- మీరు మాటాడ కండి దయచేసి ఒక్క-నిమిషం- నేను మీ ఇంటి యజమానిని తెండి. (శాస్త్రితో) చూచారు- శాస్త్రిగారు- ఆ నాటకం

అదినుంచి కొంతవరకు మహాభాగా నడిచింది. అదంతా మీ అమ్మాయి జీవిత ప్రతిబింబమంటే నమ్మండి. నా కెలాస్ఫురించిందో ఏమోగాని నాకే ఆశ్చర్యంగాఉంది. అందుకనే కాబోలు పెద్దలు “నాన్యషిఃకురుతే కావ్యమ్” అన్నాడు. మన Tagore ఏమన్నాడు Poet is a Seer అన్నాడు.

శే :- ఇంటియజమాని అయితే అయ్యారుగాని-

అ :- ఉమ్ ! ఉండండి కొంచెం- చూచారు- శాస్త్రిగారు- ఆ నాటకం అంతం ఎలాచెయ్యాలో తెలియక చాల తికమక పడ్డానంటే నమ్మండి, చివరికి ఆ అమ్మాయిని నమ్మించి మోస గించి వెళ్ళిపోయిన కుర్రాడినే పిలకపట్టుకొని లాక్కొచ్చి పెండ్లిచేయించా. కాని నాకది ఏమాత్రం నచ్చలేదు. చాలా పేలవంగా అందరుకవులు ముగించినట్లే అతి సాధారణంగా ఉంది. అందుకనే తక్కిన నాటకం రిహార్సల్సు మానేశా- చూచారు శాస్త్రిగారు- మీ సంభాషణలు- మీ కాబోయే అల్లుడి సంకల్పం విన్నాను- నా నాటకం అంత్యభాగాన్ని చించి పారేసి మీరు, మీ జీవితసమస్యను పరిష్కరించుకున్న ప్రకారం మళ్ళీ తిరిగి వ్రాసి ముగిస్తా. నా నాటకానికిప్పుడు ఆది-అంతం- ఆద్యంతాలు చాలా రసవత్తరంగా ఉంటాయి. అందుకు నా సంతోషం- ఈ నా సంతోషంలో కాబోయే నూతన దంపతులకు నా శుభాశీర్వాదులు- వెళ్ళివస్తానండి- చూచారు- ఊ తాతయ్యడంటే మీ మనుమడికి చక్కటి జాతకం వ్రాసేవాడు. వస్తానండి- నమస్కారాలు అందరికీ- (నిష్క్రమణ.) (తెర చరచరా పడుతుంది)

అ ప శ్రు తి .

రచన 5—8—54

• త్ర సూ చి :—

రాఘవరావు ...

సుభద్ర ... రాఘవరావు భార్య

ఉష ... రాఘవరావు స్నేహితురాలు

రఘుశం ... హొటలు సర్వరు

రంగము :- చెన్నపట్నంలో మోడర హొటలు-
అందులో మేడమీద విశాలమైనగది- కాలింగుబెల్, టెలి
ఫోను తోసహా సమస్త ఆధునికమైన సామాను ఉన్నది.
మంచం గోడకానుకొని ఉన్నది. చక్కగా సర్దిఉన్నది, పైన
ఫేను తిరుగుచున్నది. ప్రేక్షకుల కెదురుగా రెండు కిటికీలు
తెరిచిఉన్నవి. ప్రక్కగా ద్వారమున్నది. ఎవరువచ్చినా
వెళ్ళినా ఆ ద్వారంలోనుండి రావడం- పోవడం. మంచానికి
తిరుగుల దూరంలో టీపాయి దానికిచుట్టూ రెండుకుర్చీలు
పూలజానుకి వేరేబల్ల గోడనానుకొని- దానిప్రక్కనే అద్దం
ఉన్నద్రాయరు- దానిపైన టాయిలెట్ సామాను-

రాఘవరావు :- 45 సంవత్సరాలు, పొట్టిలోనే జమలయినా
పైకి దువ్వడంచేత అంతపొట్టి అనిపించదు. లావుకాదుకాని
బొద్దు, టకప్లో ఉంటాడు.

సుభద్ర :- 35 సంవత్సరాలు, చామనచాయ- బయటకు

వెళ్ళడానికి ముస్తాబుఅయి ఉంటుంది. ప్రాతక్రొత్త సింగారిం
పుల మిళాయింపులలో అలంకరించుకొంటుంది. టీపాయ్
దగ్గరనున్న కుర్చీలలో కూర్చునిఉంటారు. వారు కాఫీ త్రాగు
తుంటారు. రాఘవరావు చేతిగడియారం చూస్తుంటాడు
మాటిమాటికి (తెర లేస్తుంది)

సు :- (కాఫీ గ్రుక్కేడు త్రాగి) మీరూ రాకూడదూ.

రా :- (కాఫీ ఒక్కగుటకలో త్రాగివేసి, కప్పులు బల్లమీద
పెట్టి) చెప్పలే- చాలా-

సు :- ఎప్పుడు లేదులెద్దురు పని

రా :- చెన్నపట్నం ఎందుకువచ్చాము- సర్కారువారి పని
మీదేనా- అందుకనే-

సు :- రావద్దన్నారు నన్ను

రా :- అదిశాదు, అదికాదు. పట్నంవచ్చామన్న మాటేగాని
అసలు పనిచూచిందేది- సినిమాలని, బీచిషికార్లని
మాక్రెటింగ్ అని వీనితోటే సరిపోయింది- ఈ రెండురోజులు
చూచుకోవలసిన పని ఎక్కడిదక్కడే- చూచి మాటాడ
వలసినవాళ్ళున్నారు చాలామంది. చెప్పానుగా మూడున్నర
గంటలకు ఒక ఆఫీసర్ ని ఇక్కడ కలిసికోమని ఎంగేజిమెంటు
ఇచ్చానని.

సు :- అయితే నేనూ మానేస్తా.

రా - అబ్బే! అబ్బే- మళ్ళీ మొదటికివచ్చావు. (లేస్తాడు)
మన ఇద్దరిలో ఎవరోఒకరు వెళ్ళకపోతే ఏం బాగుంటుంది.

మాట ఇచ్చాక. వెళ్ళిరా- నా మాట విని- అదీగాక వాళ్ళు
నీ దగ్గరి చుట్టాలేగా !

సు :- భోజనానికి ఉండిపోమ్మంటారేమో

రా :- ఈ హోటలు సాంగీతమెతుకులు ఇవ్వాలన్న
తప్పతవి.

సు :- భోంచేయనుబాబు మూరులేకుండా

రా :- పోనీ భోంచేయకుండానే వచ్చేయి (గడియారంచూచి
గుమ్మంకేసి చూస్తాడు) మూడు డాటింది. మనం మూడింటికల్లా
వారింటి దగ్గర ఉంటామన్నాం

సు :- అన్నవన్నీ జరుగుతున్నాయా.

రా :- లేదనుకో.

సు :- మరి !

రా :- మాటలతో—

సు :- అదిగో నా మాటంటేనే—

రా :- ఇష్టంలేడంటావు. ఎలా పుష్కరంన్నర చేశాను
కాపురం నీతో,

సు :- కర్మంకాలి

రా :- ఎవరిది

(ప్రవేశం) నటేశం- కాఫీత్రే తీసుకుపోనాసార్ ?

రా :- ఆ- ఆ- తీసుకుపో బల్ల శుభ్రంచేసి మరీతీసుకుపో

నటేశం :- ఆమాసార్, (కప్పులు సద్దుతుంటాడు)

రా :- (టెలిఫోన్ దగ్గరికి వెళ్ళి డయిల్ త్రిప్పి) 2-3-4 స్టేజ్

ఆ- 2-3-4 (చెవిదగ్గర రీసీవరు పెట్టుకొని) హల్లో హల్లో

ఆ- ఆ- విశ్వంగా రేనా- ఆ- ఆమీ యింటికి రావడానికి

వీలు లేకపోయింది తుమించాలి. తుమించాలి. ఆ- ఆఫీసుపని-

ఏలాట్ (భార్య కేసిచూస్తూ) మా ఆవిడ బయలు దేరు

తున్నది- ఆ- ఈసారి తుమించండి- మేం పట్నంవిడచి వెళ్లే

లోగా- అలాగే- అలాగే- తప్పక- తేంక్ యు (రీసీవరు క్రింద

పెట్టి) సుభద్రా! వెళ్ళిరా నీకోసం స్టేషనుకు కారు పంపిస్తా

రట. 3:30 కి సరిగ్గా బయలుదేరుతుంది ఎలక్ట్రిక్ ట్రయిన్

మాంబళానికి

నట :- (అన్నీ త్రేమిద సర్దుకొని) రైళ్లు సరిగ్గా పూడ్చిది

లేదుసార్. (నిష్క్రమణ)

సు :- (లేచి అద్దందగ్గరకు వెళ్లి సరిదిద్దుకొని) అయితే వెళ్ళి

రమ్మంటారా.

రా :- నేను రాకపోయినందుకు తుమార్పణచెప్పు.

సు :- (గునుస్తూ) ఒక్క తెనే వెళ్ళడం—

రా :- భయమా! ఇంత మహాపట్నంలో భయమేమిటి

అయినా నీ కలవాటేగా- మీ నాన్న డిప్యూటీ కలక్టరుగా

ఈ డిపో పనిచేసినరోజుల్లో—

సు :- అది చిన్నతనం.

రా :- ఇది పెద్దతనం (నవ్వుతాడు)

సు :- అయితే వెళ్ళనామరి (గోడదగ్గరనున్న జోళ్లు తొడు

క్కుంటుంది) చూడండి నేను వచ్చేసరికి మీ రిక్కడే ఉంటారా

రా :- మంచిదానవే !

సు :- ఆ- అడుగుతున్నా- మీ కలవాటుగా.

రా :- సరి- సరి ఇక్కడకూడానా. ఇంకేమీ పనిలేదు.

ఈ ఆఫీసర్ వెళ్ళిపోగానే

సు :- ఇంకో ఆఫీసర్

రా :- లేదు, లేదు ఇంకేమీ పనిలేదని చెప్పగా- వీలుగా ఉంటే సాయంకాలం సినిమాకి (గడియారం, ద్వారం చూస్తాడు)

సు :- మాటిమాటికి టైముచూస్తున్నాడు. నేను వెళ్ళాలని తొందరగా ఉన్నట్టుండే.

రా :- నాకేంతొందర, నీకు ట్రైయిన్.

సు :- ఈట్రైయిన్ కాకపోతే ఇంకోట్రైయిన్ ఆయె.

రా :- అవునులే- మళ్ళీ వచ్చేటప్పుడు-

సు :- ఆలశ్య మవుతుందనా !

రా :- ఆ- ఆ- వెళ్ళేదానవు త్వరగా-

సు :- వెళ్ళివస్తా (తలుపుదగ్గరకు వెళ్లుతుంది నటేశం తలుపు త్రోసికొని పూలగుత్తులతో ప్రవేశిస్తాడు).

రా :- శకునం మంచిదే

సు :- శకునాలికేంగాని- (నటేశంతో) అప్పుడే ఎందుకు

తెచ్చావు కదంబం- సాయంకాలం- రాఘవరావుకేసి

చూస్తుంది)

నటేశ :- దొరగారు సరిగ్గా మూడుంకాలుకి కదంబం తెమ్మ

న్నాడు, (అని వేసులో సర్దుతుంటాడు)

రా :- ఆఫీసరు వస్తున్నాడుగా! టైముచూచి వెళ్ళి త్వరగారా

సు :- చూడండి. నే వచ్చేటప్పటికి ఎక్కడికి వెళ్ళకండే వస్తా
(నిష్క్రమణ)

నట :- (పూలుసర్దుతూ) ఎవరన్నా వస్తారేమిటిసార్

రా :- ఆ

నట :- ఎవరుసార్

రా :- ఎందుకు నీకు

నట :- అదికాదుసార్, కాఫీ టిఫిను తెద్దామని

రా :- సరే సరే! సరిగ్గా నాలుగు గంటలకి రా.

నట :- ఆమాసార్ (వెళ్ళిపోబోతూంటాడు.)

రా :- (అద్దందగ్గరకువెళ్ళి చూచుకొంటూ) బాయ్

నట :- (తిరిగి) వట్టేసార్.

రా :- బల్లమీద అగరవత్తులున్నాయి తీసి నాల్గు వెలిగించు.

నట :- సరిదా- (బత్తులుతీసి వెలిగిస్తూ) ఆడవాళ్ళాసార్
వచ్చేది.

రా :- ఎలా తెలిసింది.

నట :- నాకు తెలుసుసార్, తెలియకేంసార్, మంచివాసన
మైసూరుఅణ్ణాబత్తి

రా :- సరేవెళ్ళు సరిగ్గా నాల్గుగంటలకి

నడ :- ఆమాసార్

రా :- (టైముచూచి పంట్లాముజేబుల్లో చేతులుపెట్టుకొని

కిటికీదగ్గరకు వెళ్ళి కిటికీలోంచి చూస్తుంటాడు. నటేశం నిష్క్రమించబోతుండగా ఉష ప్రవేశం. అలంకారం ఆధునికంగా ఉంటుంది. చేతులో బేగ్ ఉంటుంది. వయస్సు 30 సంవత్సరాలు.

నటేశ :- అమ్మాణీసార్ ! (ఉషతో) దొరగాదు ఎదురుదా చూస్తుండారు, మీకోసం- నమస్కారం (నిష్క్రమణ)

రా :- (చటాలున వెనుదిరిగి ముందుకువచ్చి ఆప్యాయంగా) వచ్చావా.

ఉ :- రావద్దన్నారా

రా :- రమ్మనేగా వ్రాస్తా

ఉ :- అందుకేగావస్తా. (నవ్వుతుంది.)

రా :- (నవ్వుతాడు) (ఉష, రాఘవరావులిద్దరుకలిసి నవ్వుతారు. రాఘవరావు ఉష చేయిపట్టుకొని కుర్చీదగ్గరకు తీసికొనివచ్చి)

రా :- ఇలాకూర్చో ఎక్కడదిగావు.

ఉ :- సరాసరి ఇక్కడికే

రా :- కాదులే

ఉ :- ఎలా అనుకున్నాడు

రా :- ఇంత టిప్ టాప్ గా- చెక్కుచెదరకుండా

ఉ :- అదా- Y. W. C. A. లో రాననుకున్నారా.

రా :- కొంచెం-

ఉ :- అనుమానించారా ?

రా :- లేదుకాని ఇలాకూర్చో

ఉ :- (చేతిలో బేగ్ బల్లమీద పెట్టి కుర్చీలో కూర్చుంటూ)

ఎప్పుడూ అనుమానమే మగవాళ్ళకి.

రా :- మీకుండనట్టు మహా- బాయ్ ని పిలువనా- కాఫీ- ఏమైనా

ఉ :- ఇప్పుడే నేను బయలుదేరి వచ్చేటప్పుడే (గదిఅంతా కలయచూస్తుంది. అద్దందగ్గర ఆడవాళ్ళ టాయిలెట్ సామాన్లు రిబ్బనులు తలసూదులు కనుపిస్తవి) మీరొక్కరే రాలేదన్నమాట.

రా :- ఎలా పసికట్టావు.

ఉ :- పసికట్టడం స్త్రీలకు పెన్నతోపెట్టించేగా. (కొంత మార్పు ముఖములో మాటల్లో వస్తుంది, లోపల బాధపడడం వల్ల) అయితే- నన్నెందుకు—

రా :- రమ్మన్నానంటావా

ఉ :- అదే.

రా :- (ఉవదగ్గర నిలబడి) నేనొకణ్ణే బయలుదేరేదే, అసలు అలాగేకాదు వ్రాస్తనీకు- నేను బయలుదేరేవరకు మా అవిడ గారు వస్తున్నట్లే తెలియదు. బండివచ్చి గుమ్మంలో నిలబడింది. ఈవిడ సూట్ కేస్ తో తయారు ఎంతవద్దన్నావినందే. మంకుపట్టు పట్టింది. నేనేం చెయ్యను.

ఉ :- (నిట్టూర్చి) సరి, ఉత్తరం—

రా :- అనుకున్నా- టైం లేకపోయింది.

ఉ :- మరీ.

రా :- చుట్టాలింటికి వెళ్లింది.

ఉ :- మీరు వెళ్ళలేదేం

రా :- (ఉష కేసి చూస్తూ) నీవు వస్తున్నావుగా

ఉ :- ఏంప్రేమ. అందుకని-

రా :- మా ఆవిణ్ణి పంపించివేశా.

ఉ :- మంచిపని చేశారు.

రా :- కాదా. (ఆమె వెనకాల నిలబడుతాడు)

ఉ :- మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తుంది.

రా :- అయిదు దాటుతుంది.

ఉ :- (నిట్టూర్చి) బాగుబాగు.

రా :- ఆగొడవ కేంలే- ఎలావచ్చావు. చాలా సంతోషంగా ఉంది. చూడు. మీ- ఆయన-

ఉ :- అభ్యంతర పెట్టలేదా అంటారా- అబ్బే! వెళ్ళినా- ఆయన కష్టపడి ఉత్తరం వ్రాశారు. దారుణ విరహవేదనల్లా వేగివేగి మగ్గిమగ్గిపోతుంటారు- వెళ్ళిరా- అంటే ఇలా చక్కా వచ్చాను.

రా :- చాల్లేగాని చెప్పుదూ (నవ్వుతూ)

ఉ :- ఏం చెప్పను. చెప్పాగా-

రా :- కోపంగా ఉందా.

ఉ :- దేనికి.

రా :- మా ఆవిణ్ణి తీసుకువచ్చానని.

ఉ :- (మాట్లాడదు)

రా :- సరేగాని, నా ఉత్తరం నీకందిందో లేదో అని చాలా ఆందోళనపడ్డా- అందితే తప్పక వస్తావని తెలుసు.

ఉ :- భర్తచాటు భార్య ఎలా వస్తుందనుకుంటారు.

రా :- నాకు తెలుసుగా వస్తావని- ఇవ్వాలి సరిగ్గా నాల్గు గంటలకల్లా ఇక్కడికి రమ్మని వ్రాశానుగా. మమ్మల్ని ఇవ్వాలి టీకి ఆహ్వానించినవాళ్లు మా మామగారి దగ్గర బంధువులు, పోలీసు కమిషనరుచేసి రిటైరు అయ్యాడు. అక్కడ ఒప్పుకున్నా నేకాని నేనుమాత్రం రావటానికి వీలు లేదనిచెప్పా మా ఆవిడ కో- మా ఆవిడ నేనొక్కతేనూ వెళ్ళనంది. బావుండదు నీవయినా వెళ్ళకపోతే- వెళ్లిరా- ఈలోపుగా నాపనీ అయిపోతుంది- అన్నాను మొదట ససేమిరా వెళ్ళనంది. నాకు చెడ్డ దిగులు వేసింది. చెప్పొద్దూ చెప్పగా- చెప్పగా ఒప్పుకుంది వెళ్ళడానికి- కాని- ఎంతకీ బయలుదేర దే-

ఉ :- మీమీద ప్రేమ-

రా :- ప్రేమ- మూడుంపావు దాటిపోయింది. ఆవిడని కద లించేసరికి బ్రహ్మప్రళయ మయిందంటేనమ్ము. ఉ- నీవెలా వచ్చావో చెప్పవే-

ఉ :- రైలుబండెక్కి.

రా :- అదికాదు-

ఉ :- మా ఆగస

రా :- ఆ- ఆ-

ఉ :- మీ ఉ త్తరం వచ్చింది- చూచాను- తప్పక వస్తానని మాట ఇచ్చానుకదా మీకు- పుట్టింటికి వెళ్లివస్తానని చెప్పాను మా ఆయనతో. ఇప్పుడెందుకు మామగారు కులాసాగానే ఉన్నారుగదా అన్నారు. అదికాదు- మా నాన్నను చూడాలని మనస్సు పోయింది అన్నాను.

రా :- ఆడాళ్లు బాంకితే గోడపెట్టినట్టట.

ఉ :- కాదుమరీ! వినండి- పదిరోజుల్లో సెలవుపెట్టి నేనూ వస్తా; అప్పుడు వెళ్లుదాం అన్నారు. అలాకాదు; ఇవ్వారే వెళ్ళాలన్నాను. ఆమధ్యాహ్నం భోంచేయ్యలేదుకూడ. ఎంతో బ్రతిమాలారు- ససేమిరా వినలే. రాద్ధాంతసిద్ధాంతాలయ్యాక చివరికి తెగించి ఇక్కడ నాకుండడం ఇష్టం లేదన్నాను.

రా :- అంటే ?

ఉ :- నిప్పులు గ్రక్కేటట్టుచూచి, “ఏమన్నావు?” అన్నారు.

రా :- (ఆదుర్దాగా) ఏమన్నావు ?

ఉ :- ఇష్టంలేదన్నాను.

రా :- ఏమన్నారు

ఉ :- ‘ ఆలోచించుకొనే అంటున్నావా ’ అన్నారు. ఆ- అన్నాను, “ నేనన్నానా ” అన్నారు.

రా :- ఆ! —

ఉ :- ఆ- అన్నాను. ఆ మాటవిని చరచరా బయటికి వెళ్ళి

పోయారు.

రా :- తరువాత.

ఉ :- తరువాత ఇంకేమిటి- స్టేషన్ కి చక్కావచ్చే శా-ఆయన.

రా :- ఉ- ఆయన-

ఉ :- తన బంట్లోతుని పంపారు.

రా :- (తొందరగా) ఎందుకెందుకు ?

ఉ :- 20 రూపాయలు ఒక ఉత్తరంఉన్న కవరిచ్చి నన్ను బండికి సాగనంపి వెళ్ళాడు.

రా :- ఉత్తరం ఏమని

ఉ :- ఇక్కడికి వచ్చేతొందరలో గానిని విప్పి చూడలే

రా :- ఎక్కడుంది ?

ఉ :- ఆ బేగ్ లో

రా :- (తీయబోతాడు)

ప్రవేశం :- నటేశం- నాలుగయిందిసార్. ఏమికావాలిసార్
దూద్ పేడ, బర్ఫీ, లాడు, బహుదుర్ మా, పకోడీ, బోండా
రవ్వదోసె, అటుకులు ఏంకావాలిసార్.

రా : ఇవ్వాలిచేసిన స్వీట్, హాట్ రెండేసి, రెండేసి

నటేశం :- ఆమా- కాఫీ, టీ. సార్

రా :- నాకు కాఫీ- ఈవిడకి లెమన్ క్రమ్ అంటే ఇవ్వం
(ఉపతో) ఏం

ఉ :- నా యిష్టానికేమిలే- మీకిష్టమేదో తెప్పించుకోండి

రా :- తెప్పించుకున్నానుగా (ఉపకేసిచూచి నవ్వుతూ

బాయ్

నటే :- వట్టే సార్.

ఉ :- (నవ్వుడు)

రా :- గదిలంతా గత్తరగాడంది. దాసీపిల్ల రాలేదే తుడవటానికి.

నటే :- (నవ్వుతూ) ఇంక రాదుసార్ - దానికి దాసీపిల్లంటే రొంబ కోపంసార్ -

రా :- ఎందుకు రాదు -

నటే :- మొగుడితో కయ్యమేసి చెప్పకుండా గిప్పకుండా పుట్టింటికి పూడ్చిందిసార్. పూడిస్తే దానిమొగుడు ఇవాళ వట్టేసార్. మన హోటల్ ముందేసార్ “హోటల్ తిళ్లు మరి గావా” అని నాల్గు లెంపకాయలు ఫెడీఫెడీమని తగిల్చి, జుట్టు పట్టుకొని బరబరా లాక్కుని పూడ్చాడుసార్ - ఇంకది రాదు సార్.

రా :- సరేగాని సోది - సాయంకాలం తుడవడానికి ఎవర్న యినా పంపు.

నటే :- దాని తల్లిని పంపేదిసార్.

రా :- త్వరగావెళ్ళి కాఫీ.

నటే - ఆమాసార్ - (నిష్క్రమణ)

ఉ :- (నటేశం మాటలువిని ఆమె మొగం వంచుకుంటుంది.)

రా :- అలా దిగాలుగా ఉన్నావే -

ఉ :- దిగులుకే

రా :- ఏదో దీర్ఘాలోచనలో- పుస్తకాల్లో వర్ణస్తోత్రచూడు-
కనుబొమ్మలు పైకెత్తి, చెక్కి-ట చెయిచేర్చి- నిట్టూర్చి-

ఉ :- ఇంక ఆలోచనకేముంది- ఒకటే ఆలోచన- (నిట్టూర్చి)

రా :- ఇంక మీ ఆయనదగ్గరకు.

ఉ :- వెళ్లవా- అంటారా-

రా :- (చూస్తూ మాట్లాడడు)

ఉ :- వెళ్ళనా?

రా :- అదికాదు- అంత తెగతెంపులు చేసుకొని-

ఉ :- మరెలా రావడం-

రా :- (నవ్వుతూ) ఎగిరి

ఉ :- మీకు నవ్వులాటే- నాకు-

రా :- ప్రాణం పోకడ-

ఉ :- ప్రాణంపోయినా బావుండేది- అంతకన్నా-

రా :- అంతకన్న-

ఉ :- గడ్డుసమస్య (హోరుగాలిపీచి కిటికీతలుపులు కొట్టి
కొంటవి- ఒక్కసారి గదిలో వస్తువులు గాలికి అల్లలాడుతవి.)

రా :- (కిటికీలు వేయడానికివెళ్లి తలుపులు పట్టుకుని) ఎంతలో
మబ్బులు క్రమ్మాయి- హోరుగాలి!

ఉ :- (కిటికీకేసి చూచి) నేను బయలుదేరిన వేళావిశేషం.
అప్పటి కేమబ్బులు లేవు-ఎంతలో ముసురుకొన్నవో-ఎంతలో
గాఢంగా క్రమ్మివేశాయో-

రా :- ఇంతోక్షణంతో- (తలుపులు వేస్తాడు.)

ఉ :- తుఫాను-

(ప్రవేశం- నటేశం ఫలహారాల త్రేతో) రొంబ వర్షం నస్తుంది
సార్ (సామాను బల్లమీద సద్దతూ) నాకు వర్షం అంటే
బలేసరదాసార్ (అన్నీ సర్ది) రెడీసార్

రా :- (పరికించి) కిళ్ళీలు కూడా తెచ్చావే.

నటేశ :- నాకు తెలుసుసార్.

రా :- నీకన్నీ తెలుసులాగుండే- అయితే వెళ్లిరా-

నటేశ :- ఆమాసార్. (స్వప్నమణ)

రా :- (కుర్చీలో కూర్చుంటూ) తిను ఉపా.

ఉ :- నాకక్కరలేదు.

రా :- ఏం.

ఉ :- ఏమీలేదు.

రా :- కొంచెమయినా తినుపోనీ.

ఉ :- నా కడుపు నిండుగా ఉంది- చెప్పిగా నేను వచ్చేటప్పుడు-
(పెడమొగ మవుతుంది)

రా :- న్యాయమా!

ఉ :- న్యాయం (కోపంగా)

రా :- అయితే నేనూ తినను (లేచి ఆమెకుర్చీవెనక నిలబడి
కొంచెం వంగి) కోపం దేనికి-

ఉ :- బాగా ఉంది- నాకు కోపం దేనికి-

రా :- మా ఆవిడని తీసుకువచ్చాననా- ఆవిడ బయలుదేలే
దాకా నాకు తెలియనే తెలియదు వస్తుందని- నేనేం చెయ్యను-

ఉ :- మీరేం చేస్తారు- ఒకరిఆవిడ ఇంకొకరికోసం రావడానికి స్వేచ్ఛఉన్నప్పుడు, మీఆవిడ మీతోరావడానికి ఆమాత్రం స్వేచ్ఛలేదా?

రా :- అయినా ఇప్పుడేంవచ్చింది- (భుజంతట్టి- ముదచం దగ్గరకువెళ్లి కూర్చుండి) ఇలారా- మాట.

ఉ :- (చూచి కోపంగా మొగంతిప్పుకుంటుంది.)

రా :- నిన్నే- ఇలారా- చూడు ఒక్కసారి మంచిమాట-

ఉ :- (నిట్టూర్చి) నాలుగయింది- నాలుగున్నరయింది-

రా :- అయిదవుతుంది-

ఉ :- అయిదయితే మీఆవిడ-

రా :- ఆ- మీఆవిడ వస్తుంది- అందుకే ఇలారా-

ఉ :- తరువాత.

రా :- Y. W. C. A.

ఉ :- తరువాత (లేస్తుంది)

రా :- తరువాత-

ఉ :- గంగలోకి- ఏ.

రా :- నే నన్నానా-

ఉ :- అనాలా.

రా :- ఆలాగయ్యావేం- వచ్చేటప్పుడేంతో ఆనందంతో-

ఉ :- వచ్చాను- భర్తతోపోరాడి- మళ్ళీ మొగం చూడనని- మీతంతు నాకసహ్యాం అని- నాబ్రతుకు భగ్నంచేసికొని- ఎంతో ఆనందంతో వచ్చాను.

రా :- అయితే ఇలారా మరి- ఇంతకోపం-

ఉ :- కోపం- కోపం కాక- ఎంత స్వార్థపరుతో మగవాళ్లు ఇహాళే తెలిసింది- ఇన్నాళ్లు మీవ్యామోహంలో (అని దూరంగా వెళ్లి నిలబడుతుంది- నిట్టూరుస్తుంటుంది)

రా :- (లేచిదగ్గరకు వెళ్ళి) చూడు (భుజంమీద చెయ్యి వేస్తాడు)

ఉ :- (చెట్టున తిరిగి) దూరముగా ఉండండి- మీనిజహృదయాన్ని సగ్నంగా ఇవ్వాలి చూడగలిగాను- ఇన్నాళ్లు- ఇన్నాళ్లు- నాహృదయతంత్రిని మీటి, నాలో బడిగిడిన్న ప్రేమలక్ష్మిని మేల్కొలిపిన అనురాగమూర్తులని భావించాను. మీప్రణయలేఖలకు పరవశనై పరవళ్లు త్రొక్కాను; మీ ఉద్యోగంలోని డాబుదర్బాలకు మొదలంటా మోసపోయాను. మీమూటలు- మీచేతలు- (నిట్టూర్చును)

రా :- ఉహ, ఇప్పుడేమయింది. అంత ఉద్రేకం-

ఉ :- ఉద్రేకం- ఏమయిందా? బ్రతుకు బగ్గంపాడయింది. మీ ప్రణయలేఖల్లో, మీ తీయనిమాటల్లో, స్వార్థం పురజీభించుకొని కోడైతాచుల్లా బుసలు కొట్టడానికి చూస్తున్నదని గ్రహించలేకపోయాను. మీ ప్రేమ నిజం అనుకొని, జీవితంతం నన్ను దరిస్తారని- నా తలపూవు వాడనీయరని మీతలపు ఛాయల్లో నాబ్రతుకును తెల్లార్చుకోవచ్చునని కన్నుల్లోపెట్టుకొని, కంటికి రెప్పలా కాపాడుతున్నా భర్తను విడనాడుకొని నిండుసంసారాన్ని భిన్నాభిన్నంచేసుకొని-

రా :- ఇప్పుడేమయింది ఉషా- మళ్ళీ -

ఉ :- మళ్ళీ వెళ్ళిపోనా- పాలు విరిగినతరువాత మళ్ళా- వెళ్ళి
పోనా- ఎంతమాట సెలవిచ్చారు? ఎలాఅనగలిగారామాట!
నామీద నిజంగామీకు ప్రేమఉంటే, ఆమాట అనగలిగే
వారేనా- మీతాత్తాలికవాంఛల్ని సమయించుకోవడానికి-
పబ్బంనాడుకూడా పాతపెళ్ళామేనాలని- ఈపట్నంలో కొత్త
స్త్రీతో సింగరించుకొని బీచిషికార్లు కొట్టడానికి నన్నురమ్మని
వ్రాసారా-

రా :- (నిర్ఘాంతపోయి,) తప్పే.

ఉ :- తప్పని ఒప్పుకుంటేపోయిందా- ఆతప్పు తెరవెనకాల ఒక
ముగ్ధజీవితనాటకం ఎలా సమాప్తిస్తుందోఅని ఆలోచించారా!
మీరెందుకాలోచిస్తారు. మీగూడుకట్టుకున్న స్వార్థం
మిమ్మల్ని ఆలోచించనీయదు- అయినా ఆలోచనలతో
మీకేమవసరం.

రా :- అలా మాటాడతావే- ఊమించు.

ఉ :- 'తప్పు' - 'ఊమించు' - మాటలతో జోకొట్టితే పరితప్త
హృదయం పరవశమయి సేదలు తీరుతుందా- తీగలు సడలి
అపశ్రుతి పలికిన హృదయవీణ మళ్ళీసరిపడుతుందా- చదువు
కున్నారే- నన్నేఉద్దేశంతో రమ్మనివ్రాసారు?

రా :- ఈరెండురోజులుఆనందంగా చెన్నపట్టణంలో-

ఉ :- హా-హా. ఏదోలా ప్రేమచెప్పినట్లుంది. రెండురోజుల

రా :- అలాంటప్పుడు-

ఉ :- ఎలావచ్చాను- అవును- అలాంటప్పుడు ఎలావచ్చాను అనేదిప్రశ్న- ఆప్రశ్న ఎదురుతిరిగి నన్నేప్రశ్నిస్తున్నది- ఎలావచ్చాను.

రా :- చూడు ఉమా- నా మాటవిని శాంతించు.

ఉ :- మీమాటవిన్నా, మీరే నాసర్వస్వం అనుకున్నా. నాజీవితాంతం మీ రే నాప్రణయనిధానం అనుకున్నా. అనుకునే వారెంతగా ప్రేమిస్తున్నా కాలదన్నివచ్చేళా- వచ్చినందుకు బాగామోసపోయా.

రా :- మోసపోవడానికి నేనేమిచేశా-

ఉ :- మీరేమిచేయలేదు మహాశయా! మీరేమిచేయలేదు. మిమ్మల్ని తప్పుగాఅర్థంచేసుకొని అంతా నేనేచేసుకున్నా చేతులా రా- చేసుకొన్నానేనే (నిట్టూర్చి) ఏమిచేశాను మోసపోవడానికి- హుఁ-

రా :- ఆ- అవును-

ఉ :- అవునంటారేమిటిపైగా (నిట్టూరుస్తూ) అయిదయిందాక మీతోకులికి, అయిదయిపోగానే మీఆవిడవస్తుందనే భయంతో బయటకువెళ్ళి నాదారినేనుచూచుకోవాలి పడపుకత్తెలా- పడపుకత్తెకయినా ధనంవెచ్చించాలి. నాకజేమీ అక్కరలేదు పడపుకత్తె కన్నా కనిష్ఠము, నీచం, అయ్యో! (మంచంమీదపడి వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తుంది)

రా :- (నిర్ఘాంతపోయి మంచందగ్గరకువెళ్లి ఆమెమీదచేయ

వేయబోయి, మానివేసి కిటికీదగ్గరకువేళ్లి తలుపుతీస్తాడు, గాలితోపాటు వర్షంకూడ జోరుగావస్తుంది. మళ్ళీ తలుపువేసి మంచందగ్గరకువచ్చి ఉషభుజంమీద చేయివేసి) చూడుఉష-
ఉ :- (చట్కునలేచి మొగం చెంగుతో తుడుచుకొంటూ)
దూరంగా ఉండండి. నేను పడపుకత్తెనుకానని తెలుసుకోండి,
ఇంతవరకూ మాటలునమ్మి మోసపోయా- మోసపోయి
నాబ్రతుకునే మోసంచేసుకున్నా (అని పైటచెంగు మొగం
మీద వేసికొంటుంది)

రా :- చూడుఉష- ఇంత ఉద్రేకం పనికిరాదు, శాంతంగా
ఆలోచించు నాతప్పేమిటో-

ఉ :- (మొగంమీదచెంగు చటాలునతీసి) మీతప్పేమిలేదు,
మీరు మగవారు, మీకోరిక తీరడంకోసం మీరు స్త్రీల
అమాయక జీవితాలతో చెలగాటాలాడుతారు. ఆచెలగా
టంలో ఎన్ని సున్నితమయిన జీవితాలు పరివేదనాహృద
యంతో అవశవివశలై తపించి తపించి వెర్రెత్తిపోతవో మీకు
అర్థంకాదు. ఒకవేళ ప్రయత్నించినా మీతప్పేమిలేనట్లుగానే
కనిపిస్తుంది.

రా :- నాతప్పుందంటావా- అయితే నన్నేమిచెయ్యమంటావు
సరిదిద్దుకోవడానికి.

ఉ :- బాగు- నేనాచెప్పేది- నీవ్కృతి.

రా :- నేనెంత ఆలోచించినా తోచడంలే.

ఉ :- ఎందుకు తోస్తుంది- మీకుతోచేది ఒక్కటే!

రా:- ఏమిటి?

ఉ:- మీ ఆవిడ రాకుండానే నేనిక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయే మార్గమే-

రా:- అబ్బ-

ఉ:- కష్టంగా ఉందా?

రా:- (మాటాడడు)

ఉ:- నిజమాడితేనే ఇంత నిష్ఠూరమే- అనిజం మీ ప్రక్కలో బల్లెముయిందే- నేనిక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయిన మరుక్షణం నా బ్రతుకు మహాశ్మశానమయిపోతుందే- ఎటువూచినా ఎవరూ లేని దిక్కు లేని పక్షి నయిపోతానే- ఆవిషయం మీరే మయినా ఆలోచించారా- ఆవిషయం మీకనవసరం- మీ హోదాకు భంగం రాకుండా, మీ సాంఘిక నైతిక జీవితానికి అటంకం రాకుండా-

రా:- సరే- నన్నిప్పుడేమిచేయమంటావు?

ఉ:- ఆ ప్రశ్నే మీమ్మల్ని వేయబోతున్నా- ఇలా చూడండి- మీ ఆయన్ని త్రోసిరాజని- నీవంటే నీ సంసారం అంటే ఇష్టం లేదని- నదులు దాటి కొండలు దాటి- మైళ్ళకు మైళ్ళు చక్కా వచ్చానే మీ అంధచూచుకొని-

రా:- నేను అలా-

ఉ:- అలా రమ్మన్నా నంటారా (నిట్టూర్చి) ఎందుకు రమ్మంటారు- వచ్చి మీ కోరిక తీర్చి, మీ దాంపత్య జీవితానికి భంగం రాకుండా నన్ను మళ్ళీ నా గూడులోనికి వెళ్ళిపోమంటారు.

అవునా? నేను ఆడదాన, యినా నాకూ హృదయంఉంది.
మనస్సుంది. అభిమానంఉన్నది. ఇష్టానిష్టాలున్నవి. కాని-
కాని అయ్యో (శరీర్చిలో కూలబడిపోతుంది.)

(ఔలిఫోనుగంట మ్రోగుతుంది.)

రా :- (ఉషదగ్గరకు వెళ్లేవాడల్లా ఔలిఫోన్ టేబుల్ దగ్గరకు
వెళ్ళి రిసీవరు తీసుకొని) హల్లో, హల్లో మీరా- విశ్వంగారా
ఆ- నేనే మీరే ఆవిడ బయలుదేరింది అంటారా సరే- సరే-
అలాగే చేరగానే తెలియచేస్తా తే కుయూ. (రిసీవరు హుక్కున
పెట్టివేస్తాడు)

ఉ :- (లేచి) అయిదుజాటింది. మీరే ఆవిడ వస్తుంది. నేను
వెళ్ళిపోవాలి

రా :- (తిరుగుతున్నవాడు ఆగుతాడేగాని మాట్లాడడు)

ఉ :- మాటాడరే ?

రా :- అంతా నువ్వే మాటాడుతున్నావుగా.

ఉ :- చూచి, నవ్వి, గిలిగించి, బులిపించి, రేకెత్తించి వది-
లారు- మరి నేను మాటాడక-

రా :- అయిందేదో అయింది. ఊమించి-

ఉ :- (నిట్టూర్చి) హా! ఎంత తేలికగా అన్నారు- ఆమాట
మనసున్న మగవారే అనగలుగుతారు అలా.

రా :- ఊమించమన్నాగా-

ఉ :- జరిగిన యావత్కాండం- గాలితెరలకు చెరిగిపోయే
ఇసుక దారిలోని అడుగుజాడలా- ఊమించడానికి నేనెవర్ని-

రా :- (ఔముచూస్తాడు)

ఉ :- అయిదుదాటింది. మీ ఆవిడవస్తుంది. నేను వెళ్ళిపోవాలి. నా అడుగుజాడల్ని తుడుచుకుంటూ- నా స్మృతిచిహ్నాన్ని ఏమాత్రం మిగల్చకుండా వెళ్ళిపోవాలికదూ- వెళ్ళిపోతా- వెళ్ళిపోతా- నా చంచలత్వానికి మంచి బుద్ధిచెప్పారు. (నిట్టూర్చి) నాజీవితం పాడయితే పాడయింది. మీజీవితంలో చిచ్చుపెట్టడం ఎందుకు. వెళ్ళిపోతా. నాజీవితవీణ అపశ్రుతి పలకనీ- (బల్లమీద బేగ్ తొందరగా తీసికోబోతుంటే క్రింద పడి అందులోని టాయిలెట్ సామానుతో ఉత్తరంకూడ బయటపడుతుంది.)

రా :- (ఉత్తరం తీయబోతాడు.)

ఉ :- ఉంచండి- అక్కడ! ఆ ఉత్తరంముట్టుకోడానికి-

రా :- తాహత్తులేను.

ఉ :- (ఉత్తరం తీసిచదివి, నిట్టూర్చి మడతపెట్టి బేగ్ లోపెట్టి వేసి) వెళ్ళుతా- ఎప్పుడూ ఇలా అన్నెమూ- పున్నెమూ ఎరుగని అమాయక హృదయాలతో చెలగాటాలాడకండి. మీ తాత్కాలికోద్రేక- ఆనందాలకోసం నిండుసంసారాల్ని నిలుపునా బలిపెట్టకండి. ఇతరులవద్దనుండి స్వార్థత్యాగాన్ని కోరినప్పుడు మీరూ త్యాగంచెయ్యడం నేర్చుకోండి.

రా :- (దీనంగా నిలబడుతాడు)

ఉ :- (దరికివచ్చి) కోపంవచ్చిందా- కోపంరాదుమరి, కోరిక తీరకపోతే- అనుకున్నట్లు జరగకపోతే- కోపంకాక- అన్నట్లు

మరచాను- ఉత్తరంలో ఏమున్నదోఅని మొదటనుంచీ
ఉబలాటపడుతున్నారు. చూస్తారా.

రా :- అక్కర్లేదు.

ఉ :- అవును- ఇంక మీకెందుకు- అయినా మావారి అమృత
హృదయం బోధపడుతుంది. మీకిష్టంలేకపోయినా వినండి
చదువుతా. (బేగ్ లోంచి ఉత్తరంతీసి)

“ ఉద్రేకముతో వెళ్తున్నావు. మనసు కుదుటపడిన
తరువాత సమస్తం నీకేబోధపడుతుంది. నీవన్నమాటలకు
నేనేమీ బాధపడడంలే- ఎప్పుడువచ్చేదీ వైర్ చేయి.”
చూచారా, వస్తా, దేవుడున్నాడు అమాయక హృదయాల్ని
కాపాడడానికి. వస్తా. (వెళ్ళి మళ్ళీ వెనక్కివచ్చి) మీఆవిడ
వచ్చేవేళయిందా.

రా :- (ఆత్రంగా) ఈపాటికి వచ్చేస్తూఉంటుంది.

ఉ :- వచ్చినదాన్ని ఎలాగూ రానేవచ్చాను. మీఆవిడను
చూచి మరీవెళ్లుతా-

రా :- (మాటాడడు)

ఉ :- మాటాడరే-

రా :- ఏముంది ? మాటాడడానికి- నీయిష్టం-

ఉ :- ఏం నంగనాచికబుర్లండి- నీయిష్టం (తలుపుకేసి వెళ్ళబో
తుంది)

ప్రవేశం, (సుభద్ర తలుపు త్రోసికొని ఇరువురు చూచికొని
విస్తుపోతారు.)

సు :- (లోపలికివచ్చి భర్తకు, ఉపకు మధ్య నిలబడి) మీ ఆఫీసరా ?

రా :- ఆడవాళ్లు ఆఫీసరు!

సు :- ఏ:- ఈరోజుల్లో ఆడవాళ్ల కే పెద్దపెద్ద ఉద్యోగాలు.

రా :- (నవ్వుబోతూ) అవునులే, అవునులే!

సు :- ఎవరుమరి ?

రా :- అదే చెప్పబోతున్నా.

ఉ :- (ముందుకువచ్చి) వీ రేనాఅండి - మీ భార్యగారు.

రా :- ఆ

ఉ :- ఆలాగయితే

సు :- ఏమమ్మా.

ఉ :- మీరు నన్నెరుగుదురా?

సు :- ఎరిగుంటే ఇన్నియక్షప్రశ్నలెందుకు?

ఉ :- నన్నెరుగరన్నమాట! మీరియనచెప్పలే-

రా :- (విస్తుపోతాడు)

సు :- (భర్తకేసి చూస్తుంది)

రా :- చెప్పడానికి అవసరంకలుగలే!

సు :- ఈమె నిదివరకు మీ రెరుగుదురన్నమాట.

ఉ :- అబ్బే!

రా :- (తక్షణం) నాకేలా తెలుస్తుంది-

సు :- మీరియన చెప్పలేదా అని అడుగుతారే.

ఉ :- అదికాదండి- నేనెవరో తెలిసికోడానికి ఇంత రాద్ధాంతం మొందుకండీ ?

సు :- మీరూ చెప్పరు- వారూ చెప్పరు మరి.

ఉ :- వారి కేం తెలుసు చెప్పడానికి. ఒక్కటిమాత్రం తెలుసు.

సు :- ఏమిటి ?

రా :- ఏమిటి ?

ఉ :- ఏమిటని అడుగుతున్నా రేమిటి ? మీకు తెలియదూ.

సు :- తెలిసేదాస్తున్నా రా !

ఉ :- అదికాదండీ- నేను ఇన్సూరెన్సు ఏజంటు నని మీకు తెలియదా ?

రా :- (నిట్టూర్చి)

ఉ :- మరి !

రా :- అదే చెప్పదామనుకుంటున్నా.

ఉ :- నేను మధ్యాహ్నం వస్తానని ప్రొద్దున్నే రింగ్ చేశాగా.

రా :- (సుభద్రతో) నీవు స్నానంచేస్తుండగా చెప్పారు. నీకు చెప్పడం మరచిపోయా.

సు :- మీకు మరీపరధ్యాన్నం ఎక్కువయిందీమధ్య

ఉ :- పురుషులు సహజంగా పరధ్యానస్థులు. చూడండి, నేను

ఆల్ ఇండియా ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలో ఏజంటుని. మిమ్మల్ని

ఇక సూన్ చేయిద్దామనే వచ్చాను. మీ వారిదివరకే

చేయించారు మాకంపెనీలో- మీచేత చేయించమన్నారు,

ఇప్పుడువస్తారు- అప్పుడువస్తారు, అని మీవారు చెప్పుతుంటే

ఉండిపోయాను. మీరెంతవరకూ రాలేదు. 5½ కి ఒక ఎంగేజి

మెంటుంటే వెళ్లి పోతున్నాను మళ్ళీవద్దామని- ఇంతలో-

సు :- నేను చక్కావచ్చేళా- అయితే మేంవచ్చినట్లు మీ కలా తెలుసూ-

ఉ :- సెంట్రల్ స్టేషన్ లో క్రొత్తవాల్లేవరెవరు దిగుతారో ఎక్కడెక్కడ బసచేస్తారో మాకంతా ఇట్ట తెలిసిపోతుంది.

సు :- ఈ పాడుడుల్లో రహస్యంఅంటూ లేదన్నమాట- నిలబడేఉన్నారు.

ఉ :- కూర్చుంటా.

రా :- 5½ కి ఎంగేజ్మెంటు

ఉ :- తరువాత చూచుకుంటాలెండి. ఇక్కడికీపని అయిపోతుందిగా (కూర్చుండి) మీరూ కూర్చోండి.

సు :- (సందేహిస్తూ, భర్త కేసి చూస్తుంది)

రా :- ఫరవాలే కూర్చో.

సు :- (కూర్చుంటుంది)

ఉ - మీ పేరు

సు :- సుభద్ర

ఉ :- సుభద్రమ్మగారు చూచారు

సు :- ఫలహారాలన్నీ అలాగేఉన్నాయే- ఆఫీసరు రాలే-

ఉ :- ఆఫీసరు వచ్చి వెళ్ళాకే నేనూ వచ్చా-

సు :- ఆఫీసరుసంగతి మీకేం తెలుసు-

ఉ :- మీవారు చెప్పారు.

సు :- అయితే ఈ ఫలహారాలు (భర్త కేసి చూస్తుంది)

రా :- ఈ- ఈ-

ఉ :- నాకోసం తెప్పించారు- కాని-

రా :- ఎంత బ్రతిమాలినా తినందే.

సు :- క్రొత్త

ఉ :- మాకాపట్టింపు లేదండోయి మేము ఏజంట్లం.

సు :- అవునులెండి

ఉ :- అసలు సంగతేమిటంటే సుభద్రమ్మగారూ! చూచారా-
మా కంపెనీ చాలాగొప్పది. కలకత్తా మొదలుకొని కేప్
కామిరిక్ వరకు వ్యాపారసంస్థలున్నవి. 3500000 లక్షలు
ప్రభుత్వంవారికి డిపోజిట్టు పెట్టాం. మేం మంచి బోనసుఇస్తాం-
సు, - ఇన్నూరెన్సు చేయించకపోతే నష్టం-

ఉ :- అలా అడగండి చెప్పుతా, మొన్న ఖాజీపేటదగ్గిర
రెయిల్ ఏక్సిడెంటు జరిగింది తెలుసుగా.

సు :- పత్రికల్లో చదివాను చాలా ఘోరం-

ఉ :- ఘోరం అంటారేమిటండీ నెమ్మదిగా. ఘోరాతిఘోరం.
అందులో ఒక సంసారంసంగతి చెప్పుతావినండి. భర్తా భార్యా
నలుగురు పిల్లలు రైలు వెళ్ళుతుంది వేగంగా. పెద్దశబ్దం
వినిపించింది. లైట్లు గప్పున ఆరిపోయాయి- హోరుగాలి-
భోరున వర్షం, ఎవరేమయ్యారో ఏమిజరిగిందో ఎవరికీ ఏమీ
తెలియదు. 12 ఏండ్లపిల్ల చెక్కు చెదరకుండా పెట్టెల
సందుల్లో! చూచారా చిత్రం.

సు :- భూమ్మీద బట్టకట్టాలని ఉంది.

ఉ :- ఆ పిల్లను రైల్వేవాళ్లు తీసుకువెళ్ళి వాకబుచేసాడు,

సా అన్న వారెవరూలేరు- దూరపు బంధువు, ఒక పేద ముసలమ్మ ఉన్నట్లు తెలిసి ఆమె కప్పచెప్పేరు. ఆ పిల్లతండ్రి రెవిన్యూ ఆఫీసరు, మా కంపెనీలో ఇన్సూర్ చేయించాడు. ఆ సంగతి ఎవరికి తెలియదు- ఒక గుమస్తాకుతప్ప. ఆ గుమస్తా మా కంపెనీతో కరెస్పాండు చేశాడు. చూచారా మేము ఆ పిల్లకు ఎంతడబ్బు ఇచ్చామో రు. 10687-10-6 లు పూవుల్లో పెట్టినట్లు ఇచ్చాం.

సు :- అదృష్టం.

ఉ :- అదృష్టం ఏమిటండీ- ఆ ఆఫీసరు ఎన్నాళ్ళయింది చేయించి ఇన్సూరెన్సు అని అడగరే. నాలుగు సంవత్సరా లేకా - వాళ్ళ నాయన ఇన్సూర్ చేయకపోతే ఆ అమ్మాయిగతి ఏమిటో చెప్పండి.

సు :- నిజమే- నిజమే- అయితే నన్ను ఇన్సూర్ చేయమంటారా.

ఈ :- ఎందుకు వచ్చాననుకున్నారు మరి.

సు :- మా ఆయన.

ఉ :- మా ఆయన- మీ ఆయన (నవ్వుతుంది)

సు :- మీ ఆయన- ఆలా నవ్వుతారే!

రా :- (విస్తుపోతాడు)

ఉ :- నవ్వులాటలాగానే ఉంది బ్రతుకు (నిట్టూరుస్తుంది)

సు :- ఏమండీ, మీ బ్రతుక్కే. సీతాకోకచిలుకలా, మీ ఆయనంటారేమిటి!

ఉ :- ఏం చెప్పమంటారండీ.

సు :- మీరియనేంచేస్తున్నారు?

ఉ :- ఇకమీటాకు ఆఫీసరు.

సు :- ఆ ! అయితే మీరు.

ఉ :- కర్మ.

సు :- కర్మకేవచ్చిందండి, మిమ్మల్ని చూస్తే ఆడవాళ్ళకే భ్రమ-

ఉ :- (నవ్వుతూ) ఆడవాళ్ళకే !

సు :- అది కాదండి- ఏమిటో చెప్పండి-

ఉ :- మీ కెందుకంత కుతూహలం-

సు :- మిమ్మల్ని చూచినప్పటినుండి మీ విషయం తెలియో వాలని-

ఉ :- (రాఘవరావు కేసి చూస్తూ) చెప్పమంటారా

సు :- చెప్పండి.

ఉ :- ఏం చెప్పనండి ?- (నిట్టూరుస్తూ) నేనొక అభాగిననండి, భర్త ఉండీకూడా అనాధని.

సు :- పాపం విడిచిపెట్టారా. మీకేం వచ్చిందని- చూడ చక్కగా.

ఉ :- నేనే!

సు :- మీరే విడిచిపెట్టారా. మంచివాడుకాదా !

ఉ :- చాలామంచివారు.

సు :- చిత్రంగా ఉండే

ఉ :- మానవజీవితాన్ని తరచిచూస్తున్న కొద్దీ చిత్రవిచిత్రాలు బయటికి వస్తవి.

సు :- అలాగే ఉంది. చూడొస్తే మంచివారంటున్నారు. మీరు విడిచిపెట్టడ మేమిటండి ?

ఉ :- బుద్ధి గడ్డితిని.

సు :- ఏమిటో చెప్పుదురు చంపక-

ఉ :- (రాఘవరావు కేసిచూస్తూ) అయితే చెప్పేయమంటారా. మాత్రం నా కో పట్నంబదిలీ అయింది. అక్కడికి వెళ్ళిన కొత్త కోజుల్లో మాకో ఆఫీసరుతో పరిచయమయింది. అతడు మాకెంతో సహాయం చేసాడు. ఆకొత్తుల్లో-

రా :- (నిలబడలేక నీరసంగ కూర్చుంటాడు).

ఉ :- తర్వాత ఏం చెప్పను ?

సు :- చెప్పండి; చెప్పండి.

ఉ :- ముక్తసరిగా మూడుముక్కల్లో.

సు :- అలాగే-

ఉ :- ఆఫీసరు చెప్పినమాటలన్నీ, చేసినపనులన్నీ నిస్వార్థాలని భావించాను. భావించి మోసపోయాను.

సు :- మీకు తెలియదండి. మగాళ్ల మాటలనసలు నమ్మమని ఎవరన్నారండి (భర్తతో) ఏమండీ, మీరే చెప్పండి-

ఉ :- ఆసంగతి అప్పుడు తెలుస్తేనా (రాఘవరావు కేసిచూస్తూ) ఇప్పుడున్న అనుభవం అప్పుడేదండి! ఆతేనెపూసిన మాటలన్నీ నిజమే అనుకున్నానండి- చేసికొన్న భార్య చనిపోయిందని

నాకు. నమ్మకంపుట్టేటట్లు-

రా :- (తలవాల్చుకుంటాడు)

సు :- చేశాడు- దాంతో మోసపోయి-

ఉ :- ఆడది మోసపోతే ఏమవుతుందండి (సన్నగా నవ్వుతుంది)

సు :- ఆ-

ఉ :- ఆఫీసరుకి అక్కడనుంచి బదిలీఅయింది.

సు :- అయితే-

ఉ :- కొన్నాళ్ళకి తాను టూర్ వెళ్తున్నానని అక్కడకు రమ్మనమని వ్రాశాడు- అతడు చూపినప్రేమ అంతా నిజమే అనుకొని- నన్ను మనసారా ఆదరిస్తారుకదా అనుకొని-

సు :- అతగాడికి పెళ్లాండండేమో అనేనా ఆలోచించారా,

రా :- (లేచి కిటికీదగ్గరకు వెళ్లుతాడు)

ఉ :- చెప్పానుగా- పెళ్లాంటేనట్లే నటించారు- నేనామాటెత్తితే సమాధానమియ్యకుండా- మాటల్లో మరపించేవారు.

సు :- అంతేనండి, మగవాళ్లు వరిఝూటాకోరులు-

ఉ :- (రాఘవరావు కేసిచూస్తూ) అంతేనండి- తరువాత తెలిసి వచ్చిందండి.

సు :- తరువాత-

ఉ :- మా ఆయనతో పుట్టింటికి వెళ్లి వస్తానని చెప్పి, వెళ్ల వద్దన్నా దెబ్బలాడి.

సు :- వెళ్లారా?

ఉ :- అదేకదా అండి ఇంతవరకు తెచ్చింది. ప్రేమించాను. మన

సారా:- ప్రేమించాను అనగానే-

సు:- ఆడది నీరయిపోతుందండి- వెళ్లారూ- ఆ!

ఉ:- ఇంకేముందండి. రెండురోజులు కాలక్షేపంచేసి మళ్ళీ
మాతయనదగ్గరకు వెళ్లి పొమ్మనడానికి రమ్మన్నాడటండి.

సు:- హరినిర్భాగ్యుడు! (భర్తతో) చూచారా మీమగాళ్లు.

ఉ:- నాకెంతకోపం వచ్చిందనుకున్నారు.

సు:- నేనయితే కాలిచెప్పుతీసి ఈసెడా- ఆపెడా-

రా:- (ఉలికిపడుతాడు)

ఉ:- చేతులారా జీవితాన్ని నరకంలోకి త్రోసివేసికొన్నా
నండి. మళ్ళీ మాతయనదగ్గరకి ఏమొగంపెట్టుకొని వెళ్ల నండి.

సు:- వెళ్లకపోయినారా- మీవారు చాలా మంచివారని
అంటున్నారు. వెళ్లి కాళ్లమీదపడి చేసినతప్పును ఒప్పుకొని-

ఉ:- అదేఅనుకొన్నా. కాని ఇంతలో ఈఉద్యోగం వచ్చింది.

సు:- ఆ ఆఫీసరు ఎవరండీ.

రా:- (ఉష కేసిచూస్తాడు)

ఉ:- (రాఘవరావు కేసిచూస్తూ) ఎవరా అండి ఎవరని చెప్ప
నండి- ఎందుకులెండి. అయిందేదోఅయింది. “చేసికొన్నంత
మహాదేవా” అని అనుభవించక తప్పుతుందా! చూచారూ

సుభద్రమ్మగారూ- మానవజీవితమే ఒక అపశ్రుతి- ఉంటానండి.
(చరచరా నిష్క్రమణ)

సు:- (భర్తతో) ఎవడోదుర్మార్గుడు- నమ్మకద్రోహమంటే
ఇంతకన్నా ఉంటుందండి. పాపం. నిజమే జీవితమే అపశ్రుతి!

రా:- (తల తడుముకొని కుర్చీలో కూలబడి) అపశ్రుతి!

వాగ్దానము

రచన 6 - 9 - 58

పాత్ర సూచి :-

శాంత	... నలుబది ఏళ్లు చాటిన వితంతు
మధు	... శాంతకొడుకు, పది ఏళ్లు
నారాయణ	... 20 ఏళ్లు, శాంతపనిమనిషికొడుకు
డాక్టరు, కేశవమూర్తి	... 35 ఏళ్లు, టకప్ లో ఉంటాడు,
పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు	...
కానిస్టేబుల్సు	... ఇద్దరు

రంగము :- శాంత ఇల్లు - ఒక గది, ఒక వంటవసారా మాత్రమే. గది మాత్రమే ప్రేక్షకులకు కనిపిస్తుంది, గది చూస్తే బాగా బ్రదికి చిదికిపోయిన సంసారుల సామానుతో ఉంటుంది. ఆ గదికి ఎదురెదురుగా ద్వారాలు - అందులో ఒక ద్వారం వంటింటిలోనికి దారి. ప్రేక్షకులకు ఎదురుగా ఉండే గోడకు ఒక పెద్దకిటికీ - దానికి ఊచలు లేవు - గదిలోని వెలుతురుకీ గాలికీ అదే ఆధారం. ఒక మంచం, గ్లాసు, మంచినీళ్ల చెంబుతో బల్ల - రెండు మడతకుర్చీలు - బట్టలదండెం - చిన్న బీరువా - పావుసగం పగిలిన అద్దం గోడకి - రెండు మూడు ఫోటోలు - ప్రాముఖ్యంగా గాంధీజీ చిత్రం ప్రేక్షకులకు కనిపించేలా గోడకు తగిలించబడి ఉంటవి. ఇలాంటి చిల్లరి సామానులతో ఉంటుంది. మంచానికి ఒక గజందూరంలో ఘరికేన్ లాంతరు వ్రేలాడుతుంటుంది.

మధు మంచంమీద పడుకొనిఉంటాడు. భుజాలవరకు దుప్పటితో కప్పబడిఉంటుంది. అతని మంచందగ్గర ఒక పొట్టి బల్ల, తానిమీద మందుసీసా. ఒక బొంబుగ్లాసు. (తెరలేచేటప్పటికి కొంచెం మసకగాఉండి నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆగింది శాంతివంతమవుతుంది.) సమయం రాత్రి 10 గంటలు.

మధు :- (తలఆడిస్తూ, కప్పిఉన్న దుప్పటిని తన్ని వేసుకుంటాడు)

శాంత :- (మంచందగ్గర నిలబడిఉంటుంది) ఏం నాయనా- (దుప్పటిని సరిచేస్తుంది)

మధు :- ఉ- ఉ- (తలాడిస్తూ మూలుగుతాడు)

శాంత :- (మంచంమీద కూర్చుండి నొసలుతాకి) జ్వరం తీవ్రంగా కాచిపోస్తుంది.

మ :- అమ్మా!

శాంత :- ఏంనాయనా- మధూ

మ :- (మాటాడడు)

శాంత :- (లేచి తలుపుదరికివెళ్లి తలుపుతీసి వీధిలోకిచూచి) ఇంకారాలే నారాయణ, డాక్టర్ రేమన్నాడో (తలుపు దగ్గరకు వేసి మంచందగ్గరకు వస్తుంది)

మ :- అబ్బా!

శాంత :- (వంగి) ఏం మధూ- బాధగాఉందా

మ :- ఉ- ఉ!

శాంత :- ఎక్కడమ్మా ఎక్కడ- (శరీరం నిమిరుతుంది)

మ :- అమ్మా-

శా :- ఆఁ- ఇక్కడే ఉన్నామఘా, ఏంకావలి నాయనా?

మ :- నాన్నే!

శా :- ఆఁ- ఆఁ- నాన్న!

మ :- (మాటాడడు)

శా :- (నిట్టూర్చి) వాళ్ల నాన్నంటే ఎంతోమమత (లేస్తుంది)
(నారాయణ ప్రవేశం)

శా :- ఏరా నారాయణ- డాక్టరేమన్నాడు- వస్తున్నాడా-

నా :- (నిట్టూర్చి) ఎక్కడిడాక్టరండీ అమ్మగారు. ఎంత బ్రతి
మాలినా వినిపించుకుంటేగా. అసలు నాకేసిచూస్తేగా.

శా :- బీదవాళ్లంటేనే అంత ఈసడింపురా- ఫలానివారి
అబ్బాయిఅని చెప్పలేకపోయినావా?

నా :- చెప్పానమ్మా- అన్నీ చెప్పా- మాఅయ్యగారు పెద్ద
స్త్రీడరీచేసి చచ్చిపోయారని చెప్పా- మీరు వారి పేరువినే
ఉంటారనికూడా చెప్పా- ఎన్నిచెప్పితే ఏఁ- ఫీజు తెచ్చావా
అని అడిగాడు పక్కని ఆసామీ- మాబాబుని వచ్చిచూచి
మందిస్తుంటే రేపుఎంతయిస్తుంటే అంతఇచ్చుకుంటామనిచెప్పా

శా :- ఎంతదయలేదురా- డాక్టరుతో స్వయంగా-

నా :- చెప్పకే- అదీఅయింది- డాక్టరు లోపల్నించివచ్చి బయ
టికి వెళ్లిపోతూ నన్నుచూచి వీడెవడు- అన్నాడు- ఎవడో
మందుకు వచ్చాడు- మిమ్మల్ని వాళ్లింటికి రమ్మంటాడు- ఫీజు
అడిగితే రేపిస్తాడట- అనిఇంకా ఆ ఆసామీ చెప్పకుండగానే-
సరే- క్లబ్బుకి వేళయిందిఅని నేరుగా చక్కాపోయాడు,

శా :- మన దురదృష్టంరా

నా :- మీ కేమండి-

శా :- ఏరా

నా :- నాదండి దురదృష్టం

శా :- నీకేరా ?

నా :- తిరగలేక చస్తున్నా

శా :- (నిట్టూర్చి) అలాగేరాపాపం- కష్టపడుతున్నావు.
ఇప్పుడెలాగరా- అబ్బాయినిచూడవస్తే మనలోలేదు- జ్వరం
వంటిమీద పేలాల్ని పేల్చేస్తున్నది- పలవరింపు లెక్కువ
య్యాయి- రాత్రిఅవుతుంది- నారాయణ! ఇంకెవరు డాక్టర్లు
లేరా

నా :- ఎందుకులేరండి- ఊరినిండా!

శా :- ఏంలాభం- వారిహృదయాలు కరడుగట్టాయిరా.

మ :- అమ్మా!

శా :- (మంచందరికివెళ్లి) ఏ నాయనా.

మ :- (తలాడిస్తూ కాళ్లుచేతులు కొట్టుకుంటాడు)

శా :- నారాయణా- నారాయణా- కాళ్లుపట్టుకోరా- మా
బాబు కాళ్లుచేతులు ఎలాగకొట్టుకుంటున్నాడో (చేతులుపట్టు
కొని) ఏంగతి- ఏంబాబూ- అలాకొట్టుకుంటున్నావే బాబూ

మ :- (మాటాడడు)

శా :- అయ్యో- మాటాడడు- ఎక్కడబాధో తెలియదు-
ఏంబాధోతెలియదు ఒక్కగానిఒక్కడు- నారాయణ- ఇంకో

డాక్టర్ని వరినై నాసరే- వెళ్లి రా- ఉన్నా ఒకగాజులజతను తెగ
నమ్మి వారికిచ్చుకుంటాను- తప్పకుండా రమ్మను- వారికష్టం
ఉంచుకోమని చెప్పి- వెళ్లి రా- నారాయణా- త్వరగా.

నా :- (కాళ్లు విడిచి) అలాగే నమ్మా (వెళ్తుంటాడు)

శా :- చూడు నారాయణ! ఏ ఇంగ్లీషు డాక్టరు రాకపోయినా
మన వీధి మొగను తెలుగువైద్యుడున్నాడు- శాస్త్రిగారో
చయనులుగారో- ఎవరో- వారిని నా ఒక్కసారి రమ్మను.

నా :- ఇలాటి గడ్డుజబ్బులికి నాటువైద్యులేమిచేస్తారమ్మా-

శా :- అలా అనకు- ఏవైద్యానికి కావైద్యమే- వెళ్లి త్వరగా-
ఇక్కడ ఉన్నట్టురా- దిగులుగా ఉంది- ఇన్నాళ్లు లేని భయం
నన్నా వరిస్తున్నది- చాలా కష్టపడుతున్నావు పాపం మాకోసం
నీ ఋణం-

నా :- (నిష్క్రమణ)

శా :- (మధు దుప్పటి సరిచేసి ప్రక్కని కొంచెం సేపు మధుని
దీక్షగా చూస్తూ కూర్చుని నిట్టూరుస్తూ లేస్తుంది- పరధ్యా
నంలో ప్రక్కకు నడుస్తే బల్ల తగిలి క్రింద పడపోయి ఆపుకొని)
కర్మ- ఏ పాపంచేశానో క్రిందటి జన్మలో (అని మంచానికి
కొంచెం దూరంగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుని నిట్టూరుస్తుంది.
ఆమె కూర్చున్న కుర్చీ కిటికీకి ఎదురుగా ఉంటుంది. ఆ కిటికీ
గుండా కేళవమూర్తి ఎక్కి వస్తుంటాడు)

శా :- (అతడు కిటికీలోంచి గదిలోనికి దిగబోయే ముందు
అతనిని చూచి కెవ్వునా అర్చి మల్లా కుర్చీలో కూలబడిపోతుంది)

శా :- మన దురదృష్టంరా

నా :- మీ కేమండి-

శా :- ఏరా

నా :- నాదండి దురదృష్టం

శా :- నీకేరా ?

నా :- తిరగలేక చస్తున్నా

శా :- (నిట్టూర్చి) అలాగేరాపాపం- కష్టపడుతున్నావు.
ఇప్పుడెలాగరా- అబ్బాయినిచూడవస్తే మనలోలేదు- జ్వరం
వంటిమీద పేలాల్ని పేల్చేస్తున్నది- పలవరింపు లెక్కువ
య్యాయి- రాత్రిఅవుతుంది- నారాయణ ! ఇంకెవరు డాక్టర్లు
లేరా

నా :- ఎందుకులేరండి- ఊరినిండా!

శా :- ఏంలాభం- వారిహృదయాలు కరడుగట్టాయిరా.

మ :- అమ్మా!

శా :- (మంచందరికివెళ్లి) ఏ నాయనా.

మ :- (తలాడిస్తూ కాళ్లుచేతులు కొట్టుకుంటాడు)

శా :- నారాయణా- నారాయణా- కాళ్లుపట్టుకోరా- మా
బాబు కాళ్లుచేతులు ఎలాగకొట్టుకుంటున్నాడో (చేతులుపట్టు
కొని) ఏంగతి- ఏంబాబూ- అలాకొట్టుకుంటున్నావే బాబూ

మ :- (మాటాడడు)

శా :- అయ్యో- మాటాడడు- ఎక్కడబాధో తెలియదు-
ఏంబాధోతెలియదు ఒక్కగానిఒక్కడు- నారాయణ- ఇంకో

వంగి)- మీరెవరు- మాటాడరే.

కే :- (కదలి) నేనా- (అని లేచి గోడకి జేరగిలబడి కూర్చుని)

నేనా- ఆ- (తలవాలుస్తాడు)

శా :- ఆ- ఆ- చెప్పండి ఎవరో!

కే :- నే- ను- నే- పోలీస్- పోలీస్-

శా :- పోలీసులిక్కడెవరూలేరు- మీరెవరోచెప్పండి?

కే :- చెప్పనా- చెప్పు- తా- నే- ను- పోలీస్ (తలవాల్చేస్తాడు)

శా :- (గ్లాసుతో నీళ్లు తెచ్చి ముఖంమీద జల్లుతుంది)

కే :- (కొంచెం తెప్పరిల్లి)- దాహం- హం?

శా :- (మంచినీళ్లిస్తుంది)

కే :- (కొంచెం త్రాగి గ్లాసునుజారవిడిచిగోడకి జేరగిలిపోతాడు)

శా :- బాగావచ్చిపడిందే- ఎవడో. ఎవరండి మీరు (అని భుజంపట్టుకొని ఊపుతుంది)

కే :- ఆ- ఆ-

శా :- ఎవరుమీరు- చెప్పకపోతే- బయటకు వెళ్లిపోండి- ఊ-

కే :- ఆ- వద్దు- చెప్పు- తా- నే- ను- పోలీసు- పోలీస్-

(ప్రవేశం నారాయణ తలుపు త్రోసికొని) పోలీస్- పోలీస్-

(తలుపు గడవేసి తలుపుకానుకొని నిలబడుతాడు)

కే :- పోలీస్- పోలీస్- (లేవబోయి ముందుకు పడతాడు)

నా :- (చూచి) మీరెవరు?

శా :- పోలీసులెక్కడ?

నా :- మన యింటిచుట్టూ- ప్రక్కవాటా రామా రావుగారిల్లు

సోదాచేస్తున్నారు

శా :- ఎందుకు?

నా :- ఏమో- (విస్తుపోతూ) ఏ రవరవం?

శా :- అదే అడుగుతున్నా ఇండాగిస్తున్నా.

నా :- ఎల్లావచ్చారు మరి?

శా :- కిటికీలోంచి.

నా :- (విస్తుపోతూ) కిటికీలోంచి- అలాగ బోర్లాపడిపోయింది
మండి

శా :- వచ్చిచూడు.

నా :- (దగ్గరకువచ్చిచూచి) చిన్నగా త్రాగేశాడు.

శా :- ఎవరో మర్యాదస్థుడిలానే ఉన్నాడు- ఆ- ఆ- గట్టిగా
తొక్కుతావు (అని తీసి బల్లమీద పెట్టుకుంది)

నా :- ఆ- ఆ- స్వరాజ్యం వచ్చాక- మహా- మహా- భారానా
వాళ్లే తెగతాగేస్తున్నారండీ-

శా :- కొంచెం సాయంచేయి నా గాయన! గుడ్డిమీద వచ్చింది

పెట్టుదాం- పాపం-

మ :- అమ్మా! అబ్బా!

శా :- (చట్టున వెనక్కితిరిగి) ఆ- బాబూ (మంచంవదిలి పట్టి
నుదుట చేయివీసి)- ఏం బాబూ- ఇండాగిస్తున్నా

లాగేఉంది జ్వరం- ఏమన్నాడు డాక్టర్లు-

నా :- డాక్టరు-

శే :- ఆ- ఆ-

(ఇద్దరూ అతనికేసి చూస్తారు)

కే :- (లోలోన ఏదో గొణుగుకుంటాడు)

శా :- ఏమన్నాడు

నా :- ఏమంటాడు- పాతపాటే- మీరు చెప్పారే ఆ తెలుగు
వైద్యుడిదగ్గరికి కూడా వెళ్లా!

శా :- ఆతఁడేమన్నాడు?

నా :- ఊళ్లోలేడు- ఏదోకేసుకి-

శా :- బాగావచ్చిపడిందే- ఇప్పుడేంచేయడం-ఒక్కడాక్కరు-

కే :- ఆ- ఆ- పోలీసు-

నా :- (కళ్లు పెద్దవిచేసి) ఆ- ఆ- తెలిసింది- పోలీసులు

శా :- ఏం తెలిసిందిరా?

నా :- పోలీసులు ఇతగాణ్ణి పట్టుకోవడానికే అంద రిళ్లు సోదా
చేస్తున్నారండి.

శా :- నిజం-

నా :- అంతే అండి తప్పకుండా-

శా :- అయితే ఏదయినా దొంగతనం-

నా :- అయితే అదీఅవ్వచ్చు కానండి- త్రాగాడుకాదండి-

శా :- త్రాగితే-

నా :- మీకింకా తెలియదండీ- గవర్న మెంటోరు ఏదోపెట్టారు

శా :- అదా - ప్రొహిబిషన్ -

నా :- అదే- అదే- ఆపేరునాకు తెలీదులెండి.

శా :- తెలిసింది- తెలిసింది- ఈతొందరలో నామనస్సు పని

చేయడంలే- నిజమే- నీవుచెప్పింది-

నా :- ఇతడు త్రాగివస్తూంటే-

శా :- ప్రాహివిషా పోలీసులుచూచి వెంటాడి ఉంటారు-

నా :- ఇతగాడు ఎలాగో తప్పించుకొని-

శా :- కిటికీలోంచిఎక్కి-

నా :- ఇక్కడ పడ్డాడు.

శా :- ఇప్పుడెలారా- మనమీదకి ఎస్తుందేమో-

నా :- మాయింటిపక్క సోమయ్యత్రాగి తిందనాలాడుతూ ఇంటికివచ్చాడు- ఎలాపసిగట్టాలో పోలీసులునచ్చి వాణ్ణి పట్టుకొని ఇల్లంతా సోదాచూచి లేస్తే తన్ను, కూర్చుంటు తన్ను, తన్ని మరీతీసుకుపోయారు తాళాకి.

శా :- మనఇంటికి వస్తారేమో

నా :- ప్రక్రిల్లు సోదాలయిపోగానే మనఇంటికి-

శా :- ఎలారా ఇప్పుడు-

నా :- మన కేమండి- అప్పచెప్పేద్దాం- మాకానివార్యంది పోలీసులు.

కే :- ఆ- ఆ-

శా :- సరేగాని- ముందితన్ని కుర్చీమీద కూర్చోపెట్టదాం. (అని వాల్లిద్దరుకలసి కూర్చోపెట్టుతారు- గ్లాసులో నీళ్లు ఉచ్చి మొగంమీద జల్లుతూ) నారాయణ- మధ్య రుగొడవ వచ్చి పడిందేరా- మాబాబు అలా జ్వరంతో పడిపోయాడు- ఏడాకరూ-

కే :- ఏ- ఏ- డాక్టరు-

శా :- ఎవరుమీరు- పోలీసులు వస్తున్నారు.

కే :- (కంగారుగా లేవబోతాడు)

నా :- (కూర్చోపెట్టుతాడు)

శా :- నారాయణా! ఆబల్లమీద నిమ్మకాయఉంది కోసి
నీళ్ళలోకలిపి తీసుకురా.

నా :- (అలా చేస్తుంటాడు)

శా :- (అతనికేసిచూస్తూ)- ఎవరో చెప్పరే-

కే :- (మాటాడడు)

నా :- (నిమ్మరసం తెచ్చిఇస్తాడు)

శా :- ఇది త్రాగుతారా

కే :- త్రాగనా- త్రాగా-ఇంకాత్రాగుతా-త్రాగుతా.. ఏ-దీ

శా :- ఇదిగో (నోటికిస్తుంది)

కే :- (గడగడత్రాగి పెదవివిరుస్తాడు)

శా :- విసనకర్రతో విసరాకొంచెం నారాయణా!

నా :- (విసనకర్ర తెచ్చి విసరుతాడు) చిత్తుగాఉన్నవాడికి
మంచి విరుగుడే- మీకన్నీ తెలుసే

శా :- నాకలవాటేగా (నిట్టనారుస్తుంది)

నా :- ఆ- ఆ- మాఅమ్మచెప్పింది- తెలుసు- తెలుసు.

శా :- కొంచెం కొంచెం తేరుకుంటున్నాడు చూడరా?

మ :- అబ్బా? అమ్మా!

శా :- (చటాలున మంచందరికివెళ్లి ప్రక్కనుకూర్చుని తల్లి

నిమురుతూ) నా రాయణా- డాక్టరు-

కే:- ఆ- ఆ- వస్తూన్నా (లేవబోతాడు)

నా :- (పట్టుకొని కూర్చోపెట్టి) కొంచెంకొంచెం-అమ్మగారు-

శా :- (లేచివచ్చి) తేరుకుంటున్నాడా అయితే నీవువెళ్ళి

ఏడాక్టరు-

కే :- (కళ్లు తెరచి దిక్కులుచూస్తూ) ఆ- ఆ- ఏ-

శా :- ఎవరుమీరు?

కే :- నే- నే- నా (రేగినజుట్టు సరుదుకుంటాడు)

శా :- తెలివి వచ్చిందా-

కే :- ఎ- వ- రి- కీ-

శా :- మీ-కే!

కే :- నా- కూ- ఏ-

శా :- ఇదంతా ఏమిటి-

కే :- (నొసటమీద గీస్తాడు)

శా :- కర్మ!

కే :- ఆ- ఆ

శా :- కర్మ! ఏంవచ్చింది కర్మకి- త్రాగి- త్రాగి- చేతులారా

నిండుసంసారాన్ని బుగ్గిచేసుకోవడం!

కే :- (ఆమెకేసి చూస్తుంటాడు మాటాడడు. తలుపుచప్పుడు)

కే :- పోలీస్ - పోలీస్ (లేవబోతాడు)

శా :- కూర్చోండి- మీసంగతంతా అర్థమయిందినాకు.

కే :- పోలీస్ - పోలీస్ -

శా :- పోలీసులికి అప్పచెప్పివేస్తా-

కే :- ఆ- అమ్మో- అ- నమస్కారం (చేతులుజోడిస్తాడు)

శా :- మన డేమంకోరి మనప్రభుత్వం మద్యపాననిషేధాన్ని అమలుపరిస్తే- మీలాంటివాళ్ళందరూ పోగయి దాన్ని సక్రమంగా జరగడానికి దోహదంచేయక- మీరేదానికి దాసులయి-మద్యపాన నిషేధానికి అవరోధాలుకల్పిస్తున్నాడు. ప్రభుత్వం ఎంతప్రయత్నిస్తే- ఏంలాభం, ప్రజాసహకారం లేందే- ఏమంటారు?

కే :- నమస్కారం- (చేతులు జోడించేడంటవి)

శా :- ఎందుకు నమస్కారాలు- పోలీసులికి అప్పచెప్పేస్తా-

కే :- ఆ- ఆ- వద్దు- వద్దు-

శా :- మీలాంటి త్రాగుబోతుల్ని పట్టి అప్పచెప్పకపోతే ప్రభుత్వానికి ద్రోహంచేసిన దాన్నవుతాను- నాధర్మం-

కే :- సాగారవం-

శా :- త్రాగేటప్పుడు- ఈగారవం- ఈప్రతిష్ఠ- (తలుపు చప్పుడు) నారాయణా వెళ్ళితలుపుతీయరా-

నా :- (తలుపు తీయడానికి వెళ్లుతుంటాడు)

కే :- వద్దు- వద్దు- నాపరువు- మీచేతిలో- అమ్మా!

శా :- నారాయణా!

నా :- (ఆగిపోతాడు. తలుపుచప్పుడు)

శా :- ఇలారా- వీర్ని తీసుకువెళ్లి వంటింటిలో కూర్చోపెట్టు- ఎవ్వకూడ అక్కడేఉండు- తలుపు లోపలవేసికో. ఎంతకొట్టినా

తీయకు, త్వరగా (తలుపుచప్పుడు) త్వరగా- పచ్చే-
(నారాయణ, కేశవమూర్తి వంటింటిలోనికి వెళ్ళి తలుపు వేసి
కొంటారు. తలుపుచప్పుడు)

శా :- పచ్చే- పచ్చే- ఎవరు.

ఇ :- (లోనుండి) ఇందాకటనుంచి తట్టుతుంటే తెరవ రే-ఎవరు
లోపల

శా :- నమ్మది- వస్తున్నా- (తలుపుతీసి ఒక్క అడుగు వెనక్కి
వచ్చి నిలబడుతుంది గుమ్మానికడ్డంగా- ఇనస్పెక్టరు గదిలోకి
వచ్చి ఆమెముందు నిలబడుతాడు- అతని వెనుక తలుపు దగ్గర
ఇద్దరు పోలీసులు)

ఇ :- (ఇల్లంతా కలయచూస్తాడు)

శా :- (ఒక్క అడుగు వెనక్కు వేసి) ఎందుకండి ?

ఇ :- మీయిల్లు సోదా చేయాలి.

శా :- మాకిల్లెక్కడిదండి- ఉన్నదంతా ఈ ఒక్క గదే !

ఇ :- అదే సోదా చేస్తామ్.

శా :- ఎందుకో తెలుసుకోవచ్చా ?

ఇ :- మీకనవసరం.

శా :- అనవసరమే అనుకోండి మీయిల్లుగదండి సోదా చేస్తా
నంటుంటా.

ఇ :- కారణాలు చెప్పాలిసిన అవసరంలేదు.

శా :- అయితే సోదా యేనా అవసరం,

ఇ :- హుఁ మగవారు లేరా ?

శా :- ఉంటే మీరీచాయలకు రాగలిగేవారా-

ఇ :- ఎక్కడికి వెళ్లారు.

శా :- ఎక్కడికి వెళ్లారనిచెప్పను- (కన్నులద్దుకుంటూ) భూమి మీద గుప్పెడు గింజలు కరువయ్యాక మీరు మేముఅందరం ఎక్కడికి వెళ్తుతామో అక్క-డికే-

ఇ :- అలాగా-

శా :- నెమ్మదిగా మాట్లాడండి- మా ఎనిమిదేళ్ల కుర్రాడు- ఒక్కగాని ఒక్కకొడుకు- అడుగో చూచారా- విషజ్వరంతో బాధపడుతున్నాడు.

మ :- అబ్బా- నాన్నే- అయ్యో (తలాడిస్తూ కొట్టుకుంటాడు)

శా :- చూచారా- (దరికివెళ్లి) ఏంనాయనా- మధూ ?

ఇ :- (బూటు చప్పుడుచేసుకుంటూ ముందుకువస్తాడు)

శా :- చూడండి- మీకు పుణ్యముంటుంది- చదువుకున్నారే మీరు- వచ్చేప్రాణం- పోయేప్రాణంతో ఉన్నాడు కుర్రాడు- మీరాబూట్లు-

ఇ :- బూట్లు- పోలీసుబూట్లమ్మాఅవి- చప్పుడుచేయడానికే-

శా :- ఆచప్పుడుతో అమాయకుల గుండెల్ని అదలించడానికి.

ఇ :- కాదు- కాదు- అపరాధుల గుండెల్ని-

శా :- అవును- అపరాధుల గుండెల్నే- చూడండి ఇన్ స్పెక్టరు గారూ- ఈడొల్లో పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరుగా పనిచేసాడు.

ఇ :- ఏడ్యోకేట్ శ్రీనివాసంగారా?

శా :- వీరికిముందువారు.

ఇ :- బారిష్టరు రామేశంగారా.

శా :- ఆ- ఆ- వారినెరుగుదురా.

ఇ :- క్రిమినల్స్ అంతచేయలేదు- వారు చనిపోయారుగా-
అయినా ఇప్పుడాగొడవెందుకండి- మేం మాడ్యూటీచేసుకొని
వెళ్ళిపోతాం- ఏయ్ 1212- (1 పోలీస్ ముందుకువచ్చి) సార్!

శా :- ఈఇల్లు వారిదేఅని చెప్పుదామని.

ఇ :- ఆ- ఆ- వారిల్లిదా- ఆమేడలు-

శా :- ఆమేడలు- ఆమిద్దెలు- ఆతోటలు- ఆదొడ్లు- వారితోతే
హారతికర్పూరంలా అంతరించాయి- అదివీడిచిన పోససలా
మేంమిగిలాం.

ఇ :- నిజం!

శా :- నిజంగాక- మాఅదృష్టరేఖ వక్రించింది- ఆ ఆ స్త్రీఅంతా
అప్పులవాళ్ళ పాలయింది- ఈ ఉన్న ఒక్కగది అడ్డది.

పోలీ - పాపం.

శా :- భగవల్లీల అండి.

మ :- అజ్ఞా- అమ్మా- ఎవరో- వచ్చారు- వెళ్ళండి- నేను
రాను- రానంటే- అమ్మా- రానే-

శా :- మధూ- ఎవరూలేరు నాయనా- చూచారా ఇనస్పెక్టర్
గారూ- బారిష్టరుగారి ఒక్కగాని ఒక్కకొడుకు- తీవ్రజ్వరంతో
మ్రుగ్గుతున్నాడు- ఆయనంటే అరగంట అరగంటకు ఒక్కొక్క
డాక్టరువచ్చి చూచివెళ్లేవారు- ఇప్పుడు- ఎంతమంది డాక్టర్లు
రగి రమ్మని ప్రార్థించినా- ఒక్కడాక్టరు ఫీజు నుండియ్య

కుండా గుమ్మం తొక్కనంటున్నాడు- ఫీజు ఈయడానికి
నాదగ్గర ఎర్రని ఏగానిలేదు. తెల్లవారేదాకా ఎలాగడు
స్తుందో-ఏమో-నాబ్రతుకు-ఒక్కగానిఒక్కకొడుకు-అయ్యో!
(మంచంపట్టిమీద చతికిలబడి) అయ్యో వీణ్ణిచూచుకొనే-

ఇ :- అమ్మా విచారించకండి- కష్టాలు మనిషికిరాక మానుకి
వస్తావా- మాడ్యూటీ మేంచేసుకొని మేంపోతాం.

శా :- చేసుకోండి.

ఇ :- ఏయ్ 1212, 106.

1, 2 పోలీ :- సార్ (అని ఒక్కసారంటారు)

1పో :- సార్ ఒక్కగ దేగదండి- అన్నీ మనకిక్కడినుంచే కను
పిస్తున్నవి- పాపం- ఆలబ్యానికి వచ్చేప్రాణం పోయేప్రాణం-
మన అలజడికి.

శా :- (లేచి) బిడ్డలగన్న తండ్రివి, నాయనా- చల్లగా
నూరేళ్లు వర్దిల్లు.

ఇ :- అయితే ఇక్కడ లేడంటావా.

2పో :- కనిపిస్తున్నదిగా సార్ - ఆబల్ల - ఆమంచం - ఆపెట్టి-

ఇ :- అయితే ఎక్కడ ఉన్నట్లు.

1పో :- అదే తెలిసికోవాలి సార్.

ఇ :- ఆకిటికీ మూసేవుందమ్మా ఇందాకటినుంచి.

శా :- బాబుకి గాలి తగులుతుండేమోఅని సాయంకాలం 6
గంటలకే.

ఇ :- అయితే మనంవచ్చి తలుపు కొట్టేముందు లోనుంచి

మాటలు వినిపించాయి.

మ :- అబ్బా- ఉమ్- అమ్మా- నాన్నే- అదిగో- అయ్యో !

శా :- మాబాబు కలవరింపులే వినిఉంటారు- ఇనస్పెక్టరుగారు!

1పో :- అంతేనండి.

2పో :- నిజమేనండి.

ఇ :- (చుట్టూ కలయచూచి) అప్రక్కని- తలుపు- ఆగది-

శా :- అదాఅండి- అది మావాటాలోది కాదండి,

ఇ :- ఎవరిది మరి.

శా :- మాప్రక్కనున్న రామాచావుగారి వాటాలోది.

1పో :- వారిల్లు సోదాచేసాంగాసార్ ఇప్పుడే.

2పో :- అక్కడినుంచేకదాఅండి వచ్చాం.

1పో :- వెదకలేక చచ్చాం.

ఇ :- సరే, అయితే - వెళ్లివస్తామమ్మా. ఏమనుకోకండి.

మాడ్యూటీ నిర్వహణలో దయాదాక్షిణ్యాలు దూరం-

106, 1212.

2పో :- సార్ !

ఇ :- పదండి- అంతటి బారిష్టరుగారి సంసారమే ఇలాఅయితే

శా :- (తలుపుదగ్గరకు వారివెనుకవచ్చి) అలాఅనకునాయనా-

ఎవరికెలా వ్రాసిపెట్టాడో దేవుడు ఎవరు చెప్పగలరు-

నమస్కారమండి.

ఇ :- నమస్కారమండి- సెలవు.

శా :- సెలవు.

(పోలీసులు నిష్క్రమణ- శాంత తలుపులు దగ్గరకు వేసి గడియ వేసి నిట్టూరుస్తుంది. నంటగది తలుపులు త్రోసుకొని నారాయణ ప్రవేశిస్తాడు- తరువాత కేశవమూర్తి అటూ ఇటూచూస్తూ ప్రవేశిస్తాడు)

నా :- బలేగా పంపించేశారండి!

శా :- ఊమ్ (ముందుకువచ్చి) ఇంకా ఏప్రక్కనైనా నక్కి ఉండవచ్చు- పోలీసులు నక్కజత్తులాళ్లు- వాళ్లకి పెళ్ళాంలేదు పిల్లలూలేదు- అని మా ఆయన అంటూఉండేవారు.

కే :- పరువుప్రతిష్ఠల్ని నిలిపారు (అని కాళ్ళమీద పడతాడు)

శా :- ఆ- ఆ- (లేవదీసి) ఇంకా నిషా తగ్గలే.

కే :- తగ్గిపోయింది పూర్తిగా మీదయవల్ల.

శా :- అయితే ఏంపనిది- అలాకూర్చోండి. (కుర్చీచూపిస్తుంది)

కే :- ఇప్పటికే ఆలశ్యమైపోయింది, నాజీవితాంతం మీకు కృతజ్ఞుణ్ణి- మీకు చాలా ఋణపడ్డా- వెళ్లివస్తా.

శా :- మీరెవరో చెప్పకుండా.

కే :- వెళ్లిపోవడము భావ్యమా అంటారా.

మ :- అబ్బ- అమ్మా- నాన్నే- నాన్న (తల కాళ్లు కొట్టుకుంటాడు)

శా :- (చటాటున మంచందగ్గరకువెళ్ళి) ఏం నాయనా, ఏ- ఈగొడవలో పడిపోయా ఇందాకటినుండి- ఇదెక్కడి పాడు రోగమో మాటిమాటికి ఇలా కిలారిల్లిపోతున్నాడు.

కే :- (ఆమెవెంట మంచందగ్గరకువెళ్ళి) ఏమండి అబ్బాయికి

శా :- ఏమని చెప్పను- రెండు రోజులనుండి తీవ్రజ్వరం-
ఇవ్వాల సాయంకాలంనుండి పేల్చివేస్తున్నది. మాటమాటకి
పలవరింతు- తల కాళ్లు తెగకొట్టుకుంటాడు.

కే :- ఏడాక్ట రిస్తున్నాడు మందు.

శా :- డబ్బున్నవాళ్ళకి డాక్టరుగాని మాలాంటి దరిద్రులకి
ఎలావస్తాడు నాయనా డాక్టరు!

కే :- అలాఅనకండి- మీకే లక్ష్మీసంపన్నులు- ఏదో దుర
దృష్టవశాత్తు.

శా :- అదంతా గడిచిపోయింది,

కే :- ఏడాక్టరుకోసమైనా- (అని వంగి గుండెలు, కళ్ళు,
నాలుక చూస్తాడు.)

నా :- కాళ్ళు అరిగిపోయాయంటే నమ్మండి- ఒక డాక్టరు-

శా :- రాండే- ఈడొరిలో ఒక్క డాక్టరికీ దయాదాక్షిణ్యాలు
ఏకోశానా లేండే- డబ్బుతో వ్యాపారంగాని మనుష్యులతో
వ్యాపారమా డాక్టర్ కి- రోగిని వచ్చి చూడడానికిముందే
ఫీజు- మాటాడితే ఫీజు- ప్రస్తుతం మాదగ్గరలేదు - బాబు
వచ్చేప్రకారం పోయేప్రకారంతో మంచంమీద పడిఉన్నాడు-
వచ్చిచూచి మందీయండి తెల్లవారగానే ఏతలో తాకట్టుపెట్టి
డబ్బు తెచ్చి ఇస్తాం- రండి బాబు అని బ్రతిమాలితే.

నా :- వినిపించుకోకపోయినా బాగుండేది- పైగా ఆసికాలు.

కే :- డాక్టరు కేశవమూర్తి యింటికి పంపారా.

శా :- ఆ- పంపాను- అతడు మంచివాడని- దయాశాలి అని

అందరంటారు.. అందుకే పంపాను.

కే :- మంచివాడు ! పంపితే !!

నా :- కాంపొండరుబాబు ఫీజు తెచ్చారా అన్నాడు- “లేదు” అన్నాను- “వెళ్ళితే” అన్నాడు- డాక్టరుగారితో చెప్పు దామని అక్కడే నిలబడ్డాను- ఆయన సూటు బూటు వేసు కొని చరచరావచ్చి నాకేసిచూస్తూనే- నేనుచెప్పేది వినిపించు కోకుండానే.

కే :- వెళ్ళిపోయాడు- ఏఁ (నిట్టూర్చి) నారాయణా- కేశవ మూర్తిగారిల్లు ఎరుగుదువన్నమాటేగా.

నా :- ఆ- బస్ స్టేండు దగ్గర.

కే :- ఆ- అక్కడకే వెళ్ళి.

నా :- వెళ్ళి.

కే :- కాంపొండరునులేపి (శాంతతో) చూడండి ఏదైనా తెల్ల కాగితం ఇయ్యండి.

శా :- (కాగితంఇస్తూ అతన్ని తేరిపారచూస్తూ) మీ కళ్ళ జోళ్ళివిగో.

కే :- ఇవీజాగ్రత్తపెట్టారు- దొడ్డవారు- ఎక్కడో వచ్చే దారిలో (అవితీసికొని పెట్టుకొని ఏదోవ్రాసి) నారాయణా ఈచీటి ఆయనకు చూపించు వేగిరం.

నా :- (పుచ్చుకొని) ఏమయినా చెప్పాలంటే.

కే :- అక్కరలే- చూపించు- అంతే- నీవువచ్చేదాకా ఇక్కడ ఉంటా.

శా :- (చేతిగాజులు తీసి) నారాయణా! వారికీగాజులీయి,
కావలిస్తే రేపు అమ్మి డబ్బిచ్చుకుంటామనిచెప్ప- ఎలాగో
తప్పకుండా రమ్మను.

కే :- వద్దు- వద్దమ్మా- ఇవ్వకండి!

శా :- మీకు తెలీదండి- డబ్బిస్తేనేగాని డాక్టరు-

కే :- నేనుచెప్తాగా- నారాయణా! వెళ్ళి త్వరగారా.

నా :- ఇదిగో చిటికిలో (నిష్క్రమణ)

కే :- అమ్మా- మీరలా కూర్చోండి. మీ అబ్బాయి ఇంత
తీవ్రజ్వరంలో ఉన్నాకూడా నాకోసం కష్టపడ్డారు-మిమ్మల్ని
ప్రాణరక్షకులనడం కంటే మానరక్షకులంటేనే సమంజసం.
ఎందుకంటే ప్రాణంకంటే మానం విశేషంగనుక నా విష
యంలో-ఇవ్వాలగనక నన్ను పోలీసులు పట్టుకొని ఉంటే
నాజీవితం అధఃపాతాలలోకంలోనికి దించుకొని పోయేది-
నా గౌరవం నా ప్రతిష్ఠ మన్ననలోకలసి ధ్వంసం అయ్యేది.

శా :- గతించినదాన్ని త్రవ్వడమెందుకండి.

కే :- అది సజ్జనుల లక్షణం.

శా :- (నవ్వుతూ) అన్నీ తెలిసి ఉండి-

కే :- త్రాగానంటారా- తెలుసు-త్రాగడం తప్పని తెలుసు-
తెలిసే చేస్తున్నానండి-ఏమిచేయనండి?

మధు :- అబ్బ-నాన్న-నిన్ను-నిన్ను-

శా :- బాబు-అయ్యో-ఏమండీ-

కే :- (నాడిచూచి) ఏం శయపడకండి నేనున్నానుగా-

శా :- మీరెవరు ? (అతనికేసి చూస్తుంది)

కే :- నేనా—నేను—కేశవమూర్తిని—

శా :- డాక్టరు కేశవమూర్తి—

కే :- ఆ—కేశవమూర్తిని నేను బాగా ఎరుగుదునండి—
నామాట తీసివేయరండి—

మధు :- అబ్బా-నాన్నా-నాన్న-కొట్టకు-కొట్టకు-ఎందుకు
కొట్టడం-అయ్యో-అమ్మ ఏడుస్తుంది-కొట్టకు-రోజూ ఇలాగే
నాన్నా! ఎందుకు-కొట్టుతావు-కొట్టకు నాన్నా! అయ్యో!

శా :- మధూ! మధూ! ఏమండీ-ఇలా కలవరింత తెక్కు-
వయ్యాయి-ఎలా-

కే :- (అతని నాడిచూస్తూ) భయంలేదండి-మీరు భయపడ
కండి-అలా కూర్చోండి-నారాయణ వెళ్ళాడుగా.

శా :- (నిట్టూర్చి) విన్నారా-ఆ-పలవరింతలు!

కే :- ఆ—

శా :- అది నా గత చరిత్ర-

కే :- మీ గతచరిత్రా—

శా :- శోచనీయంగా ఉందా.

కే :- మీరు బారిష్టరు రామేశంగారి భార్యగారన్నారా-

శా :- నారాయణ-

కే :- ఆ—

శా :- ఇంకేమన్నా తెలుసా?

కే :- అంతే-కాని అంతటివారిలాంటి దుర్దశకు-

శా :- కారణమా?

కే :- ఆయన పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరుగా పనిచేసి చాలా ధన-
మార్జించారని-

శా :- ప్రతీతి- సద్గుణవంతులని ప్రతీతి.

కే :- ఆ- ఆ !

శా :- ధనం సంపాదించడం మాట నిజమే- ఆ మేడలు-
ఆ తోటలు- ఆ దొడ్లు-ఆయన బ్రదికున్నదా కా.. ఆయన
దగ్గరకు గావడానికే ధైర్యంచాలలే దెవరికి-అలాపోయారు-
ఇలా అప్పలహళ్ళువచ్చి చీపురుపుల్లయినా మిగల్చుకుండా-

కే :- అన్ని అప్పలా?

శా :- ఆ-హరిశ్చంద్రుడులా కట్టుకున్న భార్యను మాత్రం
అమ్మలే-అంతే!

కే :- అంత జీతం-అంత సంపాదన-

శా :- హరితికర్పూరంలా హఠాయించుకొని పోయింది.

కే :- కారణం.

శా :- కారణం- కారణం- త్రాగుడు.

కే :- (లేచి) ఆ- త్రాగుడు.

శా :- ఏమనుకున్నారు- త్రాగుడు-

కే :- ఆయన త్రాగుతారంటే-

శా :- ఎవ్వరు నమ్మరు- ముందు ఆయన కలవాటులేదు-
నేనే నేర్చి నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంలాగాఉండే సంసా-
రాన్ని సర్వనాశనం చేసికొన్నా చేతులారా.

కే :- మీరు- మీరు- నేర్పారా !

శా :- ఆ-

కే :- నమ్మడం.

శా :- కష్టంగానే ఉంటుంది- నేను చెప్పింది వింటే ఆయనకు చాల జబ్బు చేసింది- తేరుకోవడం కష్టమని పెద్ద పెద్ద డాక్టర్లు పెదవి విరచేశారు. ఒక ధన్యంతరివచ్చి వైద్యం ప్రారంభించాడు- నా మంగళసూత్రం బలిమివల్ల నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆయన తేరుకున్నారు- కాని అమిత సీరసం- ఆసీరసం తగ్గాలంటే ఒక్కొక్క తులంచొప్పున రాత్రుళ్లు త్రాగమన్నారు బ్రాంది-ముందు ఆయన “ఫీ” పుచ్చుకోనన్నారు. బలవంతంచేయగా చేయగా పుచ్చుకోవడం ప్రారంభించారు- కొన్నాళ్లకు ఆయన తేరుకున్నారు- ఇంక మానివేయండి అన్నాను- ఆయన వినలేదు- బలవంతంచేశాను- వినలేదు- ప్రాధేయపడ్డాను- వినలేదు- ఏడ్చాను- వినలేదు- ఒక తులం- రెండు తులాలు- ఒక ఔన్ను- రెండు ఔన్నులు- ఒక గ్లాసు- రెండు గ్లాసులు- ఇలా నానాటికి పెచ్చు పెరిగిపోయింది- రోజూ మత్తుగా త్రాగి క్లబ్బునుంచివచ్చి కదలకుండా పడుకునేవారు- ఆఘట్టం గడిచింది కొన్నాళ్లు- తరువాత క్లబ్బునుంచి రావడం- ఏదో సాకు పెట్టి తిట్టడం కొట్టడం- ఇదీ తంతు- అదే మాలబ్యాని జ్వరంలో కలవరింత.

కే :- అబ్బా !

శా :- ఆ త్రాగుడిలో- ఆయన ఒళ్లు గుల్లయింది- బ్రతుకు

భగ్నమయింది- అప్పులు- అప్పులు- ఎటుచూచినా అప్పులు-
అప్పులతో ఆయన సంపాదనంతా సర్వనాశనమయింది-
ఆయన సంసారం నిలువనీడలేక- కట్టగుడ్డలేక- కన్నకొడుక్కి-
జబ్బుచేస్తే డాక్టర్ని పిల్చి మందిప్పించుకొనే దిక్కులేక-

కే :- ఇంక చెప్పకండి (నిట్టూరుస్తాడు)

శా :- నేను చెప్పడమయిపోయింది- కాని-

కే :- కాని-

శా :- మీరు- మీరెవరో నాకు తెలియదు. కాని అకస్మాత్తుగా- ఆకాశం మీదనుంచి ఊడిపడ్డారు- చూడడానికి పెద్ద మనుష్యుల్లా ఉన్నారు, మీరు- మీరు ఈ భీకర మద్యపిశాచానికి తలొగ్గి దాసులవ్వడం.

కే :- మంచిదికాదమ్మా- మంచిదికాదు- నాకు తెలుసు- దాని గుణగణాలు నాకు తెలియదంటారా- తెలుసు- ఎంత చేసినా డాక్టర్ని.

శా :- ఆ- మీరు డాక్టర్లా-

కే :- ఆ- మీలబ్బాయికి జబ్బుగా ఉంది రమ్మంటే వినిపించుకోకుండా రావాలని ఉద్దేశం ఉన్నా లోపల- క్లబ్బుకి వెళ్లి పిగ్మీద పెగ్ వేసికోవాలనే ఉద్దేశంతో నవ్వుతూ తుర్రున కారెక్కాడే- లోకంలో మంచివాడు- దయాశాలి అని- లోకులను కన్నుగప్పి పేరుమోశాడే- ఆ డాక్టరు కేశవమూర్తి-

శా :- ఆ- డాక్టరు కేశవమూర్తిగారా!

కే :- ఆ- ఆ కేశవమూర్తి వీడే.

శా:- అంతగొప్ప డాక్టరని పేరుమోసి-

కే:- పేరు మోసి- త్రాగడంలో ఇంత గొప్పవాడు లేడని పేరుమోసి- మీరుకనుక ఆమెకోకపోతే ఈవేళ- ఆపేరు మోయడం బయటకుపోక్కి- దిక్కుదిక్కులా వ్యాపించి- నాపేరుప్రతిష్ఠలు- అమ్మా- నాజీవితం (కుర్చీలోకూలబడతాడు)

శా :- (దరికివెల్లి) శాంతించునాయనా. అందరిజీవితాలు.

కే :- ఒక్కలాఉండవు- నాజీవితాన్ని నేనే చేసేత పాడు చేసుకున్నానమ్మా- తలచుకుంటే నాహృదయం బద్దలవుతుంది- మీలాంటి సౌహృదయులదగ్గర హృదయం విప్పి చెప్పితే ఆత్మశాంతి- (లేచి) నేనెందుకుత్రాగా- త్రాగడం దారుణం అని తెలిసికూడా ఎందుకలవాటుచేసికొన్నా-

శా :- ఎందుకు నాయనా- ఎందుకు.

కే :- ఎందుకా- నా హృదయమర్థాన్ని అంటి నులివెట్టి రాపాడించే ఈ నారకబాధని మరచిపోయేందుకు- నాహృదయంలో నాకు సంబంధంలేకుండా చేసికొనేందుకు- అమ్మా- త్రాగాను- పదేపదే త్రాగాను- పగలంతా హాస్పటలులో పని- రాత్రిళ్లు క్లబ్బులో త్రాగడం- తెగత్రాగడం- మత్తైక్కి పడిపోవడం- ఏమాత్రంమానినా- భయంకర విషాదస్మృతి- మర్మాంతికబాధ.

శా :- నిజేపంలా డాక్టరువి- ఎందుకంతబాధ.

కే :- డాక్టర్లకి హృదయబాధకి సంబంధం లేదంటారమ్మా- నాజీవితంలో కనీ షినియెరుగని విషమసంఘటన జరిగిపోయింది-

నేను మెడికల్ కాలేజీలో చదువుతున్నాను- లలిత నా క్లాసు
మేటు- ఆమె చాలా తెలివైంది- చురుకైంది- అందుకుతోడు
అందమైంది- పోనుపోను మాకు స్నేహం కలిసింది- ఒకరి
నొకరం వలచికొన్నాము- వలపించుకొన్నాము- అదంతా ఒక
ప్రణయగీతం- మాయిద్దరిది ఒక కులంకాదని మాతలిదండ్రు
లెంత పోరినా వినిపించుకోలే- పెద్దల నీసడించే మనఃప్రవృత్తి
కాదు- అయినా ఏంచేయను- లలితను మనసారా ప్రేమిం
చాను- అది నాభావిజీవితానికి సంబంధించింది- నా మనః
ప్రవృత్తిని గెలిచి మాచుట్టాలికి దూరమై వివాహం చేసి
కొన్నాం, ఏడుకొండలవాడి సాక్షిగా- నాచదువు పూర్తి
అయింది- మాఆవిడదీ అయింది- నేను ప్రేక్షిస్తు పెట్టిన వేళా
విశేషంవల్లనో, నాభార్యసహచర్యంవల్లనో, నారాబడి అధిక
మయింది- పట్టిన కేసల్లా ఫలించేది- నాది అమృతహస్తంఅని-
శా :- అవును మావారుకూడా అలాగే అనేవారు.

కే :- అన్నారు- అందరూ అన్నారు- కాని నాపట్లమాత్రం
విషహస్తమైందమ్మా!

శా :- ఏమయింది నాయనా!

కే :- ఏమయిందా- ఏంచెప్పను- నాజీవితసుఖ స్వప్నం
హఠాదృగ్భగ్నమయింది- నాలలిత నవమాసాలుమోసి మొగ
పిల్లాణి కన్నది. కన్నరోజున బాగానే ఉన్నది- కాని- కాని-
ఎక్కడనుంచి ముంచుకువచ్చిందో ఆజబ్బు-ఎన్నో పుస్తకాలు
తిరగవేశాను- అనుభవంగల డాక్టర్లతో సంప్రతించాను-

ఎన్నెన్నో క్రొత్తక్రొత్త మందులు వాడాను- కాని ఫలితం-
నాలలిత నన్ను విడిచి- ఆపసికందును ఆమె జీవిత స్మృతి
చిహ్నంగా విడిచి- ఈవిషాద జీవితస్మృతులతో క్షణంక్షణం
నెత్తురురాని నిశిత బాధలతో కుమిలి క్రుంగిపోమ్మని- నన్ను
విడిచి వెళ్లిపోయిందమ్మా- (తల పట్టుకొని కుర్చీలో
కూలబతాడు)

శా :- ఇంత చిన్నతనంలో ఎంత విషాదసంఘటన- నాయనా-
గతచరిత్ర స్మరింపచేశాను- పాపిష్టిదాన్ని-

కే :- మీరా- కాదు- కాదు- అమ్మా! నేను- ఈపాడు
లోకాన్ని విడిచి వెళ్లలేక అడుగడుక్కి అవయింపచేస్తున్నా
ఆంతరిక బాధలతో బ్రతికిఉన్న నేను పాపిష్టివాణ్ణి.

శా :- ఊరుకో నాయనా!

కే :- ఊరుకోక ఏంచేసేది అమ్మా- ఆవిషాదవేదనల్ని భరించ
లేక కన్నుమూసినా తెరచినా యెదుట ప్రత్యక్షమయ్యే ఆ
రూపాన్ని మరచిపోలేక; అనుక్షణం ఆకళింపుకువచ్చి అవయింప
చేసే అమితానుభూతిని అరికట్టలేక; నెమ్మది నెమ్మదిగా అల
వాటు చేసికొన్నాను- ఏదో క్షణిక శాంతి- అంతే- ఆ అలవాటు
పరిపాటై చివరికి ఆత్రాగుడికి దాసుణ్ణయ్యాను- మీరాదు
కోకపోతే ఈవేళ నాగౌరవ ప్రతిష్ఠలన్నీ- లోకంలో వ్యాపిం
చిన నా మంచితనం అంతా- బూడిదలో కలిసిపోయేది
(నిట్టూరుస్తాడు)

శా :- శాంతించు నాయనా- ఆ పసిపాప!

కే :- వాడే నాప్రణయస్మృతి- నాఆత్మశాంతి.

శా :- అమాయకుడైన ఆపసిపాపను చూచిఅయినా, ఈ త్రాగుడు పిశాచానికి దూరంగా ఉండు- ముక్కుపచ్చలారని ఆకురాడికి ద్రోహంచేయకు. మాజీవితాన్ని చూడు- నీ జీవితాన్ని సింహావలోకనంచేసికో- మాజీవితంలోని దురంతాను భవాన్ని పురస్కరించుకొని నీ జీవితాన్ని సరిదిద్దుకో- నేను నీతల్లిలాంటిదాన్ని- చెప్పతున్నా- త్రాగుడుమాను- నీవైద్యవృత్తినే నీజీవితానందంగా చేసుకొని- నీరక్తాన్ని పుణికిపుచ్చుకొని, కన్ను తెరచిన ఆపసిపాపను నీ పవిత్ర ప్రణయచిహ్నంగా భావించుకొని- ఆత్మశాంతిని అలవరచుకో.

కే :- (లేచి) అమ్మా- నేనింక త్రాగను- త్రాగితే మా అబ్బాయి కేకాదు ద్రోహంచేయడం మీకు ద్రోహంచేసిన వాణ్ణి అవుతాను- త్రికరణశుద్ధిగా- ఇదిగో వాగ్దానం- మీ సాక్షిగా-

శా :- ఆగు నాయనా- నాసాక్షిగా కాదు.

కే :- దేవుడు సాక్షిగా !

శా :- నదులు చేసేపనికి దేవుడు సాక్షి ఎందుకు నాయనా- (గోడమీదఉన్నా మహాత్మ గాంధీ చిత్రాన్ని చూపిస్తూ) అదుగో మహాత్మ గాంధీ- మద్యపాన నిషేధానికి మూలవిరాట్ స్వరూపుడు- దీన దరిద్రనారాయణుడు- ఆమహాత్మ గాంధీ సాక్షిగా-

కే :- ఆ- (చిత్రం దరికివెళ్లి నమస్కరించి) మహాత్మాజీ !

నీసాక్షిగా త్రికరణశుద్ధిగా వాగ్దానం చేస్తున్నాను- ఇంక
త్రాగనని- ముమ్మాటికి త్రాగను! నేనే కాకుండా నాలా
త్రాగి తమ జీవితాన్ని తమ భార్యా పుత్రుల జీవితాల్ని
దుర్భరాతి దుర్భరంచేస్తూ తెలియని స్థితిలో అమానుష
కృత్యాలెన్నో చేస్తూ బురదలో తందనాలాడేవారిని త్రాగ
కుండా చేయడానికి- మద్యపాన నిషేధం పూర్తిగా అమలు
పడేలా చూడడానికి సర్వశక్తులా ప్రయత్నిస్తా.

శా :- తథాస్తు- మాలబ్యాయి ఎంతజబ్బులోఉన్నా ఎందుకో
చెప్పలేనంత ఆనందంగా ఉంది నాకు.

(తెరలో హారణ చప్పుడు- నారాయణ పెట్టితో ప్రవేశం
ఒక్కసారే)

నా :- వీరేనమ్మా డాక్టరు కేశవమూర్తిగారు.

కేశ :- అహా! (పెట్టెనందుకుంటాడు)

శాస్త్రీ

రచన 16-12-58.

పాత్ర సూచి

ప్రభాకరరావు ...

రామనాథము ... ప్రభాకరరావు స్నేహితుడు.

గిరిజ ... ప్రభాకరరావు భార్య.

సుశీల ... ప్రభాకర రామనాథములతో ఒక్క-
కాలేజీలో చదువుకొన్నది.

రంగము :- ఒక సామాన్యుని ఇంటి ముందు చావిడి.
ఆ చావిడిలోనుండి గదిలోపలికి వెళ్లడానికి బయటకు వెళ్ళ-
డానికి ఎదురుఎదురుగా రెండు ద్వారాలుంటవి. ఆ రెండు
ద్వారాలకి తెరలు వ్రేలాడుతుంటవి. చావడిలో ఒక ప్రక్కగా
బల్ల. దానిమీద పుస్తకాల షెల్ఫ్. దానిప్రక్కన కుర్చీ.
రెండు కుర్చీలు సరసను ఈజీచైర్. దానిప్రక్క ఓచిన్నబల్ల.
దానిమీద ఒక వారపత్రిక, ఒక దినపత్రిక- గోడమీద
అందమైన క్యాలెండర్లు, రీవ తారీఖుని సూచిస్తుంటవి. గోడ
మూల బల్లమీదఉన్న అలారం టైంపీస్ 7 గంటలను
సూచిస్తుంటుంది. అది సామాన్యుల ఇల్లైనా కళాత్మకంగా
అలంకరింపబడి ఉంటుంది. బల్లమీద అద్దం, దువ్వెన- ఒక
కుర్చీ చేతిమీద తువ్వలు.

సమయం :- సాయంకాలం 7 గంటలు. బయట గాలి
వర్షం జల్లుజల్లుగా ఒక్కొక్కసారి హోదాగా- కిటికీలలోనుంచి

వచ్చినగాలివల్ల తెరలు, క్యాలెండరు కాగితాలు రెపరెపలాడుతుంటవి. ఆ చావడిలో దీపం లేకపోవడం మూలాన మసకచీకటిగా ఉంటుంది తెరలేచేటప్పటికి.

ప్రవేశం :- ఇద్దరుస్త్రీలు వీధితులుపు తీసికొని. వర్షం జల్లు, గాలి వారితో లోనికి రావడంచేత వీధితులుపులు బలవంతంమీద వేస్తారు. అందులో ఒక ఆవిడ ఆ ఇంటి గృహిణి. ఆవిడపేరు గిరిజ 25 ఏండ్లుమీరి ఉంటవి. ఆమె వస్త్రధారణ సంసారపక్షంగానేఉన్నా ఆ కర్షణీయంగా ఉంటుంది. సంస్కారం ఉన్నట్లే ఆమెకళ్లు మెరుస్తుంటవి. చూడగానే గడసరిఅని పోల్చుకోవచ్చు. రెండోఆవిడ సుశీల. ఆవిడకు 20 ఏళ్లుదాటి ఉంటవి. ప్రస్తుతం కాలేజీ విద్యార్థిని, ఆమె వేషంలో అధునాతనం- మాటల్లో పెంకెతనం. కను పిస్తుంది. చేతిలో బేగ్ ఉంటుంది. వారిద్దరు వర్షంజల్లుకి కొంచెంకొంచెం తడిసినారు. గాలికి జుట్టు, పైటలు చెదరి ఉన్నవి. తొందరలో ప్రవేశించారేమో నిట్టూర్పులువేగంగా విడుస్తుంటారు. గిరిజ స్విచ్ వేస్తుంది. చీకటిగాఉన్నా రంగం ప్రకాశవంతం అవుతుంది.

గి :- తడిసిపోయారా- (కుర్చీమీదఉన్న తువ్వలుతీసి) ఇదిగో తువ్వలు తుడుచుకోండి (ఇస్తుంది)

సు :- (బేగ్ బల్లమీదపెట్టి తువ్వలుతీసికొని తుడుచుకొంటూ) అబ్బా! ఏంగాలి! ఏంగాలి- ఎలాగయితే ఇంటికి చేరాం- జల్లు ప్రారంభించింది, మీతో రానని మొండికెత్తే ఏమయ్యేదో

నాపని ఈవర్షంలో (తువ్వాలి ఇచ్చి వేస్తుంది)

గి :- (తుడుచుకుంటూ) అరమరికేమీ పాటించకండి- ఇది

స్వగృహంగానే భావించి-

సు :- బాగాఅన్నాడు- అంతకన్నా చేయవలసిందేముంది,

గి :- ఎంతలో ముంచుకు వచ్చేసిందండి- చూస్తుండగా.

సు :- అందుకనే వానరాకడ ప్రాణం పోకడ ఎవరికీ-

గి :- తెలియదంటారు. కాని- మీకు వర్షంవస్తుందని తెలిసి ఉన్నా బయలుదేరేవారే మీ ఊరునుంచి-

సు :- ఆ- తప్పకుండా.

గి :- పని అటువంటిది- మరి.

సు :- నాపనిసంగతి మీకేం తెలుసు.

గి :- పొరుగుూరు ఒక్కరూ వచ్చారంటే- ఇంకా నిలబడే ఉన్నారు. అలాకూర్చోండి, ఈజీచైర్ లో- నేనువెళ్లి కాఫీప్లాస్టు తెస్తా. (బల్లమీది అద్దం దువ్వెనతీసిచ్చి) ఇదిగో (అనిఇచ్చి) అలా విశ్రాంతిగా కూర్చుని రేగినతల సవరించుకోండి-

సు :- రేగినతలై తే సవరించుకొంటాం-

గి :- రేగిన హృదయమంటారా-

సు :- బాగా గ్రహించారు.

గి :- గ్రహించడానికేముంది- వయస్సులోఉన్న-

సు :- వయస్సులోఉన్నా- హా! హా! హా! (నవ్వుతుంది)

గిరిజ (నవ్వుకుండా తెరతొలగించుకొని లోనికి వెళ్లుతుంది)

సు :- (ఇల్లంతా కలయచూచి) అద్దంతీసి కనిపించేటట్లుగా బల్ల

మీదపెట్టి, తల, పైట సరిదిద్దుకొని ఈజీచైర్ లో కూర్చుండి
బల్లమీద వారపత్రిక తీయబోతుంది.)

గి :- (ప్రవేశం ప్లాస్కాతో)

సు :- (పత్రిక చేతితోపట్టుకొని) మీరీసమయాన ఆదుకోక
పోతే- నేనీగాలివానలో- ఊరుగానిఊరులో.

గి :- (ప్లాస్కాలోనుంచి గ్లాసులో కాఫీపోస్తూ) అలా అస్త
మాను అంటా రేమిటి- నేనుకాకపోతే ఇంకొరు- దేవుడులేడూ!
(కాఫీగ్లాసు సుశీలకు అందిస్తుంది)

సు :- (తీసికొని) ఉన్నాడనుకోండి- ఆసమయానికిమాత్రం
మీరే దేవుడిలా రావడం- నాకు తారసిల్లడం-

గి :- మేం సాయంకాలం వేళ సాధారణంగా పార్కుకు
వస్తుంటాము.

సు :- మీఆయన లేరేమీతో.

గి :- మీకు చెప్పడంమరచా- ఆయన పనిమీద ఊరు వెళ్లారు
ఈసాయంకాలానికి రావలసిందే-

సు :- ఏదైనా అత్యవసరకార్యం-

గి :- ఇల్లువిడిచి బయటకు వెళ్లితే ఎక్కడ లేని అత్యవసర
కార్యాలు వచ్చిపడతవి మగాళ్లకి- ఇల్లు- వెళ్లాం-

సు :- బాగాచెప్పారు- ఏంచేస్తారు మీవారు.

గి :- బి. ఏ. ప్యాస్ అయి రెండేళ్లు కూర్చుంటే మానాన్న
గారి ధర్మమాలంటూ ఈ రెవిన్యూ ఇనిస్పెక్టరు-

సు :- ఆరెవిన్యూ ఇనిస్పెక్టరులోనుంచే కలెక్టరు ఉద్యోగం

లోకి వెళ్లారు మానాన్న గారు- ముందుముందు- పెద్ద ఉద్యోగం-

గి :- ఏం ముందు ముందో- అలా అనుకొనే రెండేళ్ల నుండి
కాలక్షేపం చేస్తున్నాం- ఎక్కడ ఉన్నావు గొంగళీ అంటే
వేసిన చోటనే ఉన్నానన్నదట. అలా ఉంది మాపని.

సు :- మీవారు ఏ కాలేజీలో చదివారు-

గి :- కాకినాడ కాలేజీలో.

సు :- మా కాలేజీలో అన్నమాట.

గి : మీరూ అక్కడే చదువుకున్నారా! అక్కడనుంచేనా
రావడం-

సు :- అది మా ఊరే-

గి :- మీకు ఎంచక్కా కాలేజీలు, ఊళ్లు కూడా ఉన్నవి.
ఇంకే (నవ్వుతుంది)

సు :- అది కాదండి (నవ్వుతుంది)

గి :- (నవ్వుతూ) ఏం చదువుతున్నారు.

సు :- బి. ఏ.

గి :- ఇంకే- బి. ఏ. అయితే మీకో ఉద్యోగం.

సు :- నా ముఖానికి ఉద్యోగం కూడానా.

గి :- ఉద్యోగాలు చేసే ముఖాలు వేరే ఉంటవా?

సు :- చదువుకున్నంత మాత్రాన ఉద్యోగాలు చేసి ఊళ్లెలాంటి
ఉందా-

గి :- మరి-

సు :- చదువుకొన్నా చదువుకు అదేనా ప్రతిఫలం- చదువు

కోవడం- విజ్ఞానంకోసమని నాఉద్దేశం.

గి :- మంచిదే- ఉద్యోగం పురుషలక్షణ మన్నారగా-

సు :- మేం పురుషులం కాముగా.

గి :- అయితే ఏ అయ్యనో-

సు :- ఏ అయ్యనో- (నవ్వుతూ సిగ్గుతో తలవంచుకుంటుంది)

గి :- పెళ్లిమాటంటే- “ ఎక్కడినుండివచ్చే తర తేక్షణకు న్నును సిగ్గుదొంతరల్”.

సు :- ఆనాడు మీకూవచ్చిఉంటుంది సిగ్గుదొంతర-

గి :- అయితే మీఉద్దేశం మంచిదే- చదువు పూర్తిఅయ్యాక మనస్సుకునచ్చినవానినిచూచి- తలయూచి- పెళ్లాడిపోయిగా-

సు :- పెళ్లాడి- పోయిగా- అది ఎంతటి అదృష్టవంతులకో-

గి :- (ఆమెకేసి తీక్షణంగాచూస్తూ) మీరు చిన్నవారైనా అనుభవమైన మాటచెప్పారు- నిజమే- (దరికివచ్చి) నేనో మాట అగుతాను ఏమనుకోకండి-

సు :- ఏమనుకోవడం ఎందుకండి- మంచివారే-

గి :- చూడండి- మీరుకాని-

సు :- కాని- కాని-

గి :- ఎవరినైనా

సు :- హా! హా! నేనుగాని ఎవరినైనా-

గి :- ప్రేమించారా?

సు :- ప్రేమించానా అంటారా- (నవ్వుతూ) బాగాఅడిగారు.

గి :- ఏ!

సు :- ప్రేమించానా నేను ప్రేమించానా (నవ్వుతుంది విరగబడి)

గి :- ఇందులో తప్పేముందండి- ఆడవాళ్ళమయ్యాక ప్రేమించకుండా ఉంటామా- పెళ్లి చేసుకోకుండా ఉంటామా.

సు :- (నవ్వుతూనే) ఇంకా అనండి-

గి :- అనడానికేముంది- బిడ్డల్ని కనకుండా ఉంటామా-

సు :- (నవ్వుతూనే) ప్రేమ- పెళ్ళి- పిల్లలు-

గి :- ఆడదానిజీవితం-

సు :- (నవ్వుడం మానివేసి) నిజమే- నిజమే (నిట్టూరుస్తుంది)

గి :- ఏమండీ ఆలా నిట్టూరుస్తారు-

సు :- నిట్టూర్పులుగాక!

గి :- నాకు చెప్పకూడదూ?

సు :- పెళ్ళి, పిల్లలుమాట నాకు తెలియదుగాని ప్రేమిస్తే ఎంత బాధో-

గి :- అందుకనేనా ఈ ఊరు వచ్చారు-

సు :- (తేరుకొని) అబ్బే! అబ్బే- చెప్పానుగా-

గి :- ఏం చెప్పారు- రైల్వో వెళ్లుతూ ఆగిన స్టేషన్ లోదిగి కనిపించిన స్నేహితురాలితో టీ త్రాగుతూ రిఫ్రెష్ మెంటులో కూర్చుంటే- ట్రెయిన్ కాస్తా చక్కాపోయిందని- మళ్ళీ యింకో ట్రెయిన్ 10 గంటలదాకా లేకపోవడంచేత కాలక్షేపంకోసం- పార్కుకి వచ్చానని చెప్పారు.

సు :- అంతే- అంతే-

గి :- అంతే కాదంటాను-

ను :- (కొంటెగా) అయితే ఏమంటారు మరి.

గి :- నేనే మంటానంటే- మిమ్మల్నే చెప్పమంటాను నిజం-

సు :- (నానుస్తూ) లేదండీ- నిజమేనండీ.

గి :- ఇంక నన్ను డబ్బా యించకండి- మీరు సమాధానము చెప్పుతున్నప్పుడే- మీమాటలుతీరు మీముఖ కళవళికబట్టి కనిపెట్టాను- మీరు చెప్పుతున్నది స్వకపోలకల్పిత మని-

సు :- ఆ-

గి :- ఆ- అనితశ్చర్యపోతా రేమిటి- మీకన్నా ఈలోకంలోకి 5, 6 ఏళ్లు ముందువచ్చానని మరచిపోకండి.

సు :- అయితే?

గి :- మీకు పుస్తకానుభవమేకాని- నాకు దానితోపాటు లోకానుభవంకూడా

సు :- ఉండవచ్చు- నేను కాదనడంలేదుగా-

గి :- అందుకనే మీరుచెప్పినది వట్టి కల్పితకథఅని అంటాను.

సు :- అయితే మీలోకానుభవంతో ఊహించండి చూద్దాం.

గి :- చూడండి. నే నూహల్లో గట్టిదాన్ని- సరిగ్గా ఊహించేస్తాను- అప్పుడు మీరు చిక్కుల్లో-

సు :- ఇంతకన్నా చిక్కులా- అయినా తప్పించడానికి మీరు న్నారుగా.

గి :- చెప్పమంటారా అయితే!

సు :- ఆ-

గి :- మీరేచెప్పుదురు- నన్నెందుకు బాధపెట్టుతారు-

సు :- చెప్పుదురు- ఫరవాలేదు.

గి :- చెప్పనా- అయితే- (ఆలోచించి) చెప్పమంటారా- మీరు ఎవరినో-

సు :- ప్రేమించానంటున్నారు- అవునా (నవ్వుతూ) ఇందాక టినుంచి అంటున్నారు ఆమాట.

గి :- ఆ- ఆ- అవునా?

సు :- తరువాత.

గి :- తరువాత మీరు మనసారా ప్రేమించిన ప్రియుడు-

సు :- తరువాత- తరువాత.

గి :- తరువాత నోడేవీ- ఒక చక్కని ప్రణయలేఖ-

సు :- (నవ్వుతూ) ప్రియుడు- ప్రణయలేఖ- ఏమనీ.

గి :- “దేవీ! నేను గాఢ వియోగవేదనాదో దూయమాన-

సు :- (నవ్వుతూ) ఆగండి- ఆగండి. అంతంత పెద్దసమాసాలు నాకర్థంకావు- తెలుగులో నేను చాల పూర్.

గి :- అయితే వినండి. ఏమనివ్రాసాడంటే- ఈడోరువచ్చి పార్కులో వేచిఉండమని- నేనునీకోసం ఎదురు తెన్నులు చూస్తూ-

సు :- అందుకనే వచ్చానంటారా- (నవ్వుతూ) అందుకనే వచ్చానంటారా- (దిగులుగా) అలాగయితే- నన్ను రమ్మని వ్రాసిన ప్రియుడు, నాకోసం తపించే ప్రియుడు పార్కులో నేనెదురు తెన్నులు చూస్తూన్నా ప్రియుడు- ఏడీ- మరి- ఏడీ- (అని కుర్చీలో కూలబడి నిట్టూరుస్తుంది.)

గి :- (దరికివచ్చి) మిమ్మల్ని రేపి బాధపెట్టాను. బాధపడితే

వచ్చేదికాదు- బాధ స్త్రీనొసటనే ప్రొద్దుపొడిచింది- మనకీ
కాస్తలో కలిగిన చనవు పురస్కరించుకొని ఇలా అన్నాను-
ఏమీఅనుకోకండి. ఊమించండి.

సు :- (ఆమె చేతులుపట్టుకొని) ఊమించడాని కేముందండి-
మీరు కానిమాట అన్నాడుగనుకనా జోస్యనిలా అంతా
నిజంచెప్పారు.

గి :- నాకు తెలుసు.

సు :- మీకెలా తెలుసు.

గి :- తెలియడం కాదమ్మా- ఊహించ లేననుకొన్నారా?

సు :- చక్కగా ఊహించారు.

గి :- నేను చెప్పలేదటమ్మా- ముందే నేనూహించేస్తానని-
అయితే-

సు :- ఆప్రేమించిన వారెవరంటారా.

గి :- నేనడగనూ అడగనూ- మీరు చెప్పనూ చెప్పవద్దు-
ఇదివరకే మిమ్మల్ని బాధపెట్టాను. ఇంట్కి తీసుకొనివచ్చి
ఇలా అన్నానని అనుకోకండి. ఇలా చూడండి. పార్కులో
మీరు చూచేతీరుచూచి మీముఖ కళవళికలనుచూచి ఈ
అమ్మాయి “ఓ ప్రేమ పక్షి” అనుకున్నాను-

సు :- “ప్రేమ పక్షి”- ఇదేమిటండోయి (నవ్వుతుంది.)

గి :- మేం కాలేజీలో చదుకొనే రోజుల్లో మాటఅది- ప్రేమలో
పడి కొట్టుకునేవాళ్లని ప్రేమపక్షు లనేవాళ్లం అది, ఇప్పుడు
చటాలున జ్ఞాపకం వచ్చింది- పోనీలెండి, ఈసోది కేంగాని-

నేను లోపలికివెళ్లి ఫలహారాలు తెస్తాను- ఈలోగా మా ఫేమిలీ ఆల్బమ్ చూస్తుండండి (పుస్తకంతీసిఇచ్చి) ఇందులో మాఅమ్మగారి, మావారికుటుంబాల బొమ్మలున్నవి- చూస్తూ ఉండండి- ఉబుసుపోతుంది,

సు :- (అందుకొని) కలతగాఉన్న మనస్సుకి చిత్రదర్శనం ప్రశాంతిని ప్రసాదిస్తుంది- అవునుగాని ఫలహారం అంటున్నారు. మీరు భోంచెయ్యరూ.

గి :- ఇవ్వాళ శనివారం- భోజనం లేదుకాని తత్తుల్యమైన ఫలహారం- మీభోజనానికి ఏర్పాటుచేస్తా.

సు :- నాకూ శనివారమే.

గి :- ఉభయకుశలోపరి- ఆల్బమ్తో కాలక్షేపం చేస్తుండండి- ఫలహారాలు తెస్తా (నిష్క్రమణ)

సు :- (ఈజీచైర్ లో కూర్చుని ఆల్బమ్ సావకాశంగా ఒక్కొక్కపేజీ తిరగవేస్తూ ఒకచోట ఆగి) “ప్రేమ పక్షి” అని నవ్వుతూ పేజీ తిరగవేసి ఆపేజీలో బొమ్మచూస్తూ నవ్వు మానేసి- ‘ఆ’ అని లేస్తుంది- ఆల్బమ్తో దీపందగ్గరగావచ్చి బొమ్మని నిదానించిచూచి- “ఏమీ సందేహంలేదు- ఏమిటీ చిత్రం. అతడే- ఒక్కటే పోలిక- ఈమె (ద్వారంకేసి చూస్తుంది) వెళ్లినాడు తీయించుకొన్న ఫోటో (అని ఆల్బమ్ బల్లమీద పెట్టివేసి పచారుచేస్తూ) ఇప్పుడెలా- ఎలా (కూర్చుండి లేచి) ఇక్కడ ఒక్కనిమిషం ఉండకూడదు- ప్రవేశం గిరిజ. (రెండు ఫలహారాల పళ్లాలతో, వాటిని బల్ల

మీదడించి సుశీల కేసిచూస్తూ దగ్గరకు వెళ్లుతుంది)

సు :- (తచ్చాడుతూ) ఇప్పుడు తెలిసింది.

గి :- ఏమి తెలిసింది.

సు :- నేనిప్పుడెక్కడున్నానో!

గి :- ఎక్కడున్నారు.

సు :- (చటాలున ఆగి) నన్ను పార్కులో కలిసికోమని-
నీవిరహం సహించలేకుండా ఉన్నానని- నీకోసం ఎదురు
తెన్నులు చూస్తుంటానని- వ్రాశాడే- వారింటిలో-

గి :- అయితే.

సు :- అందుకనే ఊహించాను. ఊహించానని- నాసంగతి
పూసగ్రుచ్చినట్లు చెప్పేశారు- అలారమ్మనివ్రాసి తానెందుకు
రాలేదో నాకిప్పుడర్థమయింది- మీరు నాకోసమే పార్కుకు
వచ్చారు- అవునా?

గి :- ఆ- నీకోసమే.

సు :- నచ్చిక బుచ్చికలాడి మీయింటికి తీసికొనివచ్చి నా
నిష్ఠుర ప్రణయగాథను నామొగంమీద త్రిప్పికొట్టి- నన్ను
కించపరచి- హీనపరచారు.

గి :- అదిమాత్రం అబద్ధం.

సు :- మీ అబద్ధాలు సబద్ధాలతో నాకు నిమిత్తంలేదు-
నేనిక్కడ ఒక్కనిమిషం ఉండను- వెళ్లిపోతా- ఏది నా బేగ్

గి :- ఇంత గాలి వానలో- ఇంత చీకటిలో.

సు :- ఇంక నాపయి జాలి చూపించకండి- హృదయంలో

లేగిన గాలివాన కన్నా ఇది ఎక్కువా?

గి :- ఆవేగ పడకండి- (అడ్డుగా వెళ్లుతుంది)

సు :- అయితే మీకన్నీ తెలుసునన్నమాట.

గి :- అన్నీ తెలియవు.

సు :- మీ ఆయనే చెప్పారా?

గి :- లేదు.

సు :- అబద్ధం- జోస్యునిలా ఊహించానంటారా ఇంకా.

గి :- గిరిజ అబద్ధమాడే మనిషి కాదు.

సు :- మరి-

గి :- మా సంసారమన్నా మేమన్నా, ఇష్టమున్నా ఆయన-
నాసంసారం ధ్వంసం అయిపోతుందనే భయంతో- మీరు
ఆందోళన చెందకండి శాంతి పడండి. ఇలా కూర్చోండి
(కుర్చీమీద కూర్చోపెట్టుతుంది)

సు :- నాసంగతి తెలిసికూడ నన్న మీయింటి కెందుకాహ్వా-
నించారు-

గి :- మనం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కలసికోవలసినవారమేగా-

సు :- ఎలా?

గి :- ఒకే పూవుకోసంవచ్చిన రెండు తుమ్మెదలు ఒకే చోట
వ్రాలడంలో అసంభవమేముంది.

సు :- ఆ- ఆ!

గి :- (ఆమె దగ్గరగాఉన్న బల్లమీద కూర్చుండి ఆమె చేతిని
తనచేతిలోకి తీసికొని) చూడండి ఎందుకంత ఆవేశంపాలవు

తారు- ఇందులో ఏముంది. అలజడిపాలవడానికి- చూడండి.

మీరు మనస్సువిప్పి-

సు :- ఇంకేమి చెప్పను- నేనెవ్వరినో తెలిసిపోయింది- ఊరు గాని ఊరు ఒంటరిగా ఎందుకు వచ్చానో తెలిసిపోయింది-

పైగా ఎవరికోసం వచ్చానో తెలిసిపోయింది. ఇంకేమి చెప్ప మంటారు- నన్ను క్షమించకండి ఇంక ఉండనిక్కడ- వెళ్లి

పోతా- మీ ఆయన వచ్చేలోగా వెళ్లి పోవాలి- (లేవబోతుంది)

గి :- (ఆమెను కూర్చోపెట్టి) తొందరపడకండి- ఇంతగా డాంధ్ర కారంలో తెలియని ఊళ్లో ఒక్కరూ అందులో ఆడాళ్లు.

కన్నాకన్నా కానరాని కటికచీకటిలో, కాలుతీసి కాలుపెట్ట లేదు- మావారు బహుశా ఇవాళరారు- వచ్చినా- మీ ఆయనకు మీరు కనబడకుండా ఉండాలని ఉంటే- ఆసహాయం కూడాచేస్తా.

సు :- అయితే నన్నిప్పుడేమి చేయమంటారు.

గి :- మీ మనస్సు విప్పి-

సు :- మీకన్నీ తెలుసుగా.

గి :- నాకేమి తెలుసు- తెలుసుకోవలసినవి చాలాఉన్నవి.

సు :- ఏమిటి?

గి :- చూడండి- మాస్నేహితులు తలచినట్లు- మాసంసారం

భిన్నాభిన్న మయిపోతుందనే విచారం నాకు లేదు- స్వార్థం కోసంకాదు నేనడుగుతుంట- మనల్ని మనం అర్థంచేసికొని

మనజీవితాల్ని సరిదిద్దుకోవడం మంచిదని.

సు : - ఏం చెప్పమంటాడు.

గి :- అడుగుతాను ఏమనుకోకండి,

సు :- అనుకున్నా తప్పుతుండా.

గి :- అలాగయితే అడగనే అడగను. మీకిష్టంలేకపోతే-

సు :- (నిట్టూర్చి) అడగండి.

గి :- మీరు మనసారా మాతయన్ని ప్రేమించారా ?

సు :- (మాటాడక తలవంచు కొంటుంది)

గి :- మనసారా- ప్రతిఫలాకాంక్ష లేకుండా !

సు :- ఆ (నిట్టూరుస్తుంది)

గి :- మాతయనకోసం- మీతల్లిదండ్రుల్ని- మీచదువుని-

మీఆస్తిని- మీబంధుజనాన్ని విడిచిపెట్టివేయడానికి సిద్ధమేనా?

సు :- అలాఅనుకొనే నాసర్వస్వం విడిచివచ్చేశా.

గి :- మాతయన మీకోసం నన్ను నాసంసారాన్ని- మా ప్రేమనీ విడిచిపెట్టివేస్తారనే మీఉద్దేశమా ?

సు :- (మాటాడక ఆమెకేసి చూస్తుంది పులుకుపులుకుమని)

గి :- (నిట్టూర్చి) మాటాడరే- నేనూ వారిని ప్రేమించాను.

మనసారా ప్రేమించాను. ప్రతిఫలాకాంక్ష లేకుండా ప్రేమిం

చాను- మాపెళ్ళికి అనేకమైన అవాంతరాలు వచ్చాయి-

అన్నీ ఆయన దీక్షవల్ల, నాఅర్చనవల్ల పటాపంచలయ్యాయి.

మేం పెళ్లిచేసుకొన్నాం- ఆయన బి. ఏ. చదువుతుండగానే

మావివాహం జరిగింది- మాయిద్దరిమధ్య ఏలాటి పొర

పొచ్చాలుగాని, ఎలాటి రహస్యాలుగాని లేవు- ఆయన పెళ్లైన

క్రొత్తలో తన కాలేజీలో ఓలమ్మాయి ఉత్తరాలు వ్రాస్తుండేదని- అన్నీ బుట్టదాఖలా చేసేవాణ్ణి చెప్పేవారు- అంత కన్నా ఇంకో స్త్రీతో పరిచయమున్నదనై నా నాతో చెప్పలేదు- చెప్పిఉన్నా నేనాయన్ని తుమించి ఉందును- ఒక స్త్రీకి ఇంకొక స్త్రీ తన ప్రేమమార్గంలో అడ్డుగా నిలబడడం ఇష్టముండదు- అయినా నేను సహించి ఉందును- ఎందుకంటే ఆయనమీద నాకంత ప్రేమ- పెళ్లి చేసికొని 5, 6 సంవత్సరాలయినా మా ప్రేమ- దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్న దేగాని కొందరి ఉద్దేశం లామాసిపోవడంలేదు. ఇప్పటికీ- ఎప్పటికీ మాయగు- వారికి నామీదా అంతే- కాని- కాని- ఇప్పుడు అనుకోవలసి వస్తుంది- నాపట్ల చూపిన ప్రేమ- అంతా బూటకమని- నటన అని- మగ వాళ్లు బూటకపు జీవితం గడపడంలో ఎంతైనా-

సు :- ఆగండి- నన్నింక చెప్పనీయండి- మీకు పెళ్లైన క్రొత్తలో ఒక కాలేజీ అమ్మాయి ఉత్తరాలు వ్రాస్తుండేదని చెప్పేవారే మీవారు- ఆ అభాగినిని నేనే- నిజమే- ఎప్పుడు నా ఉత్తరానికి ప్రత్యుత్తరం వారిదగ్గరనుంచి రాలేదు- ఆయన్ని మనసారా ప్రేమించాను. కనుకనే ప్రేమలోని దివ్యత్వాన్ని ఎరుగుదును, కనుకే ఆయనదగ్గరనుంచి ఉత్తరం రాకపోయినా, ఆయన నన్ను ప్రేమించకపోయినా, నా ప్రేమో పాసన వీసమైనా చలించలేదు- నాకెన్నో సంబంధాలపై సంబంధాలు వచ్చాయి- అన్నీ తిరగగొట్టేను- ఆనాటినుంచి ఈనాటివరకు ఆయన్నే తలచుకుంటూ తలపుల్లో పూజించు

కొంటూ- పూజల్లో పరవశమవుతూ ఇన్నాళ్లు గడపాను.
ఇలాగే జీవితాంతం గడుపుదామనుకున్నాను- కాని- నాలుగు
నాళ్లక్రితం మీవారిదగ్గరనుంచి ఉత్తరం- క్రుంగిన ఆశలు
రెక్కలుదాల్చాయి- వసివాడిన హృదయం మళ్ళీ చిగిరించ
డానికి-

గి :- అంతకు ముందెప్పుడూ మావారు ఉత్తరం వ్రాయలేదా-

సు :- ఆనాటికీనాటి కిదేనా మొదటి ప్రణయలేఖ-

గి :- దానికి సమాధానం వ్రాశారా?

సు :- ఆ!

గి :- మా ఆయనపేరే వ్రాశారా?

సు :- లేదు- ఏడోపేరుతో Co/. Post Master అని వ్రాయ
మన్నారు.

గి :- అహా! వారిపేర వ్రాయలేదన్నమాట- ఆయనకు మీ
ఉత్తరం- (ఆలోచించి) సరేగాని ఆయనకు వివాహమైనట్లు
'తెలుసా?

సు :- తెలుసు- తెలియకే! ఆయన సంసారజీవితం దుఃఖ
భాజనమని-

గి :- ఆ- మా సంసారం దుఃఖభాజనమని- ఎవరన్నారు?

సు :- మీవారు.

గి :- ఎప్పుడు.

సు :- ఉత్తరంలో (పెట్టిలోనుంచి ఉత్తరం తీసిచ్చి) చదవండి
మీకే తెలుస్తుంది.

గి :- (నిట్టూరుస్తూ) ఆయన ఇంకొకరికివ్రాసిన ప్రణయలేఖ (కంపితహస్తాలతో పుచ్చుకొని) మీకువ్రాసింది నేనుచదవడం దేనికి (ఇచ్చివేయపోతుంది)

సు :- మనస్సులోని అపోహలు పోగొట్టుకుందామని మీరేగా అన్నారు.

గి :- పాడుమనస్సు- బాగాజ్ఞాపకంచేశారు. అవును (ఉత్తరం వణకుచేతులతో విప్పిచదువుతుండగానే ఆమె ముఖంమీద హాసరేఖలు ప్రస్ఫుటమవుతుంటవి. కొంచెం చదివి చదవడం మానివేసి నవ్వుతుంది పకపక)

సు :- (బిత్తరిపోయి) ఏ-ఎందుకలా నవ్వుతారు?

గి :- ఎందుకా- ఎందుకా (నవ్వుతూ) ఈఉత్తరం చదివాక, చూచాక, నాహృదయభారం తగ్గింది (నవ్వుతుంది)

సు :- ఏ-

గి :- ఈఉత్తరం మావారు వ్రాయలేదుకనుక.

సు :- ఆ- ఏమన్నారు?

గి :- ఈఉత్తరం మావారు వ్రాసిందికాదు!

సు :- మరి!

గి :- మావారి వ్రాతకీ ఈవ్రాతకీ సంబంధంలేంచే!

సు :- తెలియకుండా ఉండాలని వ్రాతమార్చి వ్రాయకూడదా?

గి :- ఇందులో వాడిన గ్రాంథిక భాష, సినిమాల్లోని భావాలు, మావారు జన్మలో ఉపయోగించరు.

సు :- (కుర్చీలో నానుకొని) ఆ- అయితే ఇది మోసమంటారా-

చూడండి ఏన్నే హితుని చేతనైనా వ్రాయించా రేమో
మీవారు.

గి :- (తెల్లబోయి) ఆ- ఆ ఊహనాకు తట్టనేలేదు- నిజమేమో-
ఎవరిచేతనైనా వ్రాయించా రేమో- మగాళ్ళని నమ్మమని
ఎవరు చెప్పారు? (నిట్టూరుస్తూ) అయినా ఉండండివస్తా. ఆయన
వ్రాసిన ఉత్తరాలు తెస్తా (నిష్క్రమణ)

సు :- (ఆమె వెళ్లిన దారి కేసిచూస్తూ నిట్టూరుస్తుంది)
(ఇంతలో తలుపుచప్పుడు).

సు :- ఎవరో వచ్చారండీ. (ద్వారం కేసిచూస్తూ చెప్పుతుంది)
(గిరిజ ఇంకా లోనుంచి కాదు. తలుపుచప్పుడు వినిపిస్తుంది)

సు :- (వెళ్లి తలుపుతీస్తుంది) ఆ- మీరా!

ప్రవేశం :- (ప్రభాకరం చేతిసంచీతో, సుశీలను తేరిపారచూచి
వెనక్కి అడుగుపెసి) నేను కల గనడంలేదుగదా-ఎన్ని సంతస
రాలయిందిచూచి- నమస్కారం. (తలుపు గడియవేసేస్తాడు)

సు :- నమస్కారం- నమస్కారం- (వెనక్కి తగ్గుతుంది)

ప్రవేశం :- (గిరిజ వీరిద్దరినిచూచి తెరప్రక్కకి వెళ్లిపోతుంది)

ప్ర :- వస్తున్నట్లు ఉత్తరమైనా వ్రాశారుగారే ముందుగా
మా ఆవిడ నేను స్టేషనుకు వచ్చేవాళ్లం.

సు :- (తడబడుతూ) ఆ- నేను ఈ ఊరుకు ధావడమే అకస్మా
త్తుగావచ్చా- కొన్ని వస్తువులు కొనుక్కుందామని వచ్చా-
ఈ ఊరిలో మీరున్నారని తెలుసుగా. మిమ్మల్ని చూచి చాలా
సంతసరాలయిందాయె- ఏనాడో చూచా! ఈ ఊరువచ్చి

మిమ్మల్ని చూడకుండా-

ప్ర :- చాల సంతోషం.

సు :- నాకున్నా.

ప్ర :- ఈ ఊరిలో దొరికే గొప్ప వస్తువు లేమిటో-

సు :- ఓహోహో- మీకింకా తెలియదు కాబోలు- తెలిసి ఉంటే-

ప్ర :- ఏమిటి?

సు :- నావివాహం (తల వాల్చుకుంటుంది)

ప్ర :- మరీ సంతోషం- చూచారు మీరు వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ ఏనాటి కానాడే దగ్ధంచేసేవాణ్ణి.

సు :- అందుక్కా-మనస్త - బట్టలు ఏమి కొనుక్కోవాలో - వస్తువు లేమిచేయించుకోవాలో-

ప్ర :- నాకంటే మా ఆవిడ ఆవిషయాల్లో అందెవేసిన చెయ్యి-

సు :- అన్నీ మాటాడాను ఆమెతో-

ప్ర :- అయితే యింకే-

సు :- అదికాదండీ-

గిరిజ (తెరతొలగించుకొనివచ్చి) అదికాదండీ. ఆవిడ పెళ్ళికి రమ్మని స్వయంగా ఆహ్వానించడానికి వచ్చింది.

ప్ర :- దానికేం వెళ్లవచ్చు-

(బయటనుండి) ప్రభాకరం- ప్రభాకరం!

ప్ర :- ఆ-

గి :- రామనాథం గొంతుకులాడండే!

సు :- రామనాథం!

గి :- రామనాథంగారే, మీరెరుగుదురా.

సు :- ఎరగకే- మీరియన క్లాసుమేటు. డేమ్ స్కూండ్రల్

గి :- ఆ-

సు :- ఇతడేనా మీ ఫేమిలీ ఫ్రెండ్ - మీకేదో చెప్పింది
ఇతగాడిగురించేనా-

గి :- ఆ-

సు :- ఉహూ, (గిరిజతో) ఇలాకాండి (దూరంగా తీసికొని
వెళ్ళి చెవిలో ఏదో చెప్పుతుంది)

గి :- అహా- ఆ- నేను అనుమానించాను కాని- ఏమో-
చూద్దాం!

ప్ర :- ఇప్పుడు రామనాథానికి మనతో ఏంపని. ఓహో- ఏదో
వ్యవహారంలో కలెక్టరుతో సిఫారసుచేయమని ఉత్తరంవ్రాసి
పంపాడు- అది అడగడానికేమో స్వయంగావచ్చి ఉంటాడు.

గి :- అందుక్కాదు (ఆలోచిస్తూ).

ప్ర :- ఎందుకు మరి-

గి :- ఉండండి- (ఆలోచిస్తూ) ఆ- (సుశీలతో) మీరు
లోపలికివెళ్లండి. నేను పిలిచేదాకా రాకండి- (ప్రభాకరంతో)
మీరువెళ్ళి తలుపు తీసిరండి.

ప్ర :- ఏమిటిదంతా- నాకర్థంకావడంలే!

గి :- అంతా అర్థమవుతుందలెండి కొంచెంసేపటిలో.

(బయటినుండి) ప్రభాకరం- ప్రభాకరం.

గి :- తలుపు తీయండి- వెళ్లండి మీరు లోపలికి (సుశీలతో)

ప్ర :- (తలుపు తీస్తాడు)

సు :- (లోనికి వెళ్లిపోతుంది గుమ్మంలోనుంచి)

ప్రవేశం :- రామచాధం ఉండడనుకున్న ప్రభాకరం ఉండడం చేత అదోమోస్తరుగాచూస్తూ.

ప్ర :- (అతనికేసి రెప్పవాల్చుకచూస్తూ) ఏం వచ్చావు.

రా :- ఏమీలే నీకు వ్రాసిన ఉత్తరంసంగతి ఏంచేశావో-

గి :- (చీరచెంగు నడుముకు చుట్టుకొని) వచ్చారూ- సమయానికివచ్చారు. (భర్తకేసిచూస్తూ) ఇప్పుడే తేలిపోవాలి. అట్టోముక్కో- ఎంత ద్రోహం- ఎంత ద్రోహం- ఇలాచేస్తారని ఎప్పుడైనా అనుకొన్నానా.

ప్ర :- (విస్తుపోయి అలాచూస్తూంటాడు.)

గి :- మాటాడరే- నిమ్మకునీ రొత్తి నట్లూరుకుంటారే-

ప్ర :- ఏంచేశాను-

గి :- ఏంచేశాన టారేమిటీ పైగా- జీవితం నాధ్వంసంచేసి- నాబ్రతుకులో నిప్పులుపోసి.

ప్ర :- నేను- నేను-

గి :- ఆ- మీరే.

ప్ర :- గిరీ! ఏం మాటాడుతున్నావో తెలిసే మాటాడుతున్నావా?

గి :- అన్నీ తెలిసే మాటాడుతున్నాను- ఏమయినా ఒళ్లు మరచిపోయి ఉన్నాననుకొన్నారా?

ప్ర :- అయితే ఈమాటలేమిటి?

గి :- ఈమాటలా- మీకు తెలియవు. పాపం-(రామనాథంతో)
చూచారా- చల్లగాచేసేస్తారు- ఎవరు కనిపెట్టలేరనుకుంటారు-
ఏం మాటలట- ఏంమాటలు- పిల్లి కళ్లుమూసికొని పాలు
త్రాగుతుంటే-

ప్ర - పిల్లేమిటి- పాలు త్రాగడమేమిటి-

గి :- ఇవ్వాళ ప్రొద్దుటినుంచి- ఒక్కవరసగా నా ఒళ్లుడికిపోతు
న్నది. నామనస్సు నాలోలేదు.

ప్ర :- నిన్న నేనూరువెళ్లి నప్పుడేమిలేదు- ఇంతలో ఏమి
వచ్చిపడింది-

గి :- పిడుగుపాటు!

రా :- (విస్తుపోతూ) మీ రూరులోలేరా.

గి :- ఊరిలో ఉంటే లేకపోతే, చల్లగాచేసి చక్కాపోయారు-
ఇంత ఘోరంచేస్తారని ఎవరైనా అనుకున్నారా- ఎప్పుడైనా
అనుకున్నానా- ముంగిలా కనిపించేవారు, ఎంత నటన! ఎంత
మోసం!

ప్ర :- ఎవరుచేశారు మోసం- (తీవ్రంగా)

గి :- మీరు.

ప్ర :- నేనా- నేను- ఎప్పుడూలేందీ ఇప్పుడిలా మాటాడు
తున్నావే-

గి :- ఎప్పుడూ లేదుకనుకనే- (రామనాథంతో) మా పెళ్ళి
విషయంఅంతా మీకు తెలుసుగా- నేనంటే ఆయనకెంత

ఇష్టమో చెప్పండి-

రా :- చాలా! చిలుకాగోరింకల్లా ఉన్నారని వీధిలోవారంతా-

గి :- అనుకోరూ- ఇప్పుడింకా అనుకుంటారు-

ప్ర :- మన సంసారంసంగతి పరాయివారిదగ్గర-

గి :- ఎందుకా- అవసరం వచ్చిందికాబట్టి- మీరు చేసిన మోసం ఇప్పుడే తేలిపోవాలికాబట్టి. ఒక్కసారి నిండు సంసారాన్ని కూల్చివేయడానికి పూనుకున్నారుకాబట్టి-

ప్ర :- ఆ- గిరీ! ఆ- ఏమిటామాటలు- పరాయి వారెదురుగుండా-

గి :- ఎవరు పరాయివారు- రామనాథంగారా- మనకెంత ఆస్తులు- మన సంసారంఅంటే ఎంత ఇష్టం-

ప్ర :- అహ! అందుకని- ఈకారుకూతలు-

గి :- నావి కారుకూతలా- మీరు చేసినవి మంచివా- ఇంత ఘోరం-

ప్ర :- అంతఘోరం నేనేంచేశాను.

రా :- ఏమిచేశాడో చెప్పేయండి-

గి :- మీకు తెలియనట్లు- ఏంచెప్పను- చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేటు. ఇంత బ్రతుకుబ్రతికి ఇంటివెనకాల చచ్చినట్లయింది-అయ్యో! (చేతిని నొసటమీద పెట్టుకొని కుర్చీలో కూలబడుతుంది)

ప్ర :- (దరికివచ్చి నిలబడి) గిరీ! శాంతించు- నేనేమిఘోరం చేశానో- చెప్పరాదూ అలా బాధపడకపోతే-

గి :- ఏమీ తెలియనట్లు మాటాడకండి- నాకప్పుడే ఎక్కడ

లేని కోపం వస్తుంది (లేచి) కావలిస్తే రామనాథంగారిని
అడగండి.

రా :- (బిత్తరపోయి) నన్నా !

ప్ర :- ఇతగాడి కేం తెలుసు.

గి :- అంతా తెలుసు.

ప్ర :- (వెనక్కితగ్గి) ఆ- నేను చేశానంటున్నా ద్రోహంసంగతా

గి :- ఆ- ఆయనెంత మంచివాడు (రామనాథాన్ని చూపుతూ)

పాపం ఇన్నాళ్లు ఏమో అనుకున్నా. ఇప్పుడు తెలిసిపోయింది-

అందుకనే అంటాడు, నిజం నిలకడమీదగాని తెలియదని.

ప్ర :- ఏమి తెలిశాయో చెప్పరాదూ చంపక-

గి :- ఈ నక్కవినయాలు చాలించండి-

ప్ర :- ఆ- నక్కవినయాలు- గిరీ! జాగ్రత్త- ఎవరితో
మాటాడుతున్నావో తెలిసికొనే మాటాడుతున్నావా-
(మీదికి వస్తాడు).

గి :- ఆ- నేనేమీ ఇతర వ్యామోహంలోపడి కొట్టుకోవడంలే-

ప్ర :- (తగ్గి) ఇతర వ్యామోహం !

గి :- అలా అయ్యారే- ఇప్పుడు తెలిసిందీ !

ప్ర :- నాకేమీ తెలియవే (రామనాథంతో) ఏమిటిదంతా
రామనాథం?

రా :- నాకేం తెలుసు-

ప్ర :- నీకు తెలుసు నంటున్నది మా ఆవిడ.

గి :- ఆయనకంతా తెలుసు- మీ సంగతంతా తెలుసు-

ఆయనే నన్నాదుకోకపోతే ఈవేళ- నా సంసారం- నా జీవితం
నట్టేటిలో కలసిపోయేది-

ప్ర :- అంతగా నీజీవితం నట్టేటిలో కలవడానికి నాకు తెలిసి
నంతవరకు నేనేమీ ద్రోహం చేయలేదే- (రామనాథంతో)
ఏమిటోయి ఇదంతా? నాసంగతంతా నీకు తెలుసునట-
(దగ్గరకువచ్చి) ఇక్కడచేరి ఏదో నాటకమాడుతున్నట్లున్నావే-
చెప్పు ఏమిటో.

రా :- నేనా- నేనా-

ప్ర :- ఆ- నీవే- నీకన్నీ తెలుసునటగా- చెప్పు- చెప్పకపోతే
నన్నెరుగుదువుగా- (మీదికి వస్తాడు).

రా :- (వెనక్కి తగ్గుతూ) ఆ! ఆ!

ప్ర :- (తలుపు కడ్డంగా నిలబడి) చెప్పవే- చెప్పకుండా ఒక్క
అడుగు కదలనీయను.

రా :- నామీదకు వస్తావే అలా- నాకేం తెలుసు- మీఆవిణ్ణే
అడుగు, ఆవిడే చెప్పుతుంది-

ప్ర :- గిరీ! ఏమిటీ ముసుగులో గుద్దులాట, నేనేంచేశానో
చెప్పరాదూ?

గి :- (లేచి రామనాథంతో) చూశారండీ- నేను చెప్పాలట
వారేమిచేసింది- (భర్తకేసి తిరిగి) అయితే ఈ ఉత్తరం
మీకెవరు వ్రాశారో చెప్పుతారా దయచేసి (ఉత్తరం ఇస్తుంది)

ప్ర :- ఏఉత్తరం?

గి :- ఇదే,

ప్ర :- నాకీమధ్య ఏఉత్తరాలు రాలేదే ! (తీసికొంటాడు)

రా :- (విస్తుపోతూ ఆందోళన పడతాడు)

ప్ర :- (ఉత్తరం విప్పిచూచి) నాకీఉత్తరం అసలు అందలేదే-
ఎవరు వ్రాశారుచెప్పా?

రా :- క్రింద సంతకం చూడు.

గి :- (సంతకం కేసి చూచి) సుశీల- సుశీల (ద్వారం కేసి
చూస్తారు)

గి :- సుశీల ఎవరో తెలుసాలండి.

ప్ర :- (గది కేసి చూస్తాడు)

గి :- అదికాదండీ ఎవరో తెలుసాలండి.

ప్ర :- ఆ!

రా :- ఉత్తరంలో ఎవర్ని సంబోధించి ఉంది?

ప్ర :- నన్నే

రా :- మరి- (గిరిజకేసి చూచి నవ్వుతాడు)!

గి :- అబ్బాయిగారి బండారం బయట పడింది.

ప్ర :- (తీవ్రంగా) గిరీ ! ఈఉత్తరం నేను చూడలేదంటే నమ్ము

రా :- పచ్చి అబద్ధం.

ప్ర :- నోరు మూయి. (గిరిజతో) అసలు నాకందనే అందలేదా
ఉత్తరం- నమ్మవా నామాట.

గి :- నమ్మాను కనుకనే మిమ్మల్ని పూర్తిగా- ఇలాచేశారు!

ప్ర :- ఏంచేశాను?

రా :- ఏంచేశానంటావేమిటోయి నమ్మదిగా- గిరిజ నిన్నెం

తగా ప్రేమించి పెండ్లి చేసికొన్నదో మాకందరికీ తెలియదూ,
అటువంటప్పుడు ఈ ప్రణయలేఖలు- ఈ రహస్యవ్యాపారం-
నాకసలు నచ్చలేదుసుమా-

గి :- అలా గట్టిగా అడగండి- నా వేపువారెవరూ లేరని ఇలా
ఆడిస్తున్నారు చూడండి- ఎంత ద్రోహమో.

రా :- ప్రత్యక్షంగా నిదర్శనం కనిపిస్తుంటే, లేదంటేపోతుందా!

ప్ర :- గిరీ! నేనబద్ధమాడనని నీకు తెలుసు- ఏరహస్యంఉన్నా
నీకు దాచనని తెలుసు- అయినా నామాట నమ్మడంలేదు-
ఆఅమ్మాయి మన పెళ్లికిముందే ఉత్తరాలు వ్రాయడం
మానేసింది. కావలిస్తే ఆ అమ్మాయినే అడుగు.

రా :- ఏదీ-

గి :- ఎవరు.

రా :- సుశీల.

గి :- ఇక్కడెక్కడ- మమ్మల్ని చూచిమీరూకూడా భ్రమిస్తు
న్నట్లున్నారే (భర్తతో) చేసినపని ఒప్పుకుంటే కొంత తీవ్రత
తగ్గుతుంది. ఏమంటారు రామనాథంగారు-

రా :- అంతే! అంతే!

ప్ర :- ఏమిటోయి అంతే- అంతే (మీదికివెళ్లి) నిన్ను నోరు
మూయమన్నానా- గిరీ! నేనాఉత్తరంసంగతి ససేమిరా ఎరు
గను- అయినా వీడిముందు నన్నిలా-

గి :- వీరిముందే తేలాలండీ.

ప్ర :- ఆ!

గి :- అయితే- మీకీఉత్తరం రాలేదని డబాయిస్తున్నాడు-
నాకెలావచ్చిందండీ- ఈఉత్తరం (అని ఉత్తరం ఆడిస్తుంది)

ప్ర :- అదే పరమాశ్చర్యంగాఉంది. నేను లేనప్పుడుగాని-

గి :- అదేమీకాదండీ. మీపేరకాక C/oకి తెప్పించుకొన్నాడు.
ఏంనటిస్తున్నారండీ- మీరు నిన్న సాయంకాలం బజారులోంచి
వెళ్లుతూ జేబురుమాలు తీసుకొంటుండగా ఈఉత్తరం
స్వయంగా మీజేబులోంచి పడింది-

ప్ర :- (విస్తుపోయి) ఆ! నా జేబులోంచి- ఉత్తరం. C/o గా
తెప్పించుకున్నానా?

గి :- అంతేకాదండీ రామనాథంగారు-

రా :- (నోరు తెరుస్తాడు)

ప్ర :- రామనాథానికేం తెలుసు.

గి :- ఆయన కంతా తెలుసు- అందుకనే ఆయనముందే తేలా
లన్నాను-

ప్ర :- ఏమోయి రామనాథం-

రా :- (బిక్కమొగం వేస్తాడు)

గి :- వినండి ఇంకా- అలా క్రిందపడిపోయిన ఉత్తరాన్ని తీసి
మిమ్మల్ని పిలిచారట పాపం- ఎంత పిలిచినా పలక్కుండా
వినిపించుకోకుండా వెళ్లిపోయారట- అంతేకాదండీ రామ
నాథంగారు-

రా :- ఆ- ఆ!

గి :- మీకెందుకంత కంగారు రామనాథంగారు,

ప్ర :- రామనాథం-

గి :- అప్పుడేమిచేస్తారు పాపం ఆయన- తిన్నగా మనయింటికి వచ్చి- నాకిచ్చి-

ప్ర :- ఆ-

గి :- మీరు పారేసికొన్న ఉత్తరాన్ని నాకిస్తే జాగ్రత్తగా మీకప్పుచెప్పుతానని- అంతేకదండి రామనాథంగారు.

రా :- అంతే. అంతే!

ప్ర :- (ఆలోచనలోపడి నిట్టూరుస్తాడు)

గి :- పాపం- రామనాథంగారు మనకెంత ఆపుడు- ఉన్నదంతా విపులంగాచెప్పి- నన్ను జాగ్రత్తగా మసలుకోమని- ఇలాంటివి అందరి జీవితాల్లో సంభవిస్తుంటాయని నచ్చజెప్పి- ఉద్రేకంపాలు కావద్దని బోధించి- లేకపోతే- మన సంసారం నట్టేటిలో కలిసిపోతుందని సలహాయించి- వెళ్లి-మళ్ళీవచ్చా రిప్పుడు మన సంసారం నట్టేటిలో కలవకుండా ఉందో లేదో చూచిపోదామని- మనమీదెంత వాత్సల్యమో వారికి-

ప్ర :- (నిట్టూర్చి) ఆ- ఇప్పుడు కొంచెం కొంచెం అర్థమౌతున్నది రామనాథం-

రా :- (తెచ్చుకున్న ధైర్యంతో) ఆ- ఏ

ప్ర :- ఈనాటకంఅంతా నీవాడిందేనా?

రా :- నేనా- నాకేంపట్టింది (గిరిజతో) చూచారా...

గి :- ఆయనకేం పట్టిందండీ- మనమీద ప్రేమచేత కాకపోతే-

రా :- అంతే- అంతే!

ప్ర :- ఈ అంతేలు చాలించి నాకు సమాధానంచెప్పు.

రా :- (జేబులో చేతులు పెట్టుకొని నిలబడతాడు)

ప్ర :- అయితే ఈ ఉత్తరం నా జేబులోంచి పడితే నీవు తీశా నంటావు.

రా :- అయితే ఈ ఉత్తరం నా కెలాగవచ్చిందంటావు?

ప్ర :- (రామనాథం మెడదగ్గర చొక్కాపట్టుకొని) నిజం చెప్పతావా? చెప్పవా? ఇలా లేనిపోని ఉత్తరాల్ని కల్పించి నిండు సంసారాన్ని కూలద్రోయ దలచుకున్నావా?

రా :- నా కేంపని-నా కేంపని ఏదో పాపం-

గి :- అవును పాపం-మన సంసారమీద ప్రేమకొద్దీ-మీ జేబు లోనించి పడిన ఉత్తరాన్ని-

రా :- అంతే-అంతే-

ప్ర :- ఆ సంగతే తేల్చుకోవాలి - చెప్పు న్యాయంగా చెప్పు. లేకపోతే (బల్లమీద రూళ్ళకర్రతీసి) ఇదిగో-దీనితో నీ తల-

రా :- ఆ! ఆ! చూశారా-

ప్ర :- నీవు నిజం చెప్పకపోతే నీ నెత్తురు కళ్ళచూస్తూ ఈ వేళ- చెప్పు? నిజం చెప్పు?

ప్రవేశం, (సుశీల చరచరా ప్రభాకరావు దగ్గరకు వెళ్ళి) ఆయనకాదు నిజం చెప్పడం-మీరు నిజం చెప్పండి (ఉత్తరం చూపి) ఈ ఉత్తరం ఎవరు వ్రాశారో.

ప్ర :- (రామనాథాన్ని వదిలి) ఇదేమి ఉత్తరం?

సు :- ఏ ఉత్తరమా-నన్నీ ఊరువచ్చి సాయం కాలం పార్కులో

కలసికొమ్మని వ్రాశారే-మాసంసార జీవితం సుఖదాయకంగా
లేదని జీవితంలో పొరపాటు చేశానని, నావియోగం సైప
లేకుండా ఉన్నానని - వ్రాశారే ఆ ఉత్తరం-

ప్ర :- (ఆశ్చర్యపోతూ) నేను-నీకు-వ్రాశానా ?

సు :- నాకే! ఇదిగో ఉత్తరం (ఇస్తుంది.)

ప్ర :- నా జేబులోంచి లేని వుత్తరం పడటం - నేను వ్రాయని
ఉత్తరం నీ కందటం-చిత్రంగా ఉంది-ఏదీ (ఉత్తరం తీసుకొని
చూస్తూ) ఈ ఉత్తరం నేను వ్రాశానా - నీవు నమ్మావా
గిరిజా-నా వ్రాత నీకు బాగా తెలుసుగా!

సు :- ఆ! వ్రాతమార్చి వ్రాయకూడదూ?-ఆమాత్రం చేత
గాని వాళ్ళే మగాళ్ళు ఇంతాచేసి పైగా రామనాథంమీద
విరుచుకుపడతారే- ఆయన మీ సంసారాన్ని నిలబెట్టడానికి
చూస్తే! ఏమంటారు అక్కగారూ (గిరిజతో)

గి :- కాదుమరి,

రా :- మీరిక్కడి కెలా వచ్చారు, (ఆశ్చర్యంతో)

సు :- ఆ సంగతి తర్వాత ఆలోచిద్దాంగాని-నేనిప్పు డిక్కడకు
రాకపోతే మీ నెత్తిమీద ఆ రూళ్ళకర్ర ఆదేశమయ్యేది -
ఏమంటారు అక్కగారూ!

గి :- అందుకు సందేహమా!

ప్ర :- (బాగా నిదానించి చూస్తూ) ఈ ఉత్తరం నేను వ్రాశా
నంటారు-

సు :- సంతకం చిత్తగించారూ!

ప్ర :-నా పేరే-మరి వ్రాత ?

సు :-వ్రాత మార్చి వ్రాయవచ్చు-ఎవరిచేతనైనా వ్రాయించ నూవచ్చు.

రా :-అంతే-అంతే-అపరాధం అంతా తనక్రింద పెట్టుకొని నా మీదెలా విరుచుకొని పడుతున్నావో ప్రభాకరం, చూడండి.

ప్ర :-నోరుమూయి- (ఉత్తరం చూస్తూ) ఈ ఉత్తరం నేనే వ్రాశానంటారు ? ఈ మాటలు-ఈ భావాలు-ఈవ్రాత-నాపే నంటావు గిరీ !

గి :-ఏమో మీ పేరుతో ఉంది.

ప్ర :-అవును-నా పేరుతోనే ఉంది-(ఆలోచిస్తూ) ఆ-ఉండండి- (ద్రావరులోని ఉత్తరం తీసి పరికించి చూచి) ఇదిగో! ఈ ఉత్తరం-ఈ నా స్నేహితుడు కలెక్టరుగార్ని సిఫార్సు చేయ మని వ్రాసిన ఉత్తరం-ఇలారండి-ఈ ఉత్తరంలోని వ్రాత- ఈ వ్రాతతో పోల్చి చూడండి. (రెండు ఉత్తరాలు బల్లమీద పెట్టుతాడు.)

గి :-సు :- (బల్లదరికి వెళ్ళి వ్రాత పరికించి ఒకరినొకరు చూచు కొంటారు, చిరునవ్వు నవ్వుతూ) ఇప్పుడు తెలిసింది.

రా :-అమ్మయ్య తెలిసిందీ!

గి :-నే నుత్తరం చూడగానే చెప్పలే మా ఆయన వ్రాసింది కాదని.

సు :-చెప్పారు.

గి :-మీవా రెవరిచేతనైనా వ్రాయించకూడదా అని నన్ను అనుమానాల పాలుచేశారు-ఎందుకో మా ఆయన మీద విశ్వాసం - అయినా మీకు మావారి వ్రాత చూపిద్దామని - ఆయన వ్రాసిన ఉత్తరాలు తేవడానికేగా లోపలికి వెళ్ళాను- అంతలో-

సు :-ప్రభాకరంగారు వచ్చారు.

గి :-అప్పుడు మీ సంభాషణ విన్నాను-వచ్చేముందు త్వరం వ్రాయలేక పోయారా అని మావారు అడిగారు మిమ్మల్ని- మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం సంగతి చెప్పుదామా మానదామా అని ఊగిసలాడారు !

సు :-ఆ-ఆ-వ్రాశాను అందామని నా నోటిదాకా వచ్చింది- మీరన్నమాట జ్ఞాపకం రావడంచేత-సంభాషణ మార్చాను.

గి :-నేను గ్రహించా-మిమ్మల్ని రమ్మని మావారెందుకూరు వెళ్ళిపోవడం- మీకువ్రాసిన ఉత్తరంలో ౧/౦ వ్రాయమనడం- ఇవన్నీ చూచి మీరు వ్రాసిన ఉత్తరం వారికందలేదేమో- అసలు మీకు వ్రాసిన ఉత్తరంకూడా ఆయనది కాదేమో అని ఆలోచనలపాలయ్యాను-ఇదంతా తెరచాటునుండి ఎవరో నాటకం ఆడిస్తూన్నారేమో అని అనుమానించాను-అంతలో మా స్నేహితుడు జ్ఞాపకానికి వచ్చాడు-ఆ-అతని పాతచరిత్ర కూడా స్మృతికి వచ్చింది-నా అనుమానం రూఢి అయింది- కాని నిజం తేలడం ఎలా?

సు :-ఇంతలో రామనాథంగారు వచ్చారు-

గి :-ఆ-ఆయన మిమ్మల్ని పెళ్ళిచేసికోమని బలవంతం చేసిన సంగతి నా చెవిలో చెప్పారు-అదే విషయంలో నాచేతకూడా తిరస్కారం పొందారు కనుక-మనమీద పగచేత ఇలాచేసి ఉంటారేమో అనే భావనతో నాకు కలిగిన అనుమానం రూఢి అయింది. కాని, నిజం తేలడం ఎలా? అంతలో నాలో మెరపులా ఒక భావం మెరసి ఈ నాటక మాడుచూమని పించింది. ఆడాను. సూత్రధారుడు బయటపడ్డాడు !

ప్ర :-ఏమిటి మీ సంభాషణ ?

గి :-(నవ్వుతూ) మేమాడిన నాటిక ఇతివృత్తాన్ని ఒక్కసారి సింహావలోకనం చేసికొంటున్నాము. అన్నీ గాలికి విడిపోయే మబ్బుల్లా విడిపోయాయి (రామనాథంకేసి చూస్తుంది.)

ప్ర :-అయితే (సుశీలతో) నా పేరుతో ఈ ఉత్తరం(బల్లమీద తీసి) ఇప్పుడెవరు వ్రాశారంటారు?

సు :-(రామనాథంకేసి చూపుతూ) రామనాథంగారు.

రా :-ఆ-ఆ-నేనా-ప్రభాకరం పేరుతో నీకు ఉత్తరం వ్రాశానా? నాకెందుకు మధ్య- బాగుంది !

ప్ర : అసలీనాటకానికి సూత్రధారుడు.

గి :-రామనాథంగారు.

రా :-ఆ-ఆ!

ప్ర :-ఆ-లేదుఈ-లేదు. రామనాథం (బల్లమీద ఇంకో ఉత్తరం తీసి చూపుతూ) ఇది ఎవరి ఉత్తరం ?

రా :-(చూచి) ఆ-ఇది నాదే!

ప్ర :-మరి. ఇంక బుకాయించక నిజం చెప్పు.

రా :-నాకేం తెలుసు. బాగుంది-నా వ్రాతలాసీవే వ్రాశావేమో?

ప్ర :-ఆ! ఆ! (మీదకు వచ్చి) ఇదోటి పైగా. నీ నీచత్వానికి అవధిలేనట్లుంది-అలా వ్రాయవలసిన అవసరం నాకేం వచ్చింది-ఇదంతా- (మెడదగ్గర చొక్కా పట్టుకోబోతాడు).

రా :-(తప్పించుకొని) ఆ-ఆ-నేనా వీరిద్దరు గూడుపురాణిచేసి-నామీద-

ప్ర :-ఏయ్ రామనాథం వెధవ డబాయంపూ - నీవూను. ఇంకైతే నా నిజం ఒప్పుకుంటావా లేదా (మీదకు వెళ్లుతాడు.)

సు :-(వారి మధ్యకు వెళ్ళి) ఇంకాబుకాయస్తావే-ఇన్ని నిదర్శనాలున్నా-ఇలా డబాయిస్తున్నావంటే మోసం చేయడంలో ఎంత ఘటికుడవో తేలిపోతున్నది. ఏనాటి కథావస్తువునో తీసికొని మాకు రంగులు పూసి రంగాని కెక్కించి రక్తికట్టించ లేక రసాభాసం చేశావు. నిన్ను నిరసించానని నామీద పగ తీర్చుకోవాలని ఇంత పన్నాగం పన్ని వీరి సంసారంలో హాలా హాలం క్రొక్కావు. నిష్కల్మషంగా ఒకరిని ప్రేమించిన హృదయం ఏనాటికైనా ఇంకొకరికి దత్తుకాదనే జ్ఞానం లేకపోయింది నీకు. నా మనోవేదనలో మ్రగ్గుతూ బ్రతుకు బరువుల బాటలో భారాతిభారంగా ప్రాణాలు వెళ్ళి మార్చుకుంటున్న నన్ను రంగాని కెక్కించావు- పెళ్ళికాని పిల్లే-తల్లిదండ్రుల చాటుదే-ఊరుకాని ఊరే-అని భావించకుండా-

నా నీరసగుణాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రభాకరంగారు వ్రాసి
 నట్లు వ్రాసి నాకాసలు రేకెత్తించావు. ఇన్నాళ్ళకు నాతపస్సు
 ఫలించింది గదా అని భ్రమించి నేను వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని.
 నీవే అందుకొని ప్రభాకరంగారి జేబులోంచి పడిందని బొంకి,
 గిరిజగారికి చూపించి నమ్మించి, ఆవిడ సంసారమంటే మహా
 ప్రేమగా నటించి కలహబీజాన్ని నాటి మొలకెత్తించి పుష్పింప
 చేశావు. ఆవిడ భర్తమీద అనుమానం పాలయింది. నీమాట
 నిజం కావడంకోసం సాయంకాలం పార్కులో ఎదురు
 చూస్తున్న నన్ను చూచిగావలసిందని పంపి ఆవిడ అనుమా
 నాన్ని బలవత్తరం చేయదలచుకొన్నావు. ఇదంతా నీవు తెర
 వెనుకనుండి నాటకమాడావు. నా ఉత్తరం చూచి, నన్ను
 చూచి ఆమె మోసపోయింది. అన్ని నిదర్శనాలున్నతరువాత
 ఎవరు మాత్రం మోసపోరు- అంతవరకు నీనాటకం బాగానే
 రక్తి కట్టింది కాని మాకు ప్రకృతి సహాయం చేసింది-గాలి
 వాన వస్త్రే కథే లేదంటారు. కాని మా కథ గాలివానతోనే
 ప్రారంభమయింది. ఆ గాలివానలో - ఆ సంజ చీకటిలో
 నన్నొంటిగా చూచి తన ఈర్ష్యాసూయలను దూరంచేసి స్త్రీ
 సహజమయిన జాలితో నన్ను వారింటి కావ్యనించింది.
 అప్పటినుంచే నీ నాటికలోని కల్పనాసూత్రాల బిగి సడలిపో
 జొచ్చాయి. ఆమె నాలా ఉద్రేకురాలు కాదు. అంతా శాం
 తంగా ఆలోచించి చక్కగా ప్రవర్తించి నా కన్నులు విప్పి
 తన సంసారాన్ని చక్కబెట్టుకుంది. నీ వాడిన నాటకానికి

ప్రతినాటక మాడి, నీ నైజాన్ని, నీ నాటక కథావస్తువులోని బంధారాన్ని బయటపెట్టింది. ప్రభాకరంగారి స్నేహమైనా లెక్క చేయకుండా నీ పచ్చిస్వార్థకోసం సంసారాలూ- బ్రదుకులూ కూలద్రోయడానికి సాహసించే నీచుడవని నిర్ధారించింది. పో-ఇక్కడనుంచి-నీ ముఖంచూస్తే పాపం-లోకంలో సమస్త పాపాలు నీలో మూర్తీభవించాయి. నన్ను-నన్ను- నీ స్వార్థకోసం - ఎంత అపహాస్యం పాలుచేశావు- నాకు ఎన్ని అగచాట్లు కల్పించావు- ఆ గాలివానలో- ఆ గాఢాంధకారంలో వీరే నన్నాదరించకపోతే- ఈ ఊరుగాని ఊరిలో ఏమయిఉందును- అయ్యో! ఆడదే- అసహాయయే అని ఆలోచించావా- నీచుడా- (ఫడేలున లెంపమీద కొట్టి కుర్చీలో కూలబడి) అయ్యో! నీ స్వార్థతో నన్ను అపహాస్యం పాలుచేశావు-నీచుడా! (నిట్టూరుస్తుంది).

రా :- (లెంప తడుముకుంటాడు. మాటాడడు.)

ప్ర :- (తలుపు తెరచి) మంచి శాస్త్రీ అయింది. వెళ్ళు-ఒక్క నిమిషం యిక్కడ ఉండకు. నీసంగతి తెలిసిఉండీ, చిన్ననాటి చెలిమి పాటించి నిన్నింటికి రానిచ్చినందుకు మంచిపని చేశావు. ఇంట తిని, ఇంటి వాసాలు లెక్కపెట్టావు - ఖో - నావంతు ఆవిడే తీర్చివేసింది ఖో!

రా :- (కదలడు).

గి :- ఇంకెప్పుడు మా యింటికిరాక - నీ సంగతి తెలుసుండీ మావారి స్నేహితుడవు కదా అని ఇంటికి రానిస్తే సంసారా

నీకి చిచ్చుపెట్టుతావా-ఒక అమాయక బ్రదుకు బగ్గంపాడు
 చేయ దలుస్తావా పో! (సుశీల దరికి వెళ్ళి తల నిమురుతుంది.)
 రా :- (నిట్టూర్చి) వెళ్ళిపోతా-ఇంకెవ్వరికీ, ఎప్పుడూ కనిపించ
 కుండా వెళ్ళిపోతా- (సుశీల, గిరిజల దరికి వెళ్ళి) గిరిజా! ఊమిం
 చు-సుశీలా ఊమించు. ఇదంతా నేనే చేశా-ఇందులో ప్రభా
 కరాని కెంతమాత్రం ప్రమేయంలేదు. అతడు అమాయకుడు.
 మీ రిద్దరు నన్ను తిరస్కరించి నా జీవితాన్ని నిరాశా నిస్సృ
 హాలపాలు చేశారనేకోపం-దినదినం పెరిగి, పగగా మారి నా
 హృదయాన్ని కఠోరత్వంతో పొదివి నన్ను క్రూరుణ్ణిచేసింది.
 ఉచితానుచితాలు తెలిసికోకుండా, ప్రభాకరానికీ నాకు ఉన్న
 చిన్ననాటి స్నేహాన్ని కూడా పాటించకుండా పగతీర్చుకోవ
 డమే పరమావధిగా పన్నాగం పన్నాను - (సుశీలతో) నీకు
 ప్రభాకరం అంటే ఎంత ప్రేమో తెలుసు నాకు. అందుకనే,
 అతడు వ్రాసినట్లుత్తరం వ్రాశాను నీకు. (గిరిజతో) అమె
 వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని నీకు చూపించి-ప్రభాకరంమీద ఈర్ష్యా
 సూయలు రేకెత్తించాను. దీనితో ఇద్దరి జీవితాలు భగ్న
 మవుతవని నా పగ తీరుతుందని భావించాను - కాని - కాని
 అంతా అస్తవ్యస్త మయింది-నన్ను కొరగాకుండా - చూచి
 నన్ను నిరసించిన మీకు ప్రతీకారం చేద్దామంటే మీరే

నాకు ప్రతీకారం చేశారు-పవిత్ర) ప్రణయం ముందు ప్రతీకారం ఫలించదు-నాకు కాస్త అయింది. (అని తల వాల్చుకొని నెమ్మది నెమ్మదిగా అడుగువేసుకుంటూ నిష్క్రమిస్తాడు. గిరిజ, ప్రభాకరం గుమ్మందాకా వెళ్ళి తలుపు పట్టుకొని నిలబడుతారు. సుశీల కుర్చీలో కూర్చుండే అటుచూస్తూ నిట్టూరుస్తుంది).

తె ర

నాకు ప్రతీకారం చేశారు-పవిత్ర) ప్రణయం ముందు ప్రతీకారం ఫలించదు-నాకు కాస్త అయింది. (అని తల వాల్చుకొని నెమ్మది నెమ్మదిగా అడుగువేసుకుంటూ నిష్క్రమిస్తాడు. గిరిజ, ప్రభాకరం గుమ్మందాకా వెళ్ళి తలుపు పట్టుకొని నిలబడుతారు. సుశీల కుర్చీలో కూర్చుండే అటుచూస్తూ నిట్టూరుస్తుంది).

తె ర